
אדרא זוטא קדישא

Idra Zuta

Translation and Commentary by Zion Nefesh

With the help of "Hasulam", commentary to the Zohar by Rabbi Yehudah Halevi Ashlag
And "Ohr Yakar" commentary by Rabbi Moshe Kordovero (Ramak)

Distributed Freely by:

[Http://DailyZohar.com](http://DailyZohar.com)

You may distribute this PDF file

in its complete form with my blessings,

free of charge, to any person in the world.

No modifications are allowed to this file without prior consent from Zion Nefesh.

Web site owners may offer a download link to this PDF file on their site

email: zion@DailyZohar.com

Subscribe to receive Daily Zohar text on:

<http://DailyZohar.com>

Note about the translation: The bold text is translation of the original text and
the regular text in parenthesis is the commentary.

Introduction to the Idra Zuta

By; Zion Nefesh

There are many parts of this article that may be difficult to understand for a person new to Kabbalah or the Zohar. It will become clearer and more important to your soul the more you repeat reading it.

The death anniversary of Rabbi Shimon Bar Yochai falls on Lag B'Omer or the thirty-third day of the Omer. It is not a simple holiday; it is a day when the gates of the heavens are open. Make an effort to celebrate this night and day with people with the same consciousness.

The following article is not an easy read. Together with the Idra Zuta it is the best way to connect on Lag B'Omer. Read it and share this document with all your friends. Read and study it together.

The Idra Zuta, meaning small assembly, is a section of the Zohar, found inside the portion of Ha'azinu. I wrote a commentary to Haazinu last year and started revealing the connection between Rabbi Shimon, Moshe, Haazinu and the Idra Zuta.

I wrote in the article;

The parsha was considered as the song of Moses. It was written in the Torah in a very unique way and the style is also different. The whole song was written on two special columns, which are split into two and each become 4 columns of text.

Before the song starts we have 6 regular lines of Torah text, then 35 lines which split into two columns. On the next Torah Column we have the reverse image, 35 lines split to two then 6 regular lines.

I believe that a mathematician will find many secrets just from this unique arrangement of the parsha. Kabbalah sees it as the upper and lower triangles that form the Shield of David. $70 + 70$ lines of the song or 35×4 .

This arrangement also looks like two doors, one opening towards heaven and one opening toward earth.

At the top of the column, which we discussed last week, we have the letter Aleph that gave birth to Moses which he kept as a key to move between the worlds through the doors that he actually created for us.

The letter Aleph is described in Sefer Yetzirah (The Book of Formation) as a Mother letter, together with Mem and Shin.

In the parsha we find a very unique word in the Hebrew language, it has only one letter, the letter/word 'Hey'. It appears as a large letter, which means that it connects to the level of Binah. The reader of the Torah should read it as a separate word and not connect it to the next word as normally read.

This letter appears twice in the Tetragramaton, one time for Binah and one time for Malchut. Here it is told how Moses connected upper and lower. At the beginning of the songs he was calling upon heaven and earth to listen and by that he created the necessary gates for us and for himself. As I explained in previous commentaries, he will come back. He has the key and the gates.

The last point I want to share with you is that in the Zohar portion of Haazinu, we find a special section called "Idra Zuta". In this part Rabbi Shimon revealed the secrets of Zeir Anpin (six sefirot of Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod and Yesod) and the connection to the final Tikkun. Also in the Idra Zuta Rabbi Shimon was leaving the world and his departure was described in details.

Why was the Idra Zuta placed inside Zohar Haazinu?

The Ari tells us that Rabbi Shimon had a spark of the soul of Moses. He came to the world to reveal the Zohar, in order to support the Shechina at the days before revelation of Mashiach and to give us a powerful tool of connection and protection.

The Zohar and Rabbi Shimon are directing us to the gates that lead to Zeir Anpin, the "Light".

Moshe and Rabbi Shimon shared a mission. Just before he passed away, Moshe created the gate in the Torah at the level of Zeir Anpin. Rabbi Shimon created the parallel gate at the level of Malchut with the seventy Tikunei Zohar.

Moshe opened his song in Haazinu with **“Give ear, O heavens, and I will speak; and let the earth hear the words of my mouth”** (Deuteronomy 32:1)

Rabbi Shimon opened his revelations of the Idra Zuta with **“I will speak alone. All will listen to my words, uppers and lowers.”**

The last paragraph of Zohar Haazinu, just before the Idra Zuta, says “When Moshe said “Give ear O heavens...” the worlds shook and a voice said, “Moshe, Moshe why are you shaking the whole world, you are only human, and because of you the world is shaking”. Moshe answered, “Because I call with the name of God” (Deuteronomy 32:3). At that moment they became silent and listened to his words.

As you will read in the Idra below, Rabbi Shimon started his revelations with the gates of heavens opened and in the presence of the Shechinah (The female aspect of the God in Malchut אדני) and seventy righteous souls from the Highest level from the Garden of Eden.

The Tikunei Zohar is the key to the gates created for us by Moshe and Rabbi Shimon. The Zohar testified to that in the section of Naso, **“Because the Israelites will taste from the Tree of Life, which is this book of the Zohar, they will go out of exile with mercy”**.

Read the Idra Zuta to connect to the heavenly gates, especially on the day of Lag B'Omer. The more people using the key of Tikunei Zohar, the better are our chances to open the supernal gates and flood our existence with the upper light that will remove all darkness from the world.

If you have read this far then you are a person that cares. You are spiritual and understanding of the value of spiritual tools. Spiritual talks are just “blah - blah” but connecting to spiritual tools and caring for others are the key to spiritual change on a personal and global level.

The Daily Zohar project (<http://DailyZohar.com>) is such a tool. It gives free access to the Seventy Tikune Zohar to all people that wish to open the gates and make positive change in the world. [Subscribe](#) to be part of it.

Now continue reading the Idra Zuta below, especially the part with the translation and commentary that describe the process of opening the heavenly gates.

Zion Nefesh 15 of Iyar, 5769

כג) תֵּאֲנָא בְּהֵוָה יוֹמָא דְרַבִּי שִׁמְעוֹן בְּעָא לְאַסְתַּלְקָא מִן עֲלָמָא וְהוּהּ
מְסֻדָּר מְלוּי אֲתִכְנָשׁוּ וּזְבָרְיָא לְבִי רַבִּי שִׁמְעוֹן. וְהוּוּ קָבִי רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה
וְרַבִּי אָבָא וְשָׂאֵר וּזְבָרְיָא. וְהוּהּ מְלוּיָא בֵּיתָא.

זְקִיף עֵינָיו רַבִּי שִׁמְעוֹן וְוּזְמָא דְאַתְמַלִּי בֵּיתָא. בְּכַה רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר.
בְּזַמְנָא אֲזָרָא פִּד הוּיָא בְּבִי מַרְעִי, הָוָה רַבִּי פְּנִיָס בֶּן יֵאִיר קָמָא. וְעַד
דְּבָרִירָנָא דְּוֹכְתָא אֲזָרִיכוּ לִי עַד הַשְּׁתָא. וְכִד תִּבְנָא אֲסוּזָר אֲשָׁא מִקָּמָא
וּבְעֲלָמִין לָא אֲתַפְסֵק. וְלָא הָוָה עָאֵל בְּרֵשׁ אֶלָּא בְּרֵשׁוּתָא. וְהַשְּׁתָא וְזַמְנָא
דְּאַתְפְּסֵק וְהָא אֲתַמְלִי בֵּיתָא.

23) On the day that Rabbi Shimon intended to leave the world he was preparing himself (for the soul to ascend) and the friends gathered into his house. Before him were Rabbi Elazar (his son) and Rabbi Aba (The scribe of the Zohar) and the rest of the friends, so the house was full (the Zohar said before the friends gathered and now the 'rest' of the friends because those are the three friends that left the world in the greater assembly).

Rabbi Shimon lifted his eyes and saw that the house was full. He wept and said, “In another time when I was sick Rabbi Pinchas ben Yair (Rabbi Shimon's father in law) was with me and while I was choosing my place (above) my life was extended until this time. When I came back the fire was surrounding me and did not cease. Nobody could come to me without permission. Now I see that the fire stopped and the house is full.

(All great souls go up to heaven with fire. Usually, when the soul leaves the body the impure forces try to connect to the body and “suck” whatever energy is available. The fire protects the body and the soul gets a direct path to its “resting” place in the heavens. “Rest” is a spiritual state, not meaning “retired” from work. From the first time Rabbi Shimon was supposed to leave the world the fire was always present causing only people with permission to be able to come to him. This was for the protection of the people from below.)

כד) עַד דְּהָוּוּ יְתִבִּי. פְּתוּז עֵינָיו רַבִּי שִׁמְעוֹן וְוּזְמָא מַה דְּוּזְמָא וְאַסוּזָר אֲשָׁא
בְּבֵיתָא. נְפָקוּ כְּלָהוּ וְאַשְׁתְּאַרוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה וְרַבִּי אָבָא. וְשָׂאֵר וּזְבָרְיָא
יְתִבוּ אַבְרָאִי.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה. פּוּק וּזְזִי אִי הֲכָא רַבִּי יַעֲזֹק דְּאַנָּא
מְעַרְבָנָא לִיה. אִימָא לִיה דִּי־סֻדָּר מְלוּי וְיִתִּיב לְגַבְאִי זְכָאָה וּזְוֹלְקָיָה.

24) While they were sitting, Rabbi Shimon opened his eyes and

saw what he saw and the fire returned to surround the house. (This time the house is full because the friends from the lower world had left and the souls from heaven came down to honor and escort Rabbi Shimon on his ascend to the upper world) **Everyone left except for Rabbi Elazar, his son and Rabbi Aba.**

Rabbi Shimon said to Rabbi Elazar, his son, “go outside and look for Rabbi Yitzhak, that I was guarantor for him. Tell him to put his issues in order and come to my side, worthy is his place” (in heaven).

כה) קם רבי שמעון ויתיב וזיזיף וזודי. אמר אן אנון וזבריא. קם רבי אלעזר ואעיל לון ויתבו קמיה. זקיף ידוי רבי שמעון ומצלי צלותא והיה זודי ואמר. אנון וזבריא דאשתכוזו בבי אדרא וזדמנון דכא. נפקו כלהו ואשתארו רבי אלעזר בריה ורבי אבא ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי זיזיא. אדהכי עאל רבי יצחק. אמר ליה רבי שמעון כמה יאות וזולקה כמה זידו בעי לאתוספא לה בהאי יומא. יתיב רבי אבא בתר כתפוי ורבי אלעזר קמיה.

25) Rabbi Shimon stood and sat and with smile and joy he said “where are the friends? Rabbi Elazar rose, called them and they came and sat in front of him. Rabbi Shimon lifted his hands with prayer and with joy (Rabbi Shimon was preparing himself to reveal first time secrets. He stood and lifted his hands in order to connect to all the ten sefirot and sat to bring it down.) He said “Those are the friends that were in the Idra house (only those friends that were in the Idra Rabba were worthy of those new revelations.) are invited here” Everyone went out. Those who remained were Rabbi Elazar, his son, Rabbi Aba, Rabbi Yehuda, Rabbi Yossi and Rabbi Chiya. While this was going on Rabbi Yitzhak entered. Rabbi Shimon told him, “how worthy is your place and how much happiness is asked to be added to you on this day.

Rabbi Aba sat behind his shoulder and Rabbi Elazar, in front of him.

כו) אמר רבי שמעון דא השתא שעתא דרעותא הוא. ואנא בעינא למיעל בלא כסופא לעלבא דאתי. והא מלין קדישין דלא גליאן עד השתא, בעינא לגלאה קמי שכינתא, דלא ימרון דהא בגריעותא אסתלקנא מעלבא. ועד כען טמירן הוו בלבאי, למיעל בהו לעלבא דאתי.

26) Rabbi Shimon said “this is the time of goodwill” (on the day of his leaving the world, the heavens were opened for him and the Shechina was present. This created a special time (just like at the moment of the thought of creation) and Rabbi Shimon could reveal new secrets.) **And I want to go into the world to come without any shame. And here are holy words, which I have not revealed until now. I want to reveal it in front of the Shechina, so it won't be said that I left the world with lack. They** (the secrets) **were concealed in my heart to this very moment of leaving the world.** (Rabbi Shimon could not reveal such high secrets before because such revelations would create a spiritual opening that could merge him with the upper world. In the moments before passing the world, the opening to the spiritual world allowed him to reveal all that he knew)

כז) וְכִּי אֶסְדֶּרְנָא לְכוּ, רַבִּי אָבָא יְכַתּוּב, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִי יְלָעִי, וְשִׂאָר
וּזְבָרֵיִיא יְרוּשָׁוִן בְּלַבְיֵיהוּ. קָם רַבִּי אָבָא מִבֵּית רַבִּי אֶלְעָזָר
בְּרִיהַ קְבִימָה, אָמַר לֵיהּ קוּם בְּרִי, דְּהָא אֲנִירָא יְתִיב בְּהַהוּא אֶתְר, קָם רַבִּי
אֶלְעָזָר.

אֲתַעְטֵף רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְיְתִיב. פְּתוּז וְאָמַר, (תהלים קטו) לֹא הַמִּתִּים יִהְלְכוּ יָהּ
וְלֹא כָל יוֹרְדֵי דוּמָה. לֹא הַמִּתִּים יִהְלְכוּ יָהּ, הַכִּי הוּא וְדָאִי, אֵינֹן דְּאֶקְרוֹן
מִתִּים, דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְזִי אֶקְרִי, וְהוּא שְׂאֲרִי בִּין אֵינֹן דְּאֶקְרוֹן
זַיִים, וְלֹא עִם אֵינֹן דְּאֶקְרוֹן מִתִּים. וְסוּפִיָּה דְקָרָא פְתִיב, וְלֹא כָל יוֹרְדֵי
דוּמָה, וְכָל אֵינֹן דְּזוֹתִינִין לְדוּמָה, בְּגִיתָנִים יִשְׁתַּאֲרוֹן. שְׂאֲרִי אֵינֹן דְּאֶקְרוֹן
זַיִים, דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיהוֹן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּמָה שְׂנִיא
שְׁעֵתָא (דף רפ"ח ע"א) דָּא מֵאֲדָרָא. דְּבֵאֲדָרָא אֲזַדְמִן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְרִתִּיכּוּי. וְהִשְׁתָּא, הָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הִכִּי (הכא), וְאֶתִי עִם אֵינֹן צְדִיקָא
דְּבִגְנָתָא דְעֵדֶן, מַה דְּלֹא אֶעְרְעוּ בְּאֲדָרָא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
בִיקְרִיהוֹן דְּצְדִיקָא יִתִּיר מִיְקָרָא דִּילֵיהּ, כְּמָה דְכַתִּיב בִּירְבָּעַם, דְּהוּא
מְקַטֵּר וּמְפַלֵּז לְעַבְדָּה זְרָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲוִרָה לֵיהּ. וְכִיּוֹן דְּאוּשִׁיט
יְדֵיהּ לְקַבְלֵי דְעֵדוּ גְבִימָה, אֲתֵיבֵשׁ יְדֵיהּ, דְכַתִּיב, (מלכים א יג) וְתִיבֵשׁ יָדוֹ וְזוּי.
וְעַל דְּפַלְזוּ לְעַבְדָּה זְרָה לֹא פְתִיב, אֶלָּא עַל דְּאוּשִׁיט יְדֵיהּ לְעֵדוּ גְבִימָה.
וְהִשְׁתָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרָא דִּיקָן, וְכִלְהוּ אֶתְאֵן עֲמִיָּה.

27) This is how I arrange it for you. Rabbi Aba, will write, Rabbi Elazar, my son will speak the words and the rest of the

friends will repeat without sound in their hearts.

Rabbi Aba rose from behind his back. Rabbi Elazar was sitting in front of him. He told him, stand up my son, another will sit in this place, (Rabbi Shimon is asking his son to give his seat to another. Who is this “another” is not clear but it is certain that it is a special soul that came down just to listen to Rabbi Shimon at the time of great revelations. If Rabbi Shimon moved his son from his front then it must be a higher soul from above).

Rabbi Shimon wrapped himself (connected to his surrounding light) **and sat. He opened and said (Psalms 115) “The dead shall not praise “יה”** (The first two letters of the Tetragramaton, the higher dimension of the Tree of Life) **and not all that goes down to “Dooma”** (a lower level where the evil souls go after death. The letters are הו and מו, the last two of the Tetragramaton and מו, blood. The dwellers of Dooma are evil people that have committed murders.). **“The dead can not praise God” (he repeats) , that is for sure, as they are called dead and the Holy One Bless be He, is called living and his presence is with those who are called living and not with those who are called dead. At the end of this verse it said “and not those that goes down to Dooma. And all those that descend to Dooma will stay in Gehinnom.** (The place of the cleansing of the soul). **It’s different for those that are called living because the Holy One Bless be He desires their honor.**

Rabbi Shimon said, How different is this time from the Idra (Idra Rabba, when all the 10 friends were gathered together), **in the Idra we were visited by the Holy One Bless be He and his chariot's angels and this time** (now at the Small assembly, Idra Zuta) **The Holy One Bless be He came here with the righteous from the Garden of Eden, which didn't happen in the Idra** (Rabba). **The Holy One Bless be He wants the honor of the righteous more than his own honor.** (The Holy one came to this Idra with the righteous because of the great light revealed by the merit of Rabbi Shimon. As the heavens opened to welcome Rabbi Shimon his light was radiated throughout all the worlds, from Malchut to Chokmah. The righteous could join this Idra study because Rabbi Shimon was in between both worlds and they could connect on the same level.)

Like it said in the case of Yeravam, who was offering incense and worship idols, and the Holy One Bless be He was patient with him (didn't punish him immediately) **but when he pointed his hand toward Iddo, the prophet, his hand dried up, as it said** (kings1 13:4) **and his hand dried up. It is not written that it was because he worshiped idols but because he stretched his hand to harm Iddo, the prophet. And now, the Holy One Bless be He, wants honor for all** (the righteous from the Garden of Eden)

who came with him.

כזו) אָמַר, הָא רַב הַמְנוּנָא סָבָא הָכָא, וְסוּרְגִיָּה עִי צְדִיקָי גְּלִיפֵן בְּעִיטְרִין, מְנַהֲרִין כָּל יוֹד וְיוֹד מִיּוֹד הָרָא דְזִינָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִיבָא דְכָל סְתִימִין. וְהוּא אֲתֵי לְמִשְׁבַּע בְּוִדְוֹתָא, אֲלִין מִלִּין דְּאַנָּא אִימָא. עַד דְּהוּא יִתִּיב, אָמַר, הָא רַבִּי פְּנּוּס בֶּן יָאִיר הָכָא, אֲתִקְיֵנוּ דִּיכְתִּיבָהּ, אֲוֹדְעֵנוּ וּזְבָרִיָּא דְהוּוּ תַמָּן, וְקָמוּ וְיָתְבוּ בְּשִׁפּוּלֵי בֵּיתָא. וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אָבָא, אֲשֶׁתְּאָרוּ קַמִּיהּ (נִיָּא עֲמִיה) דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאֲדָרָא אֲשֶׁתְּכּוּזָנָא דְכָל וּזְבָרִיָּא הוּוּ אֲמַרִי, וְאַנָּא עֲמִהוֹן. הֲשִׁתָּא אִימָא אֲנָא בְּלוּוֹדָאִי, וְכִלְהוּ צִיִּיתִין לְמַסְכְּלֵי, עֲלֵאִין וְתַתְּאִין. וְכַפָּה וּזְלִקֵי יוֹמָא דִּין.

28) He (Rabbi Shimon) said, here is Rav Hamnunah Saba (a Mysterious person that appears throughout the Zohar to teach the friends and open new insights to Torah verses) **and surrounding him were seventy righteous, dressed with crowns, each of them with light that radiates from the light of "Atika Kadisha"** (This light is the first emanation that created the world), **the concealed of all, and he came with happiness to listen to the words, which I will say. And when he sat he said "Here is Rabbi Pinchas ben Yair with us", prepare a place for him, the friends that were there were in shock and they stood and moved to sit in the lower side of the house** (distant themselves from the presence of Rabbi Pinchas, because they knew that he came from the upper worlds.) **Rabbi Elazar and Rabbi Aba stayed close to Rabbi Shimon** (Rabbi Shimon needed an "anchor" to keep him in this world until he finished his teaching. Rabbi Aba was behind him and Rabbi Elazar in front of him since the heavens were opened for Rabbi Shimon, he could have ascended instantly. He was given permission to reveal the secrets in a concealed way although he still needed Rabbi Aba and Rabbi Elazar. The friends were afraid to be taken for "technicality" and not at their time so they moved back and down to the sides of the house.)

Rabbi Shimon said, in the previous Idra (Idra Rabba), all the friends were talking and I with them and now I will speak

alone. All will lighten to my words, uppers and lowers. (Rabbi Shimon in his current state of the beginning of ascent was channeling the secrets as a gift to them. It was no longer a regular study and exploration of the spiritual world but a pure delivery of light to everyone, including us in a generation which is 2000 years later.) **Worthy is my share.** (Rabbi Shimon expressed his appreciation to encapsulate the light that he was channeling.)

-+-+--+

(Rabbi Shimon made the Tikkun (meaning correction, establishment or bridge) for the light of creation to reconnect to this world with his seventy Tikunei Zohar. Which is why he merited having the seventy righteous souls from the highest level to come and escort him on his ascend to heaven. Each one of the souls represented one of the Tikunei Zohar.

With that, Rabbi Shimon is telling our generation that he did the work for us. Rabbi Shimon built the bridge and now we can walk through it to welcome Mashiach. The Zohar has an awesome light, but, the Seventy Tikkunim is the bridge to the final redemption. At his point of departure from this world, Rabbi Shimon revealed to us the deepest secret and tool for the final generation.

The final generation began in 1948 with the announcement of the State of Israel. Seventy years later will be 2018 or 5778 HC. Rabbi Ashlag prepared the Zohar for us. He started the work on the translation and commentary of the Zohar in 1943, 5 years before 1948 and completed it 10 years later in 1953. A year later, in 1954, he passed away. The State of Israel was born in the middle and with the support of his work. The process of the gathering of the children of Israel from all the nations began in 1948. This was the first sign (as is said in the prophecies) of the Final Redemption.

At the end of this Idra it said that when Rabbi Shimon's soul left his body, he was laying on his right side smiling. He was happy because he knew he completed his job.

May we all merit the promised day, today, Amen.

--++--++

(From this point on begin the and revelations of the Idra Zuta)

פתחו רבי שמעון ואמר, (שיר השירים ז) אני לדודי ועלי תשוקתו. כל יומין דאתקטרנא בהאי עלמא, בוזד קטירא אתקטרנא ביה בקודשא בריך הוא, ובגין כך השתא ועלי תשוקתו. דהוא וכל סיעתא קדישא דיליה, אתו למשמע בוזדה, מלין סתימין, ושבוזא דעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, פריש ואתפרש מכלא, ולא פריש, דהא כלא ביה מתדבק, והוא מתדבק בכלא הוא כלא.

עתיקא דכל עתיקין, סתימא דכל סתימין, אתתקן ולא אתתקן. אתתקן, בגין לקיימא כלא ולא אתתקן, בגין דלא שכיז.

כד אתתקן, אפיק ט' זהורין, דלהטין מניה, מתקונוי ואינון זהורין מניה, מתנהרין ומתלהטין, ואלין ומתפשטין לכל עיבר. כבוזנא דאתפשטין (ומתפשטין) מניה זהורין לכל עיבר. ואינון זהורין דמתפשטין, כד יקרבו למונדע לון, לא שכיז אלא בוזנא בלוזודין. כך הוא עתיקא קדישא, (הוא) בוזנא עלאה, סתימא דכל סתימין. ולא שכיז בר אינון זהורין דמתפשטין, דמתגלין, וטמירן. ואינון אקרון שמיא קדישא. ובגין כך כלא וזד.

ומה דאמרי וזברנא בספרי קדמאי, דאינון דרזין דאתבריא, ועתיקא קדישא אתגלי בהו, בכל וזד וזד. משום דאינון תקונין דעתיקא קדישא. לאו השתא עידנא להני מלין דהא אמינא לון באדרא קדישא. וזומינא מה דלא ידענא הכי, ועד השתא אסתים בלבאי מלה. והשתא אנא בלוזודאי אסהידנא קמי מלכא קדישא, וכל הני זכאי קשוט דאתו למשמע מלין אלין.

גולגלתא דרישא וזורא, לאו ביה שירוהא וסיומא. קולטרא דקטפוי, אתפשט ואתנהיר, ובמניה ירתון צדיקייא די מאה עלמין דכסופין לעלמא דאתי. מהאי קולטרא דקטפא, דהיא גולגלתא וזורא, נטיף טלא כל יומא,

לההוא זעיר אנפין, לאתר דאתקרי שבמים, וביה זמנין מיתייא לאוזייתא
לזמנא דאתי. דכתיב, (בראשית כז) ויתן לה האלהים מטל השמים. ואתמלייא
רישיה, ומההוא זעיר אנפין, זטיף לזקל תפוזין. וכל זקל תפוזין, גהירין
מההוא טלא.

האי עתיקא קדישא טמיר וגזיו. וזכמתא עלאה סתימאה, בההוא
גולגלתא משתכח, ודאי בהאי עתיקא, לא אתגלייא אלא רישא בלזודוי,
בגין דאיהו רישא לכל רישא. וזכמתא עלאה, דאיהו רישא, ביה סתים,
ואקרי מוזא עלאה. מוזא סתימא. מוזא דשכיח ושקיט. ולית דידע ליה,
בר איהו.

דף רפ"ח ע"ב

תלת רישין אתגלפון, דא, לגו מן דא. ודא, לעילא מן דא. רישא ודא,
וזכמתא סתימאה, דאתפסייא, וכלו מתפתוזא. וזכמתא דא סתימאה,
רישא לכל (ריש) רישיה, דשאר וזכמות. (בראשית קמ"ז ע"א) רישא עלאה,
עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. רישא דכל רישא, (דף רפ"ח ע"ב) רישא
דלאו רישא. ולא ידע, ולא אתידע, מיה דהוי ברישא דא, דלא
אתדבק (לא) בזכמתא, ולא בסוכלתגו. ועל האי אקרי, (במדבר כד) ברוז קר
אל מקובך. (יחזקאל א) והזיות רצוא ושוב.

ובגין כך עתיקא קדישא אקרי אין. דביה תלמיא אין. וכל אינון שערי,
וכל אינון גימין, ממוזא סתימאה נפקין. (תליון) וכלהו שעיעין, (ס"א
יתבין) בשקולא. ולא אתנווי קדלא.

כלא הוא, בגין דהאי עתיקא קדישא בוזד הוי. כלא בוזידוי, ולא שניא
מרוזמי לעלמין. בתלת עשר מכילן דרוזמין אשתכח. בגין דהאי וזכמתא
סתימאה דביה, מתפרש תלת זמנין לארבע ארבע. והוא עתיקא, כליל לון,
ושלטיט (פז) על כלא.

וזד ארוזא דגהיר בפלגותא דשערי דנפקי ממוזא, הוא ארוזא דגהירין
ביה צדיקייא לעלמא דאתי, דכתיב (משלי ד) וארוז צדיקים פאור זוגה וגו'.
ועל דא כתיב, (ישעיה נח) אז תתענג על יי. ומהאי ארוזא מתגהרין כל שאר
ארוזין, דתלנין בזעיר אנפין.

האי עתיקא סבא דסבין, כתרא עלאה, לעילא. דמותעטרין ביה כל
עטרין, וכתרין, מתגהרין. וכל שאר בוצינין מניה מתלהטין (ומתנהרין). והוא,
הוא בוצינא עלאה, טמירא דלא אתידע. (וכל שאר בוצינין מניה מתלהטין

(ומתנהרין) (רצ"ב ע"ב)

האי עתיקא אשתכח בתלת רישין, וכלילין בנוד רישא. והוא (נ"א והוא) רישא עלאה, לעילא לעילא. ובגין דעתיקא קדישא אתרשים בתלת, אוף הכי כל שאר בוצינן דנהרין מניה, כלילין בתלת. עוד, עתיקא אתרשים בתרין. כללא דעתיקא בתרין. הוא כתר א עלאה דכל עלאין, רישא דכל רישין. והוא דהוי לעילא מן דא, דלא אתידע. כף כל שאר בוצינן, סתימין בתרין. עוד עתיקא קדישא אתרשים ואסתים בנוד, והוא נוד, וכלא הוא נוד. כף כל שאר בוצינן, מתקדשין, מתקשרין, ומתהדרין בנוד, ואינן נוד.

מצנא דאתגלי בעתיקא קדישא, רצון אקרי, דהא רישא עלאה דא סתים לעילא, דלא אתידע פשיט נוד טורגא בסימא, יאה, דאתכליל במצנא. ובגין דאיהו (נ"א דהוא) רענא דכל רעון, אתתקן במצנא, ואתגליא בבוסיתא (ס"א אתגליף בפסיטא), האי מצנא אקרי רצון.

וכד רצון דא אתגליא, רענא דרעון אשתכח בכלהו עלמין, וכל צלותין דלתתא מתקבלין, ומתנהרין אנפוי דזעיר אנפין, וכלא ברומי אשתכח, וכל דינן אתטמרן ואתכפין.

בשבתא בשעתא דצלותא דמעוזה, דהוא עידן דכל דינן מתערין, אתגליא האי מצנא, ואתכפין כל דינן, ואשתכחו רומין בכלהו עלמין. ובגין כף אשתכח שבת בלא דינא, לא לעילא ולא לתתא. ואפילו אשא דגיהנם אשתקע (ס"א אשתכד) באתריה, ונייזין וזיביא. ועל דא אתוסף נשמטא דנודו בשבתא.

ובעי בר נש למודי בתלת סעודתי דשבתא, דהא כל מזהימנותא, וכל כללא דמהימנותא, ביה אשתכח, ובעי בר נש לסדרא פתורא, ולמיכל תלת סעודתי דמהימנותא, ולמודי בהו.

אמר רבי שמעון, אסהדנא עלי לכל אלין דהכא, דהא מן יומאי לא בטיילנא אלין ג' סעודתי, ובגניהון לא אצטריכנא לתעניתא בשבתא. ואפילו ביומי אזוריני לא אצטריכנא, כל שכן בשבתא. דמאן דזכי בהו, זכי למהימנותא שלימתא. נוד, סעודתא דמטרוניתא. ונוד, סעודתא דמלכא קדישא. ונוד, סעודתא דעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. ובהוא עלמא יזכי בהו לאלן. האי רצון כד אתגליא, כל דינן אתכפין משולשליהון.

תקונא דעתיקא קדישא אתתקן בתקונא נוד, כללא דכל תקונין. והיא וזכבה עלאה, סתימאה. כללא דכל שאר, והאי אקרי עדן עלאה סתימא.

והוא מוּוּזָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא. וְהָאֵי מוּוּזָא אֲתַפְשֵׁט לְכָל עֵיבָר, מִנֵּיהּ אֲתַפְשֵׁט עַדָּן אֲזוּרָא. וּמֵהָאֵי עַדָּן אֲתַגְלֹף.

דף רפ"ט ע"א

וְהָהוּא (דף רפ"ט ע"א) רִישָׁא סְתִימָא דְבְרִישָׁא דְעֵתִיקָא דְכָא אֲתִידַע, כִּד פְּשִׁיט וְזַד טוּרְנָא (ס"א גוונא), דְהִהוּהּ מִתְתַקֵּן לְאֲתַנְהָרָא, בְּטַשׁ בְּהָאֵי מוּוּזָא (נ"א מצחא), וְאֲתַגְלֹף, וְאֲתַנְהִיר בְּכַמְהָ נְהִירִין, וְאֲפִיק וְאֲרִשִׁים פְּבוּסִיטָא דָא, בְּהָאֵי מִצְוּנָא. וְאֲתַרְשִׁים בֵּיהּ וְזַד נְהוּרָא, דְאֲקָרִי רִצּוֹן. וְהָאֵי רִצּוֹן אֲתַפְשֵׁט לְתַתָּא בְּדִיקָנָא, עַד הֵהוּא אֲתַר דְּמִתְשַׁבָּא בְּדִיקָנָא, וְאֲקָרִי וְזַסְדַּ עֲלָאָה. וְדָא אִיהוּ זְוִצַּר וְזַסְדַּ. וּבְהָאֵי רִצּוֹן כִּד אֲתַגְלִיָּא, מִסְתַּכְלִין מְאִרִי דְרִינָא וּמִתְכַפִּיין.

עֵינֵי דְרִישָׁא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, תְּרִין בְּוּד שְׁקִיכֵן. דְּאֲשַׁמְזִין תְּדִירָא, וְכָא זָאִים. דְּכַתִּיב, (תהלים קנא) לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל קְדִישָׁא, בְּגִין כִּף לֹא אֵית לִיהּ גְּבִינִין עַל עֵינָא, וְכָא כְּסוּתָא.

הֵהוּא מוּוּזָא אֲתַגְלִיף וְנְהַר בְּתַלְתּוּ וְזוּרִין דְעֵילָא (נ"א דעינא), בְּוּוּרָא וְזַדָּא מִסְתַּוּזִין עֵינֵין בְּזַעִיר אֲנְפִין, דְּכַתִּיב, (שיר השירים ה) רוּחוֹצוֹת בְּזוּלָב. דְּהָוָא (נ"א בַּהוּא) וְזוּרָא קְדָמָאָה. וְשָׂאֵר וְזוּרִין אֲסְתַּוּזִין וְנְהִירִין לְשָׂאֵר בּוּצִינִין.

מוּוּזָא אֲקָרִי גְּבִיעָא דְּבִרְכָתָא, גְּבִיעָא דְּכָל בְּרַכָּאן מִנֵּיהּ אֲשַׁתְּכוּו. וּבְגִין דְּהָאֵי מוּוּזָא לְהִיט בְּגֵי וְזוּרִין דְעֵינָא, בְּעֵינָא תְּלָא בֵּיהּ בְּרַכָּתָא, דְּכַתִּיב, (משלי כב) טוֹב עֵין הוּא יְבוּרָה, דְּהָא בְּמוּוּזָא תְּלִין וְזוּרוֹ דְעֵינָא. דְּהָא עֵינָא כִּד אֲשַׁמְזִין בְּזַעִיר אֲנְפִין, (עלמין) (ס"א אַתְנַהֲרוּן אֲנְפִין כִּלְהוּ בַּחֲדוּ) אֲנְהֲרוּן פְּלְהוּ בְּוּדוֹ. עֵינָא דָא, הוּא פְּלָא יְמִינָא, לִית בֵּיהּ שְׂמַאכָא. עֵינֵין דְתַתָּא, יְמִינָא וְשְׂמַאכָא, תְּרִי, בְּתִרֵי זְוּנִין.

בְּצִינְעוּתָא דְסַפְרָא אֲוִלִּיפָנָא, דְּהָא י' עֲלָאָה, י' תַתָּאָה. ה' עֲלָאָה, ה' תַתָּאָה. ו' עֲלָאָה, ו' תַתָּאָה. כָּל אֲלִין עֲלָאִין, בְּעֵתִיקָא תְּלִין. תַתָּאִין, בְּזַעִיר אֲנְפִין אֵינִין. לָאו תְּלִין, אֲכָא אֵינִין מִמֶּשׁ. וּבְעֵתִיקָא קְדִישָׁא תְּלִין. דְּהָא שְׂמָא דְעֵתִיקָא אֲתַפְסִיָּא מִכְּפָא, וְכָא אֲשַׁתְּכוּו. אֲבָל אֲלִין אֲתַוּוֹן דְתְּלִין בְּעֵתִיקָא. בְּגִין דִּיתְקִימוּן אֵינִין דְלַתָּתָא. דְּהָא לָאו הָכִי לָא יִתְקִימוּן.

וּבְגִין כִּף, שְׂמָא קְדִישָׁא סְתִים וְגְלִיָּא. הֵהוּא דְסְתִים לְקַבְלִיהּ דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָלָא. וְהֵהוּא (אַתְגְּלִיָּא בְּגִינִיהּ דְתַלִּיָּא) (ס"א דַּאֲתַגְּלִי בְּגִינִיהּ דְהָוָא דַּאֲתַגְּלִיָּא) (דְתַלִּיָּא) בְּזַעִיר אֲנְפִין. וּבְגִין כִּף, כָּל בְּרַכָּאן בְּעֵינֵין סְתִים וְגְלִיָּא. אֲלִין אֲתַוּוֹן סְתִימָן דְתְּלִין (בְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא. תְּלִין, אֲמַאי תְּלִין (תַלִּיָּא) י' לְקִימָא י' דְלַתָּתָא) (ס"א

וְדָאֵי בְּגוּלְגַלְתָּא בְּמַצְחָא בְּעֵינֵין תְּלִיָּא י' (ס"א אֲמַאי) אֲמַאי תְּלִיָּא לְקִימָא לִי' דְלַתָּתָא)

וּזוּטְמָא, בְּהַאי וּזוּטְמָא, בְּנוֹקְבָא דְפַרְדֵּשְׁקָא דְבֵיהּ, נְשִׁיב רוּחָא דְרוּחֵי
 לְזַעֲרֵי אֲפִין. וּבְהַאי וּזוּטְמָא, בְּנוֹקְבָא דְפַרְדֵּשְׁקָא, תַּלְמִיָּא הִי, לְקַיִימָא הִי
 אַחֲרָא דְלִתְתָּא. וְדָא רוּחָא נְפִיק בְּמוּחָא סְתִימָאָה, וְאֶקְרִי רוּחָא דְרוּחֵי.
 וּבְהַאי רוּחָא, זְמִינִין לְמַנְדְּעֵי וְזַכְמָתָא, בְּזַמְנָא דְמַלְכָא מְשִׁיחָא. דְכַתִּיב, (ישעיה
 יא) וְנִזְוָה עֲלֵיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וְגוֹ'. הַאי וּזוּטְמָא, וְזִינִין מִכָּל סְטָרִין,
 וְדָרוּ שְׁלִימָא. נְזֻת רוּחַ. אֲסוּתָא. בְּוּזוּטְמָא דְזַעֲרֵי אֲנְפִין (כמה
 דְאוּקִימָנָא) כְּתִיב, (שמואל ב כב) עָלָה עֶשֶׂן בְּאִפּוֹ וְגוֹ'. וְהִכָּא כְּתִיב (ישעיה
 מח) וְהִתְלַתִּי אֲוֹטָם לָךְ.

וּבְסִפְרָא דְאַגְדָּתָא, דְבִי רַב יִיבָא סְבָא, אוֹקִיב, הִי בְּפּוּמָא, וְהִכָּא לֹא
 מִתְקַיִימָא הַכִּי, וְלֹא אֲצִטְרַפָּא (ס"א אצטריכנא), אִף עַל גַּב דְּבִחוּד סְלִקָּא, אֲלֵא
 בְּהִי דִינָא תַּלְמִיָּא, וְדִינָא בְּוּזוּטְמָא תַּלְמִיָּא, דְכַתִּיב עָלָה עֶשֶׂן בְּאִפּוֹ. וְאִי תִימָא,
 הָא כְּתִיב וְאִשׁ מִפִּי תֹאכַל. עֲקָרָא דְרוּחָא בְּוּזוּטְמָא תַּלְמִיָּא.

כָּל תַּקּוּנֵין דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, בְּמוּחָא שְׁקִיט וְסִתִּים מִתְתַּקְּנִין. וְכָל תַּקּוּנֵין
 דְזַעֲרֵי אֲנְפִין, בְּנוֹכְמָה תַּתְּאָה מִתְתַּקְּנִין. דְכַתִּיב, (תהלים קד) כָּלֶם בְּנוֹכְמָה
 עֲשִׂיתָ, וְהִי כָּלְלָא דְכָלְלָא וְדָאִי. מִה בֵּין הִי לְהִי. הִי דְהִכָּא, דִינָא אֲתַעֲרַ מְנָה.
 וְדְהִכָּא רְזוּמֵי גֵו רְזוּמֵי.

דף רפ"ט ע"ב

בְּדִיקָנָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, תַּלְמִיָּא כָּל יְקִירוֹ דְכָלְלָא. מְזַלָּא דְכָלְלָא אֶקְרִי.
 מִהִיא דִיקָנָא, מְזַלָּא יְקִירוּתָא (נ"א מהאי מזלא יקירא) (ממזלא יקירא) דְכָל יְקִירוּן,
 מְזַלָּא עֲלָא וְתַתְּאִי. כְּלָהוּ מְשַׁמְיָוִין לְהִתְהוּא מְזַלָּא. בְּהַאי מְזַלָּא תַּלְמִיָּא וְזִי
 דְכָלְלָא, מְזוּנֵי דְכָלְלָא. בְּהַאי מְזַלָּא תַּלְמִיָּין שְׂמִיָּא וְאַרְעָא. גְּשָׁמִין דְרַעְנָא. בְּהַאי
 מְזַלָּא, אֲשַׁמְיָוִתָּא דְכָלְלָא. בְּהַאי מְזַלָּא תַּלְמִיָּין כָּל וְזִינִילִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין. (דף

רפ"ט ע"ב)

תַּלְתָּ עֶשֶׂר זְבִיעִין, דְמִשְׁוּא דְרַבּוּתָא טְבָא, תַּלְמִיָּין בְּדִיקָנָא דְמְזַלָּא יְקִירָא
 דָּא. וְכָלְהוּ נְפִיקִין לְזַעֲרֵי אֲנְפִין. לֹא תִימָא כְּלָהוּ, אֲלֵא תַשְׁעָה מְזַמִּיהוּ,
 מִשְׁתַּכּוּנֵין בְּזַעֲרֵי אֲנְפִין, לְאַכְפִּיָּא דִינֵין. (וכד) הַאי מְזַלָּא, תַּלְמִיָּא בְּשַׁקּוּלָא עַד
 טְבוּרָא. כָּל קְדוּשֵׁי קְדוּשִׁין דְקְדוּשָׁא בֵּיהּ תַּלְמִיָּין. בְּהַאי מְזַלָּא, פְּשִׁיט
 פְּשִׁיטוּתָא דְקוּטְרָא עֲלָאָה. הִהוּא רִישָׁא דְכָל רִישִׁין, דְלֹא אֲתִידַע, וְלֹא
 אֲשַׁתְּמוּדַע, וְלֹא יִדְעִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין. בְּגִין כִּף כָּלָא בְּהַאי מְזַלָּא תַּלְמִיָּא.

בְּדִיקָנָא דָּא, גֵי רִישִׁין דְאַמִּינָא, מִתְפַּשְׁטֵין. וְכָלְהוּ מִתְזוּבְרִין בְּהַאי מְזַלָּא,
 וּמִשְׁתַּכּוּנֵין בֵּיהּ. וּבְגִין כִּף, כָּל יְקִירוֹ דִיקִירוּתָא, בְּהַאי מְזַלָּא תַּלְמִיָּא. כָּל
 אֲלִין אֲתוּן דְתַלְמִיָּין בְּהַאי עֵתִיקָא, כּוּלְהוּ תַּלְמִיָּין בְּהַאי דִיקָנָא, וּמִתְזוּבְרִין
 בְּהַאי מְזַלָּא, וְתַלְמִיָּין בֵּיהּ, לְקַיִימָא אֲתוּן אֲוֹרֵנִין. דְאַלְמִלֵי לֹא סְלִיק אֲלִין

אתוון בעתיקא, לא קיימין אלן אונרנין. ובגין כך אמר משה כד אצטרך, יי יי, תרי זימנא (זימני), ופסיק טעמא פגווייהו. דהא פמוכלא תלמיא פלא. מהאי מוכלא, מתפספי עלאי ותתאי, ומתפסין קמיה. זכאה וזולקיה מאן דזכי להאי.

האי עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, לא אדפר, ולא אשתכו. ובגין דאיהו רישא עלאה לכל עלאין, לא אדפר, פר רישא ונדא, פלא גופא, לקיימא פלא.

והאי (נ"א דכל סתימין (ס"א בגין דאיהו) רישא (עלאה) עלאין לכל עלאין, לא אדפר, אלא רישא חדא, בלא גופא, לקיימא פלא. והוא) טביר וסתימין וגנין מכלא, תקוניו אתתקון, בההוא מווא סתימאה דכלא, דאתפשט ואתתקן כלא ונפיק ווסד עלאה, ווסד עלאה אתפשט ואתקן ואתכליל פלא פמווא סתימאה דא. כד אתתקן וזורא דא בנהירו דא, פטש מאן דבטש, בהאי מווא ואתנהיר, ותלמיא ממוכלא יקירא מווא אונרא, דאתפשט ונהיר לתלתין ותרין שבילין. כד אתנהיר נהיר ממוכלא יקירא. אתנהירו ג' רישין עלאין, תרין רישין, ווסד דכליל לון. ובמוכלא תלמיין, ואתכלילן ביה.

מכאן שארי לאתגלייא יקירו דדיקנא, דאיהו מוכלא סתימאה. ואינון מתתקון (ביה), פמה דעתיקא קדישא תלת רישין מתעטרין ביה, הכי פלא בתלת רישין. וכד אתנהרין, תלמיין פלהו דא בדא בתלת רישין, תרין מתרין סטרין, ווסד דכליל לון.

ואי תימא, מאן עתיקא קדישא.

תא וזי, לעילא לעילא, אית דלא אתידע, ולא אשתמודע, ולא אתרשים, והוא כליל פלא, ותרין רישין ביה כלילן (ס"א תלמיין). וכדין פלא (חדא) הכי אתתקן. וההוא לאו פמונינא, ולא פכללא ולא פוושפון אלא פרעווא דלפא, על דא אתמר, (תהלים לט) אמרתי אשמרה דרכי מווסטא בלשוני.

אתר ישירותא אשתכו, מעתיקא קדישא, דאתנהיר ממוכלא, הוא נהירו דזוכמתא, דאתפשט לתלתין ותרין עיבר. ונפקא מההוא מווא סתימאה, מנהירו דביה. ומה דעתיקא קדישא נהיר בקדמייתא (ס"א בחמתא), דא היא. וישירותא ממה דאתגלייא (הוי), ואתעביד לתלת רישין, ורישא ונדא כליל לון. ואלין תלת מתפשטין ליעיר אנפין, ומאלין נהרין פלא.

אתגליף האי וזכמתא, ואפיק ווד גהרא, דנגיד ונפיק ל'אשקאה גנתא ועייל (ני"א ועי"ל) ברישא דזעיר אנפין, ואתעביד ווד מוונא ומתמן אתמשיך ונגיד בכל גופא, ואשקי כל אינן נטיעאן. ה'רא הוא דכתיב, (בראשית ב) ונדר יוצא מעדן להשקות את העץ וגו'.

הו אתגליף האי וזכמתא, ואתמשך ועייל ברישא דזעיר אנפין, ואתעביד מוונא אונרא (ההוא אחרא). ההוא גהירו דאתמשכא בעיה אלן תרין משיכן אתגליפו, מתוונברן בוד רישא דעמיקא דבירא, דכתיב, (משלי ג) בדתו תהומות נבקעו. ועייל ברישא דזעיר אנפין, ואתעביד מוונא אונרא, ומתמן אתמשיך ועייל לגו גופא, ומלייא כל אינן אדרין ואכסדרין דגופא. ה'רא הוא דכתיב, (משלי מד) ובדעת וודרים ימלאו.

דף ריש ע"א

ואלן גהרין, מנהירו דההוא מוונא עלאה סתימאה, דנהיר במזלא (עתיקא קדישא). וכלא דא ב'רא תלין. ואתקשר דא ב'רא, ודא ב'רא, עד דישתמודע דכלא ווד, וכלא הוא עתיקא, (דף ריש ע"א) ולא אתפרש בעיה כלום. אלן תלת גהרין, גהרין לתלת אונרין, דאקרון אבהן. ואלן גהרין לבנין. וכלא גהיר מאתר ווד. כד אתגלייא האי עתיקא, רעווא דרעוון, כלא גהיר וכלא אשתכח בודו שלימתא.

האי וזכמתא אקרי עדן, והאי עדן אתמשך מעדן עלאה, סתימאה דכל סתימין. ומהאי עדן, אקרי שירותא. דבעתיקא לא אקרי, ולא הוי שירותא וסיומא. ובגין דלא הוי ביה שירותא וסיומא, לא אקרי אתה. בגין דאתכסייא ולא אתגלייא ו'אקרי הוא. ומאתר דשירותא אשתכח אקרי אתה, ו'אקרי אב. דכתיב, (ישעיה סג) כי אתה אבנינו.

באגדתא דבי רב ייבא סבא, כללא דכלא, זעיר אנפין אקרי אתה. עתיקא קדישא דאתכסייא, אקרי הוא. ושפיר. והשתא קרינן באתר דא דשירותא אשתכח, אתה. אף על גב דאתכסייא, בעיה הוי שירותא, ו'אקרי אב. והוא אב לאבהן. והאי אב נפיק בעתיקא קדישא, דכתיב (איוב כח) והזכמה מאין תמצא. ובגין כך לא אשתמודע.

תא וזי, כתיב (איוב כח) אלהים הבין דרכה, דרכה ממש. אבל והוא ידע את מקומה, מקומה ממש. וכל שכן דרכה. (מקומה ממש. ולא דרכה. מקומה ממש. וכל שכן דרכה.) וכל שכן ההוא וזכמה דסתימא ביה בעתיקא קדישא.

האי וזכמה שירותא דכלא, בעיה מתפשטן תלתין ותריין שבילין. (שבילין ולא ארחין) ואורייתא בהו אתפלילת בעשרין ותריין אתוון, ועשר אמירן. האי וזכמה אב לאבהן. ובהאי וזכמה, שירותא וסיומא אשתכח. ובגין דא,

וְכִמְהָ עֵלְאָה וְכִמְהָ תִתְאָה. כִּד אֲתַפְּשֵׁט וְכִמְהָ, אֲקָרִי אֲב לֵאבְהֶן. כִּלְא
לֵא אֲתַפְּלִיל אֲלֵא בְּהֵאִי. (ס"א כד מתפשטן חכמות, אתקרי אב לאבהן. כלא לא אתכליל אלא
בהאי) דְּכִתְיִב, (תהלים קד) כִּלְמֵן בְּוִכְמָה עֵשִׂית.

זְקַף רַבִּי שְׁמַעוֹן יְדוּי, וְוֹדִי, אָמַר, וְדֵאִי עֵינִן הוּא לְגַלְאָה, וְכִלְא אֲצֵטְרִיךְ
בְּשַׁעְתָּא דֵא תֵאנָא, בְּשַׁעְתָּא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָאָה דְכָל סְתִימִין,
בְּעָא לֵאֲתִקְנָא כִּלְא, אֲתִקִּין פְּעִין דְכִר וְנִקְבָּא בְּאֲתֵר דְאֲתַפְּלִילוּ דְכִר
וְנִקְבָּא לֵא אֲתִקְיִמוּ, אֲלֵא בְּקִימָא אֲוֹרָא (ס"א כעין זכר) (אלא בזכר) דְּדְכִר
וְנִקְבָּא. וְהֵאִי וְכִמְהָ כִּלְא דְכִלְא, כִּד זְפִקָא וְאֲתִנְהִיר בְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא,
לֵא אֲתִנְהִיר אֲלֵא בְּדְכִר וְנִקְבָּא. דְּהֵאִי וְכִמְהָ אֲתַפְּשֵׁט, וְאֲפִיק בִּיעִיָּה
בִּיעִיָּה, וְאֲשַׁתְּכוּ דְכִר וְנִקְבָּא הוּא, וְכִמְהָ אֲב. בִּיעִיָּה אֲב. וְכִמְהָ וּבִיעִיָּה, בְּוֹד
מִתְקַלָּא אֲתִקְלוּ דְכִר וְנִקְבָּא. וּבְגִימִיָּהוּ כִּלְא אֲתִקְיִים בְּדְכִר וְנִקְבָּא,
דְּאֲלִמְלֵא הֵאִי, לֵא מִתְקִימִין.

שִׁירוּתָא דֵא אֲב לִכְלָא, אֲב לִכְלָהוּ אֲבָהֶן, אֲתִוְּבְרוּ דֵא בְּדֵא, וְנִהִירו
דֵא בְּדֵא. (חכמה אב. בינה אם. משלי ב) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא) כִּד אֲתִוְּבְרוּ, אֲוִלִידוּ,
וְאֲתַפְּשֵׁט מִדְּמִימְנוּתָא. בְּאֲגִדְתָּא דְבִי רַב יִיבָא סְבָא, הֵכִי תֵאנִי, מִהוּ בִּיעִיָּה.
אֲלֵא כִּד אֲתִוְּבֵר דֵא בְּדֵא, יוֹיֵד בְּהֵאִי, אֲתַעְבְּרַת, וְאֲפִיקַת בֶּן, וְאֲוִלִידַת.
וּבְגִין כִּד, בִּיעִיָּה אֲקָרִי, בֶּן יִיָּה, שְׁלִימוּתָא דְכִלְא אֲשַׁתְּכוּו תְרוּוִיָּהוּ
דְּמִתְוִבְרָן, וּבֶן בְּגִוּוִיָּהוּ. כִּלְא דְכִלְא. בְּתִקְוִיָּהוּ אֲשַׁתְּכוּו שְׁלִימוּתָא (נ"א מו
י"ה, תְרוּוִיָּהוּ דְמִתְחַבְרֵן, וּבֶן בְּגִוּוִיָּהוּ. בְּתִקְוִיָּהוּ אֲשַׁתְּכוּו שְׁלִימוּתָא דְכִלְא כִּלְא) דְּכִלְא, אֲב
וְאֲב. בֶּן וְבַת.

מִלְכִין אֲלִין, לֵא אֲתִיָּהבוּ לְגַלְאָה, בְּר לְקָדִישִׁי עֲלִיוֹנִין, דְּעֵאלוּ וְנִפְקוּ,
וְיַדְעִין אֲרוּזִי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֵא סְטָאן בְּהוּ לִימִינָא וְלִשְׁמֵאלָא.
דְּכִתְיִב, (הושע יד) כִּי יִשְׂרָיִם דְרַכִּי יִי וְצִדִיקִים יִלְכוּ בָם וְגו'. וְכֵאֵה וּוּלְקִיָּה,
דְּמֵאן דְזָכִי לְמַנְדַּע אֲרוּזִי, וְלֵא סְטִי, וְלֵא יִטְעִי בְּהוּ. דְּמִלְכִין אֲלִין סְתִימִין
אִינִין וְקָדִישִׁי עֲלִיוֹנִין נְהִירִין בְּהוּ, כְּמֵאן דְנִהִיר מְנַהִירוּ דְבוּצִינָא. לֵא
אֲתַמְסְרוּ מִלְכִין אֲלִין, אֲלֵא לְמֵאן דְעֵאל וְנִפְקֵי. דְּמֵאן דְלֵא עֵאל וְנִפְקֵי, טַב
לִיה דְלֵא אֲבָרִי. דְּהֵא גְלֵא קָבִי עֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין,
דְּמִלְכִין אֲלִין נְהִירִין בְּלָבָאִי, בְּאֲשַׁלְמוּתָא דְרוּזִימוּתָא וְדוּזִילוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא. וְאֲלִין בְּנֵי דְהָכָא, יַדְעֵנָא בְּהוּ דְהֵא עֵאלוּ וְנִפְקוּ, וְאֲתִנְהִירִין בְּאֲלִין מִלְכִין,
וְלֵא בְּכִלְהוּ. וְהַשְׁתָּא אֲתִנְהִירוּ בְּשְׁלִימוּתָא כְּמֵה דְאֲצֵטְרִיךְ. וְכֵאֵה וּוּלְקִי
עֲמֵהוּן, בְּהֵהוּא עֲלִמָא.

דף ר"צ ע"ב

אמר רבי שמעון, כל מדה דאמינא דעתיקא קדישא וכל מדה דאמינא דזעיר אנפין, כלא ווד, כלא הוא ווד מלה. לא (דף ר"צ ע"ב) תלמיא ביה פירודא. בריך הוא בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמין.

תא וזוי, שירותא דא דאקרי אב, אתפליל ביויד, דתלמיא ממוזלא קדישא ובגין פה, יויד פליל אתון אורגין. י סתימא דכל אתון אורן. י רישא וסיפא דכלא.

והוא נהר דנגיד ונפיק, אקרי עלמא דאתי, דאתי תדיר ולא פסיק. והאי הוא ערוגא דצדיקיא, לזכאה להאי עלמא דאתי, דאשקי תדיר לגנתא, ולא פסיק. עליה כתיב (שעה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. והוא עלמא דאתי, אברי ביויד, הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. י פליל תרין אתון ויד.

באגדתא דבי רב ייבא סבא תנינן, אמאי ויד פליכן ביויד. אלא נטיעה דגנתא (ס"א ויא) דא, אקרי וי. אית גנתא אורא, דאיהי ד. ומהאי וי, אשתקליא ד. (דאיהי ארבעה ראשים) והיינו רוא דכתיב, ונהר יוצא מעדן וגו'. מאי עדן. דא וזכמה עלאה, ודא י. להשקות. את הגן, דא הוא וי. ובמשם נפרד והיה לארבעה ראשים, דא הוא ד, וכלא פליל ביויד.

ובגין פה, אקרי אב לכלא. אב לאבהן. שירותא דכלא, (אקרי) ביהא דכלא, דכתיב, (משלי כד) בוזכמה יבנה בית. (מהאי י שירותא וסימא דכלא) וכתיב, (תהלים קד) כלם בוזכמה עשית. באתריה, לא אתגלייא, ולא אתידע. מדהאתובר באימא אתרמיז באימא ובגין פה אימא פללא דכלא, בה אתידע ובה אתרמיז, שירותא וסימא דכלא. (חכמה אקרי) דבה סתים כלא.

פללא דכלא, שמה קדישא. עד השתא רמיזנא, ולא אמינא כל אלן יומין. והאידינא מתגלפין סטרין, י, פליל בהאי וזכמה. הי דא אימא, וקרינן בינה ויה, אלן תרין בגין, דמתעטרן מאימא. והא תנינן, דבינה אתפליל מכלא. יויד דמתוברה באימא, ומפקין בין. והיינו בינה, אייב ואיים דאינן ייה, בן בגווייהו.

השתא אית לאסתכלא, בינה, ואקרי תבונה, אמאי אקרי תבונה. ולא בינה. אלא תבונה אקרי, בשעתא דינקא לתרין בגין, בין ובית, דאינן ויה, והיא שעתא אקרי תבונה. דכלא פליל באלן אתון, בין ובית, אינן ויה. וכלא ווד כלא, והיינו תבונה.

בספרא דרב המנונא סבא אמר, דשלמה מלכא, תקונא קדמא דגלי ואמר, (שיר השירים א) הגף יפה רעיתי מהאי הוא ותקונא תניינא, אקרי פלה, דאיהי נוקבא דלתתא ואינון דאמרי, דתרווייהו להאי נוקבא דלתתא אינון, לאו הכי דהיא קדמא לא אקרי פלה. והיא בתרא, אקרי פלה, לזמנין (ידיעו) ידיעין (לזמנין סגיאין). דהא זמנין סגיאין אינון, דדכורא לא אתוּבַר עמה, ואסתלק מינה. בההוא זמנא כתיב, (ויקרא יח) ואל אשה בנות טובא לא תקרב. בשעתא דאתרפאת נוקבא, ודכורא בעי לאתוּבַר עמה, כדין אקרי פליה. ככליה ממש אתיא. (אבל האי אימא, לא אפסיק רעותא דתרווייהו לעלמין, בונד נפקין, בונד שריין. לא אפסיק דא מן דא, ולא אסתלק דא מן דא. ובגין כך כתיב ונָהַר יָצָא מֵעֶרְוֹן, ויָצָא תְדִיר, וְלֹא אִפְסִיק. הָדָא הוּא דכתיב, וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. ובגין כך כתיב רעיתי, ברעותא דאווזה שריין, באוודותא שלמותא (שלימתא). אבל הכא אקרי פלה, דכד אתא דכורא לאתוּבַר עמה, היא פלה, פכלה איהי אתיא ממש.

ובגין כך, תרי (ויחי ומי'ב) תקונין דנוקבי פריש שלמה. תקונא דקדמיתא סתימא, בגין דאיהי סתימא. ותקונא תניינא פריש יתיר, ולא סתים כולי האי. ולבתר תליא כל שבחא בההיא דלעילא. דכתיב, (שיר השירים ו) אונת היא לאמה ברה היא ליולדתה. ובגין דאיהי אימא מתעטרא בעטרא דכלה, ורעותא דיויד לא אפסיק מינה לעלמין, אתיהיב ברשותה כל וזירו דעבדין. כל וזירו דכלא. כל וזירו דזוייביא, לדפאה לכלא. דכתיב, (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליכם. וכתיב (ויקרא כח) וקדשתם את שנת הזומשים שנה יובל היא מאי יובל. כמה דאתא אמר (ירמיה יז) ועל יובל ישלחו שרשיו. משום ההוא נהר דאתי ונגיד ונפיק, ואתי תדיר, ולא פסיק.

דף רצ"א ע"א

כתיב (דף רצ"א ע"א) (משלי ב) פי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך. פון דאמר פי אם לבינה תקרא, אמאי לתבונה. אלא פלא כמה דאמינא. הי מנייהו עלאה. בינה עלאה מתבונה. בינה אב ואם ובן. י"ה: אב ואם, ובן בגווייהו. תבונה: פלא כללא דבגין, בן ובת, ו"ה. ולא אשתכח אב ואם, אלא באימא דאימא ודאי (ס"א בנינה. ובתבונה ודאי אימא) רביעא עליהו, ולא אתגלייא. אשתכח דכללא דתריין בגין, אקרי תבונה. וככללא דאב אם ובן, אקרי בינה. וכד בעי לאכללא כלא, בהאי אתפליל.

והאי אב ואם ובן, אקרון וזכמה בינה ודעת. בגין דהאי בן נטיל סימנין דאבוי ואמיה, אקרי דעת, דהוא סהדותא דתרווייהו. והאי בן, אקרי

בּוֹכְרָא דְכִתְיֵיב, (שמות ד) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי דְאֶקְרֵי בּוֹכְרָא, זְטִיל תְּרִין וּזוּלְקִין. וְכַד אֶתְרַבֵּי בְּעֵטְרוֹי, זְטִיל תְּלַת וּזוּלְקִין. וּבֵין כַּד וּבֵין כַּד, תְּרִין וּזוּלְקִין, וְתַלְתַּת וּזוּלְקִין כֻּלָּא וּדְ מִלְּה. וְהֵאֵי וְהֵאֵי הִכִּי (ס"א חד) הֵוֵי, יְרוּתָא דְאָבוֹי וְאִמִּיהָ יְרִית.

מֵאֵי יְרוּתָא דָּא אֲנוּסְתָא דְאָבוֹי וְאִמִּיהָ, וְתִרְיָן עֵטְרִין דְּהֵווּ גְּנִיזִין בְּגֻוֹיָהוּ, וְאֲנוּסֵינוּ לְבֵן דָּא. מִסְטְרָא דְאָבוֹי, הָוֵה גְּנִיזֵי בְּגֻוִיהָ וּדְ עֵטְרָא, דְאֶקְרֵי וּזְסָד. וּמִסְטְרָא דְאִמָּא, וּדְ עֵטְרָא דְאֶקְרֵי גְבוּרָה. וְכֻלְהוּ מִתְעֵטְרִין בְּרִישֵׁיהָ, וְאוּזִיד לֹון. וְכַד זְהִרִין אֲלֵין אָב וְאָם עֲלֵיהָ, כֻּלְהוּ אֶקְרוּן תְּפִילִין דְרִישָׁא. וְכֻלָּא זְטִיל בֵּן דָּא, וְיְרִית כֻּלָּא, וְאֶתְפֹּשֵׁט בְּכָל גּוֹפָא. וְהֵאֵי בֵּן יְהִיב לְבִרְתָּא. וּבִרְתָּא מְזִיהָ אֶתְוֹן. וְעַל כָּל פְּנִים מִפְּאָן, בְּרָא יְרִית וְכָא בְּרְתָּא. בְּרָא יְרִית לְאָבוֹי וְלְאִמִּיהָ וְכָא בְּרְתָּא. וּבְמִזְיָה אֶתְוֹן בְּרְתָּא. כְּמָה דְכִתְיֵיב, (דניאל ד) וּבְוֹזֹן לְכֻלָּא בִּיהָ. (ואי תימא כל האי והאי אקרון צדיק וצדק בחד אינון וחד כלא).

הֵנִי אָב וְאָם, כְּלִילִין וּמִתְוַבְּרִין דָּא בְּדָא. וְאָב טְמִיר יִתִיר. וְכֻלָּא אוּזִיד מִעֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְתַלְיָא מִמְזֻלָּא קְדִישָׁא, יְקִירוּ (יקירא) דְכָל יְקִירִין. וְאֲלֵין אָב וְאָם, מִתְקַנְיִן בִּיתָא, כְּמָה דְאִמִּינָא דְכִתְיֵיב, (משלי כד) בְּוֹזְכְּמָה יִבְנֶה בֵּית וּבִתְבוּנָה יִתְכַוֵּן וּבְדַעַת וְוָדָרִים יִמְלָאוּ כָּל הוֹן יְקָר וְנִעִים. וְכִתְיֵיב (משלי כב) כִּי נָעִים כִּי תִשְׁמְרֵם בְּבִטְנָךְ. (הני כללא דכלא, כמה דאמינא ותליין ממזלא קדישא יקירא).

אֲמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן, בְּאֶדְרָא לָא זְלִינָא כֻּלָּא. וְכָל הֵנִי מַלְיָן, טְמִירִין בְּלָפְאֵי הֵווּ עַד הַשְּׁתָּא, וּבְעִינָא לְאֶטְמָרָא לֹון לְעֵלְמָא דְאֵתִי, מִשְׁוֹם דְתַמְנָן שְׁאֲלַתָּא שְׂאִיל לָנָא, כְּמָה דְכִתְיֵיב, (ישעיה לג) וְהִיָּה אֲמוּנַת עַתְדָּא וּזְסָן יִשְׁוֹעוֹת וּזְכְּמָה וְדַעַת וְגוֹי, וּזְכְּמָה בְּעִינֵין מִינֵי, וְהַשְּׁתָּא רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהֵאֵי, הָא בְּלָא כְּסוּפָא אִיעוּל קָמִי פְּלִטְרוֹי.

כְּתִיב (שמואל א ב) כִּי אֵל דַּעוֹת יְיָ. דַּעוֹת וְדֵאֵי. הוּא הַדַּעַת. בְּדַעַת כָּל פְּלִטְרוֹי אֶתְמַלְיִין. דְכִתְיֵיב, וּבְדַעַת וְוָדָרִים יִמְלָאוּ. (בגין כד) דַּעַת אוּזְרָא לָא אֶתְגְּלֵיא, דְהֵאֵי טְמִירָא אוּזִיל בְּגֻוִיהָ, וְאֶתְכַלִּיל בִּיהָ. דַּעַת זְהִיר בְּמוּוֹזִין, וְאֶתְפֹּשֵׁט בְּמוּוֹזָא כֻּלָּא. (במוחא, בגופא כלא, כי אל דעות יי')

בְּסִפְרָא דְאֶגְרָתָא תְּנִינָן, כִּי אֵל דַּעוֹת יְיָ, אֵל תְּקִרֵי דַּעוֹת, אֶלְפָּא עֲדוּת. דְהוּא סְהַדוּתָא דְכֻלָּא, סְהַדוּתָא דְתִרְיָן וּזוּלְקִין, כְּמָה דְאֵת אֲמַר (תהלים עח) וַיִּקַּם עֲדוּת בְּיַעֲקֹב. וְאֶף עַל זֶב דְהֵאֵי מִלְּה, אוּקְמוּהָ בְּסִפְרָא דְאֶגְוִיעוּתָא בְּגֻוֹנָא אוּזְרָא. הֵתֵם בְּאֶתְרֵיהָ שְׁלִים, הֵכָא כֻּלָּא שְׁפִיר, וְכֻלָּא הֵוֵי, כַּד אֶסְתֵּים מִלְּה.

האי אב ואם, פלהו בהו פליקן, כלא בהו סתימן, ואינון סתימן במזלא קדישא, עתיקא דכל עתיקין. ביה סתימן. ביה פליקן. כלא הוא, כלא הוי ברין הוא, ברין שמייה, לעלם ולעלמי עלמין.

דף רצ"א ע"ב

כל מלין דאדרא יאות, וכלהו מלין קדישין, מלין דלא סטאן לימינא ולשמאלא, פלהו מלין דסתימין, ואתגליין לאינון דעאלו ונפקו, וכלא הכי הוא ועד השתא הוו מתפסין אלן מלין דדוויילנא לגלאה, והשתא אתגליין. וזלי קמי (מלכא) עתיקא קדישא, דהא לא ליקרא דילי ודבית אבא עבידנא, אלא בגין דלא איעול בכסופא קמי פלטריו עבידנא. ועוד, הא נומינא, דקודשא ברין הוא וכל הגי זכאי קשוט דהכא משתכונן, פלהו מסתכמין על ידי. דהא נומינא דכלהו וודאן בהאי הלולא דילי, וכלהו זמינן (דף רצ"א ע"ב) בההוא עלמא בהילולא דילי, זכאה וזולקי.

אמר רבי אבא, פד סיים מלה דא בוצינא קדישא, בוצינא עלאה. ארים ידוי, ובכה וזויה. בעא לגלאה מלה וודא. אמר, במלה דא אצטערנא כל יומאי, והשתא לא יהבין לי רשותא. אתתקף, ויתב, ורוויש בשפוותיה, וסגיד תלת זמנין, ולא הוה יכול בר גש לאסתכלא באתריה. כל שכן ביה. אמר, פומא פומא, דזכית לכל האי, לא אנגיבו מבועך. מבועך נפיק ולא פסק עקף קרינן (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן. וכתיב (ישעיה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו.

האידינא אסהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למוזמי יומא דא, (נ"א רעותא לגלאה רזא דא) וכל סליק ברעותי (ס"א ביד), בר האידינא, דהא בעטרא דא מתעטר האי יומא. והשתא בעינא לגלאה מלין, קמיה דקודשא ברין הוא, דהא פלהו מתעטרין ברישי (ברישיה). והאי יומא לא יתרוק למיעל לדוכתיה, פיומא אורא. דהא כל יומא דא ברשותי קיימא. והשתא שרינא לגלאה מלין, בגין דלא איעול בכסופא לעלמא דאתי. והא שרינא אימא.

כתיב, (תהלים פט) צדק ומשפט מוכן כסאך וזסד ואמת יקדמו פניך. מאן זוכימא, יסתכל בהאי, למוזמי אורוזי (ס"א דינו) דקדישא עלאה, דינן דקשוט, דינן דמתעטרין בכתרי עלאין. דהא נומינא דכלהו בוצינן נהרין מבוצינא עלאה, טמירא דכל טמירין, פלהו דרעין לאתנהרא. (נ"א וכלהו אינון דרגין לאתנהרא) ובההוא נהורא דבכל דרנא ודרנא, אתגלייא מה דאתגלייא, וכלהו נהורין אזורין, נהורא דא בנהורא דא, ונהורא דא, בנהורא דא, ונהרין דא ברא, ולא מתפרשן דא מן דא.

זְהוּרָא דְכָל בּוּצִינָא וּבוּצִינָא, דְאֶקְרוּן תְּקוּנַי מַלְכָּא, פְּתָרֵי מַלְכָּא, כָּל וָזַד וָזוּד, זְהוּרָא וְאִזְוִיד בְּהֵוּא זְהוּרָא דְלָגוּ לָגוּ, וְכֵן מִתְפָּרֵשׁ לְבַר. וּבְגִין כֶּף פְּלֵא בְּזוּד דְרָגָא אֶסְתַּלְקָה, וְכֵן מַלְכָּא בְּזוּד מַלְכָּה אֶתְעָטֵר, וְכֵן מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן דָּא אִיהוּ וּשְׁמִיָּה וָזַד הוּא. זְהוּרָא דְאֶתְגְּלִיָּא, אֶקְרִי לְבוּשָׁא דְמַלְכָּא. זְהוּרָא דְלָגוּ לָגוּ, (בַּהֲוּא נַהוּרָא הוּא מַה) זְהוּרָא סְתִימָה, וּבִיָּה שְׂרִיָּא הֵוּא דְכֵן אֶתְפָּרֵשׁ וְכֵן אֶתְגְּלִיָּא.

וְכֵן בּוּצִינָא, וְכֵן זְהוּרִין, זְהוּרִין מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין בּוּצִינָא עֲלָאָה. וְכֵן מִסְתַּכְלָן, כֵּן זְהוּרִין דְאֶתְפָּשְׁטָן. לֹא אֶשְׁתַּכּוּן בַּר בּוּצִינָא עֲלָאָה, דְאֶטְמֵר וְכֵן אֶתְגְּלִיָּא.

בְּאִינוּן לְבוּשֵׁין דִּיקָר, לְבוּשֵׁי קְשׁוּט, תְּקוּנַי קְשׁוּט, בּוּצִינַי קְשׁוּט, אֶשְׁתַּכּוּוּן תְּרִין בּוּצִינִין, תְּקוּנָא דְכּוּרְסִיָּא דְמַלְכָּא, וְאֶקְרוּן צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. וְאִינוּן שִׁירוּתָא, וְשְׁלִימוּתָא, בְּכָל מַהִימְנוּתָא. וּבְהִי מִתְעָטְרִין כָּל דִּינִין דְלַעֲלִילָא וְתַתָּא, וְכֵן סְתִימָה בְּמִשְׁפָּט. וְצְדָקָה מַהִי מִשְׁפָּט אֶתְוּן. וְכֵן קְרִינִין לָהּ, (בְּרֵאשִׁית יד) וּמַלְכֵי צְדָקָה מַלְכֵי שְׁלָמָה.

כֵּן מִתְעָרִין דִּינִין מִבְּמִשְׁפָּט, כֵּן רְוּזִי, כֵּן בְּשְׁלִימוּ. דְהֵי מִבְּסָם לָהּ צְדָקָה, וְדִינִין מִתְתַּקְּנִין, וְכֵן זְוֹתִין לְעֲלָמָא בְּשְׁלִימוּ, בְּרְוּזִי. וְכֵן (אֶקְרִי) שְׁעֵתָא דְמִתְוַבְּרָן דְכֵר וְנִקְבָּא, וְכֵן עֲלָמִין כֵּן בְּרְוּזִי, וּבְזוּדוּתָא.

וְכֵן אֶסְגִּיָּא וּזְוִי עֲלָמָא, וְאֶסְתַּאֲבַת מִקְדָּשָׁא, וְדְכּוּרָא אֶתְרוּזָה מִן נִקְבָּא, וּזְוִיָּא תְּקִיפָא שְׂרִיָּא לְאֶתְעָרָא, וְוִי לְעֲלָמָא דְמִתְוַבְּרָן בְּהֵוּא זְוִיָּא מַהִי צְדָקָה. כֵּן זְוִיָּא טְרִיקִין מִתְעָרִין בְּעֲלָמָא, כֵּן זְוִיָּא מִסְתַּלְקִין מִעֲלָמָא. וְכֵן כֶּף לָמָהּ. בְּגִין דְאֶתְרוּזָה דְכּוּרָא מִן נִקְבָּא, וּבְמִשְׁפָּט לֹא קָרַב בְּצְדָקָה דָּא. וְעַל הַאי כְּתִיב, (מִשְׁלֵי יג) וַיֵּשׁ זְסֹפָה בְּכֵן מִשְׁפָּט, דְּמִשְׁפָּט אֶתְרוּזָה מַהִי צְדָקָה, וְכֵן אֶתְבְּסָמָא, וְצְדָקָה יִנְקָא מֵאֶתֶר אֶזְרָא.

וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה מַלְכָּא, (קֹהֶלֶת ז) אֶת הַכֹּל רְאִיתִי בְּיַמֵּי הַבְּלִי יֵשׁ צְדִיק אֹבֵד בְּצְדָקוֹ וְגוֹי, הַכֹּל דָּא, (ס"א ל"ג הַבֵּל דָּא) הַכֹּל וָזַד, מִהַבְּלִים דְלַעֲלִילָא, דְאֶקְרוּן אֶפֶי מַלְכָּא, וְדָא אִיהוּ מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, דְכֵן הֵי מִתְעָרָא בְּדִינֵי, כְּתִיב יֵשׁ צְדִיק אֹבֵד בְּצְדָקוֹ. מֵאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּמִשְׁפָּט אֶתְרוּזָה מִצְדָּקָה. וּבְגִין כֶּף אֶקְרִי, וַיֵּשׁ זְסֹפָה בְּכֵן מִשְׁפָּט.

דף רצ"ב ע"א

תָּא וָזַי, כֵּן אֶשְׁתַּכּוּן זְוִיָּא עֲלָאָה בְּעֲלָמָא, רְוּזִיָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶפֶיכּוּ כֵן אֶתְעָר צְדָקָה בְּלוּזוּדוֹי, יְכִיל עֲלָמָא לְאֶשְׁתַּוְּבָא בְּגִיעִיה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיָּה, וְכֵן מִסְתַּכְּפִי (דף רצ"ב ע"א) מִן דִּינָא. וְכֵן הֵוּא זְוִיָּא עֲלָאָה

לֹא קָיָיְמָא בְּקִיּוּמֵיהּ, מִסְתַּפֵּי אֶפְיֻלוּ מִמִּשְׁפָּט, וְלֹא יָכִיל לְמִיקָם בֵּיהּ. כָּל שְׂכָן בְּצַדִּיק.

דוּר מִלְכָּא, בְּקִדְמוּתָא אָמַר, (תהלים כו) בְּזוֹנְנֵי יְיָ וְנִסְנֵי דְהָא אָנָּא לֹא מִסְתַּפֵּינָא מִכָּל דִּינֵין, אֶפְיֻלוּ מִהָאֵי צַדִּיק, וְכָל שְׂכָן דְאֻוִידָנָא בֵּיהּ, מִה כְּתִיב. (תהלים יז) אֲנִי בְּצַדִּיק אֲנוּוֹה פְּנִיךָ, בְּצַדִּיק וְדָאֵי. לֹא מִסְתַּפֵּינָא לְמִיקָם בְּדִינֵי. בְּתַר דְּזוּב, אֶפְיֻלוּ מִמִּשְׁפָּט מִסְתַּפֵּי, דְכְּתִיב, (תהלים קמג) וְאֵל תִּבְא בְּמִשְׁפָּט אֶת עַבְדְּךָ.

תָּא וְזוּי, כִּד מִתְבַּסְמָא הָאֵי צַדִּיק מִמִּשְׁפָּט, כְּדִין אֶקְרִי צַדִּיקָהּ. וְעֻלְמָא מִתְבַּסְמָא בְּזוֹסֵד, וְאִתְמַלְיָא מִזֵּית. דְכְּתִיב, (תהלים לג) אֹהֶב צַדִּיקָהּ וּמִשְׁפָּט וְזוֹסֵד יְיָ מִלְאָה הָאָרֶץ.

אִסְתַּדְנָא עָלֵי, דְכָל יוֹמָאֵי הוּינָא מִצְטַעַר עַל עֻלְמָא, דְלֹא יַעֲרַע בְּדִינֵי דְצַדִּיק, וְלֹא יוֹקִיד עֻלְמָא בְּשִׁלְהוּבוּי. כְּמַה דְכְּתִיב, (משלי ז) אֶכְלָה וּמְנוּתָהּ פִּיהּ. מִכָּאן וְלִהְלָאָה, כְּפֻום כָּל וְזוּד, כְּפֻום בִּירָא עֲמֻקָּא, וְהָא בְּדָרָא דָּא אִית בֵּיהּ זְכָאִין, וְזַעֲרִין אֵינֻן דִּיקוּמוּן לְאִנְנָא עַל עֻלְמָא, וְעַל עָאנָּא, מֵאֲרַבְעָה זִינֵין. (ס"א על עֻלְמָא, וְעֻלְמָא בְּעִינֵי). עַל כֵּן אֻוִידָן מְלִי דָּא בְּדָא, וּבִתְפֻרְשָׁן מִלִּין דְסְתִימִין בְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, וְהִיר אֻוִידָן אֲלִין בְּאֲלִין. מִכָּאן לְהִלָּאָה, מִלִּין דְזַעֲרִין אֲנִפִין, אֵינֻן דְלֹא אִתְגַּלְיִין בְּאֲדָרָא. אֵינֻן דְהוּוּ סְתִימִין בְּלִבָּאֵי, וְתַמָּן לֹא אִתְקַנְוּ. (עז כֹּאן סְתִימִין מִלִּין) הִשְׁתָּא אִתְקַנְוּ וְאִתְגַּלְיִין, וְכִלְהוּ מִלִּין סְתִימִין, וּבְרִירִין כִּלְהוּ. זְכָאָה וּזוּלְקֵי, וְאֵינֻן דִּירְתוּ יְרוּתָא דָּא, דְכְּתִיב, (תהלים קמד) אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂכָכָה לוֹ וְזוּי.

הָאֵי דְאֻקִּימָנָא, אָב וְאָם בְּעִתִּיקָא אֻוִידָן, בְּתִיקוּנֵי, הָכֵי הוּא. דְהָא מִמְוִוָּא סְתִימָאָה דְכָל סְתִימִין תְּלִינֵין, (נ"א נִפְקִין) וּבִתְאֻוִידָן בֵּיהּ. (ואף על גב דְעִתִּיקָא קְדִישָׁא אִתְקַנְוּ בְּלַחֲוִוִין) וְכִד יִסְתַּכְּלוּן (בְּכָל) מְלִי. כִּלְא הוּא עִתִּיקָא בְּלַחֲוִוִין, הוּא הוּי, וְהוּא יְהָא. וְכָל הַנֵּי תְקוּנֵין בֵּיהּ. (בס"י לא נִמְצָא אֲחִידוּן בֵּיהּ סְתִימִין לֹא מִתְפֻרְשָׁן מִנִּיהּ מוּחָא סְתִימָאָה לֹא אִתְגַּלְיָא וְלֹא תִלִּיא בֵּיהּ) אָ"ב וְאָ"ם מִהָאֵי מוּוִוָּא זְכָקוּ, אִתְכְּלִילוּ בְּמוּלָּא, וּבֵיהּ תְלִינֵין, וּבֵיהּ אֻוִידָן. זַעֲרִין אֲנִפִין, בְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא תְלִינֵין וְאֻוִידָן. וְהָא אֻקִּימָנָא מְלִי בְּאֲדָרָא. זְכָאָה וּזוּלְקִיָּה דְמָאן דְעָאֵל וְזַפִּיק, וְיַנְדַּע אֻרוּזִין דְלֹא יִסְטִי לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא. וּמָאן דְלֹא עָאֵל וְזַפִּיק, טַב לִיה דְלֹא אֲבָרִי. וְכְתִיב (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דָּרְכֵי יְיָ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִסְתַּכְּל הוּינָא כָּל יוֹמָא בְּהָאֵי קָרָא, דְכְּתִיב, (תהלים לד) בֵּינֵי תִתְהַלֵּל זְפִשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנֻוִים וְיִשְׁמְוּוּ. וְהָאִידָנָא אִתְקִיָּים קָרָא כִּלְא. בֵּינֵי תִתְהַלֵּל זְפִשִׁי וְדָאֵי, דְהָא זְשִׁמְתִי בֵּיהּ אֻוִידָא, בֵּיהּ לְהִטָּא, בֵּיהּ

אתדבקת ואשתדללת ובאשתדלותא דא תסתלק לאתרהא. ישמעו ענוים
וישמווזו, כל הגי צדיקייא, וכל גגי מתיבתא קדישא, וזכאין דאתיין השתא
עם קודשא בריך הוא, כלהו שמעין מלי, וזודאן. בגין כה, (תהלים לד) גידלו
לני אתי וגרומבזה שמו יודיו.

פתו וזאמר, פתיב, (בראשית לו) ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום.
הדא הוא דכתיב, (תהלים מח) כי הגה המלכים נועדו עברו יודיו. נועדו, באן
אתר. בארץ אדום. באתר דדיגין מתאונדין תמן. עברו יודיו, דכתיב וימת
וימלוך תוזתיו. המה ראו כן תמהו גבהלו גזופו, דלא אתקיימו באתריהו,
בגין דתקונין דמלכא לא אתקנו, וקרתא קדישא ושורוי, לא אנדמנו.

הדא הוא דכתיב, כאשר שמענו כן ראינו וגו', דהא כלהו לא אתקיימו,
והיא אתקיימת השתא, בסטרא דדכורא, דשריא עמה. הדא הוא דכתיב,
וימלוך תוזתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרה בת
מי זהב. מי זהב ודאי כמה דאוקימנא באדרא.

דף רצ"ב ע"ב

והא בספרא דאגדתא דרב המנונא סבא אתמר, וימלוך תוזתיו הדר.
הדר ודאי, כמה דאת אמר, (ויקרא כג) פרי עץ הדר. ושם אשתו מהיטבאל,
כמה דאת אמר כפות תמרים. וכתיב, (תהלים צב) צדיק כתמר יפרוץ, דאיהי
דכר וגוקבא. האי אתקריאת בת מטרה, בת מההוא אתר דטרדין כלא
לאתדבקא, ואקרי אב. וכתיב (איוב כח) לא ידע אגוש ערפה ולא תמצא
בארץ הנויים. דבר אזור, בת מאימא, דמסטרהא מתאונדין דיגין,
דטרדין (דף רצ"ב ע"ב) לכלא. בת מי זהב, דינקא בתרין אנפין, דגהירו בתרין
גווגין. בוסד ובדינא.

עד לא אברי עלמא, לא הוו משגיוזין אנפין באנפין, ובגין כה, עלמין
קדמאי אתוזרבו, ועלמין קדמאי בלא תקונא אתעבידו. וההוא דלא הוה
בתקונא, אקרי זיקין גצוצין, כהאי אומנא, מרצפא (ס"א מרזפתא), כד אכתש
במנא (בראשית קנ"ו ע"א) דפרזלא, אפיק זיקין לכל עיבר, ואיגין זיקין דנפקין,
נפקין להיטין וגהירין, ודעכין לאלתר. ואלין אקרון עלמין קדמאי. ובגין כה
אתוזרבו ולא אתקיימו. עד דאתתקן עתיקא קדישא, ונפיק אומנא (ו"א
מאנא) לאובגותיה.

ועל האי תנינא במתניתא דילין, (דניצוצא) דבוצנא אפיק זיקין (שמות רנ"ד
ע"ב, בראשית ק"ז ע"ב סתרי תורה) ב"זיקין (נ"א דבוצנא אפיק זיקין ניצוצין) לתלת מאה
ועשרין עיבר. ואיגין זיקין, עלמין קדמאי אקרון, ובמיתו לאלתר. לבתר נפיק
אומנא (ס"א מאנא) לאובגותיה, ואתתקן בדכר וגוקבא, והגי זיקין דאתדעכו

וביתו, השתא אתקיים כלא. מבוצינא דקרדעוּתא, נפק גיצוצא, פטישא תקיפא, דבטשי, ואפיק זיקין עלמין קדמאי, ומתערבי (ד"א ומתדכי) באורא דכיא, ואתבסמו דא בדא.

כד אתוזר אביא ואיביא, ודהוא אב הוא, מרוּנא דגניו בעתיק יומין, ביה אתגניו האי אורא, ואכליל לגיצוצא, דנפק מבוצינא דקרדעוּתא דגניו פמעי דאימא וכד אתוזרו תרווייהו, ואתכלילו דא בדא. נפיק גולגלתא ווד תקיפא, ואתפשט פסטרוי, דא פסטרא דא, ודא פסטרא דא. כמה דעתיקא קדישא תלת רישין אשתכוּו בוד, כר פלא אודמן בתלת רישין, כמה (רפ"ח ע"ב) דאמינא.

בהאי גולגלתא דזעיר אנפין, נטיף טלא מרישא וזורא (ואחיד ליה), ודהוא טלא אתוזו בתרי גוני. ומניה מתון ונקלא דתפוזין קדישין. ובהאי טלא דגולגלתא דא, טונגין מנא לצדיקייא לעלמא דאתי, וביה זמינן מתייא לאוזייה. ולא אודמן מנא דנפל מהאי טלא, בר ההוא זמנא בזמנא דאזלו ישראל במדברא, וזן להו עתיקא דכלא, מהאי אתר. מה דלא אשתכוּו לבתר. דדא הוא דכתיב, (שמות טו) הגני ממטיר לכם לזום מן השמים. כמה דאת אמר (בראשית כז) ויתן לך האלהים מטל השמים וגו'. האי ביההוא זמנא לזמנא אורא תגנין, קשים מוזנותיו של אדם קמי קודשא בריך הוא. והא במזלא תלמיא במזלא ודאי. ועל פן בני וזיי ומזני, לאו בזכותא תלמיא מלתא, אלא במזלא תלמיא מלתא, וכלא תליין בהאי מזלא, כמה דאוקימנא.

תשעה אלפין רבוא עלמין, נטלין וסמכין על האי גולגלתא. והאי אורא דכיא אתכליל בכלא, כיון דהוא פליל מכלא וכלא אתכליל ביה, אתפשטו אנפוי לתרין סטרין, בתרי גהורין פליכן מכלא. וכד אסתכלו אנפוי, באנפין דעתיקא קדישא, כלא ארף אפים אקרי מאי ארף אפים. (אריך אפים מבעי ליה) אלא הכי תגנין, בגין דאריך אפיה לזיביא. אבל ארף אפים, אסוותא דאנפין. דהא לא אשתכוּו אסוותא בעלמא, אלא בזמנא דאשגוזין אנפין באנפין.

בזללא דגולגלתא, גהירין תלת גהורין. ואי תיבא תלת, ארבע אינן, כמה דאמינא, אנוסנתיה דאבוי ואמיה, ותרין גניזין דלהון, דמתעטרן פלהו ברישיה, ואינן תפלין דרישא. לבתר מתוזברן פסטרוי, ונהרין ועאלין בתלת ווללי דגולגלתא. נפקין כל ווד פסטרוי, ובתפשטין בכל גופא.

ואלין מתוזברין בתרי מוזני. ומוזא תליתאה פליל לון, ואוזיד (ואינון תפלין דרישא. ואלין מתחברין בתרי מוחי. ומוחא תליתאה כליל לון, ונהרין ועאלין בתלת חללי דגולגלתא.

לבתר נפקין כל חד בסטרוי, ומתפשטין בכל גופא. והאי מוחא תליתאה אחיד) בְּהַאי סְטְרָא
וּבְהַאי סְטְרָא, וּמִתְפָּשֵׁט בְּכָל גּוּפָא, וְאִתְעַבֵּיד מֵעִיד תְּרִי גְוֵוּנֵי כְּלִיכָן כּוּדָא.
וּבְהַאי זְהִיר אַנְפוּי, וְאַסְהִיד בְּאַבָּא וְאַימָא גְוֵוּנֵי דְאַנְפוּי. וְהוּא אַקְרִי דְעֵת,
בְּדַעַת (ס'י'א ב'דא) כְּתִיב, (שמואל א ב) כִּי אֶל דְעוֹת הֵי וְגו', בְּגִין דְאִיהוּ בְתִירֵי גְוֵוּנֵי
לוֹ זְתַכְנֵוּ עֲלִילוֹת. אֲבָל לְעֵתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָאָה, לָא זְתַכְנֵוּ. מֵאֵי טַעְמָא
זְתַכְנֵוּ לְהַאי. בְּגִין דִּירִית תְּרִין וּזְלֻקֵי, וּכְתִיב (שמואל ב כב) עִם וְזָסִיד תִּתְנוּסֵד
וְגו'.

דף רצ"ג ע"א

וְהָא בְּקִשׁוּט אֻקְיָמוּ וּזְבֵרִי'א, דְכְתִיב, (בראשית כט) וַיֵּגֶד יַעֲקֹב (דף רצ"ג
ע"א) לְרוּחַל כִּי אֲזוּי אֲבִיהָ הוּא. וַיֵּגֶד, הָא אֻקְמוּהָ, דְכָלָא רָזָא דְזוּכְמָתָא. וְכִי
בֶּן רִבְקָה הוּא. בֶּן רִבְקָה, וְכָא כְתִיב בֶּן יַצְוֹק. רְמוּ, וְכָלָא רְמוּזָא בְּזוּכְמָתָא.
וְעַל הָא אַקְרִי שְׁלִים בְּכָלָא. וּבִיה אֲתוּזוּי מְהִימְנוּתָא. וּבְגִין כֶּף כְּתִיב, וַיֵּגֶד
יַעֲקֹב, וְכָא כְתִיב וַיֵּאמֶר.

הֵנִי גְוֵוּנֵי, כְּמָה דְנִהְרִין בְּעֵטְרָא דְרִישָׁא, וְעֵאלִין בְּזוּלְלֵי דְגוּלְגֻלְתָּא. הֵכִי
מִתְפָּשֵׁטִין בְּכָל גּוּפָא, וְגוּפָא אֲתַאזְוִיד בְּהוּ. (אבל) לְעֵתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא,
לָא זְתַכְנֵוּ, וְכָא יֵיאֵן לִיה, דְהָא כָלָא בְּזוּד אֲשַׁתְּכוּז, וְזִידוּ לְכָלָא, וְזִימִים
לְכָלָא. לָא תְלִי'א בִּיה דִּינָא. אֲבָל בְּהַאי, לוֹ זְתַכְנֵוּ עֲלִילוֹת וְדֵאֵי.

בְּזוּלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא, תְלִי'ן כָּל אֵינֵן רְבוּזֵן וְאַלְפִין (מוצי) מְקוּצֵי דְשַׁעְרִין,
דְאֵינֵן אֻכְמִין. וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא, אֲזוּיִדֵן דָּא בְּדָא, דְאֲזוּיִדֵן בְּנִהְירוּ
עֲלָאָה דְמַעְטָר (דמתעטר) בְּרִישִׁיהָ מֵאַבָּא, וּמִמוּזָא דְאֲתַנְהִיר מֵאַבָּא. לְבִתֵּר
נְפִיקִין זִימִין עַל זִימִין, מִנְהִירוּ דְמַתְעַטֵּר בְּרִישִׁיהָ מֵאַימָא, וּמִשְׁאַר מוּזוּי.
וְכִלְהוּ אֲזוּיִדֵן, וּמִסְתַּבְּכִי בְּאֵינֵן שַׁעְרֵי דְאֲזוּיִדֵן מֵאַבָּא, בְּגִין דְאֵינֵן מִתְעַרְבִין
דָּא בְּדָא, וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא.

וְכִלְהוּ מוּזוּי אֲזוּיִדֵן בְּזוּלְגֻלְתָּא, בְּמוּזָא עֲלָאָה. וְכִלְהוּ
מִשִּׁיכָן (דאתמשכן) אֲתַמְשָׁכֵן מִתְלַת וְזְלֻלֵי דְמוּזָא, (אחידו) בְּמוּחִי מִתְעַרְבֵן דָּא
בְּדָא, בְּדִכְיָא בְּמִסְאַבָּא. בְּכָל אֵינֵן טַעְמִין וְרִזִין, סְתִימִין וּמִתְעַלִּין. וּבְגִין כֶּף
כְּלָהוּ מוּזוּי רְמוּזֵי (כד נמצא בס"י) בְּאַזְכֵי יֵי אֲלֵהֶּר וְכוּ', כְּמָה דְנִהְוִין בְּעֵטְרָא
דְרִישָׁא, וְעֵאלִין בְּזוּלְלֵי דְגוּלְגֻלְתָּא.

כָּל אֵינֵן קוּצִין אֻכְמִין, וּזְפִי'ן וְתִלִּין לְסְטְרָא דְאֲוִדִּין. וְהָא אֻקְיָמָנָא,
דְבְּגִין כֶּף כְּתִיב, (מלכים ב יט) הִטָּה יְיָ אֲזָנָה וַיִּשְׁמַע. מִכָּאן אֻקְיָמָנָא, מֵאן דְבְּעֵי
דִירְכִין מִלְכָּא אֲוִדִּי'ה לְקַבְלִיהָ, יִסְלַסֵּל בְּרִישִׁיהָ דְמִלְכָּא, וַיִּפְגַּה שַׁעְרֵי מַעַל
אֲוִדִּי'ה, וַיִּשְׁמַע לִיה מִלְכָּא בְּכָל מַה דְבְּעֵי.

בפּלגוּתָא דְשַׁעְרֵי, מִתְאַוּדָא וַד אֹרְזָא, בְּאֹרְזָא דְעֵתִיק יוֹמִין,
וּמִתְפַּרְשֵׁן מֵינָה כָּל אֹרְזוּי דְפִקּוּדֵי אֹרְזֵינָא, (וּאֲתַמְנֵן עֲלֵיהוּ) כָּל מְאַרְיָהוֹן
דִּיבָבָא וְיִלְלָא תַלְמִין בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא, וְאֵינֹן מְפַרְשִׁין רִשְׁתָּא לְוַזְיַבְיָא,
דְּלֵא יַדְעִין אֵינֹן אֹרְזִין. הֵדָּא הוּא דְכִתְיֵב, (מְשַׁלֵּי ז) דְרַךְ רִשְׁעִים פְּאַפְלָה.
וְכָל אֲלִין תַלְמִין בְּקוּצִין תַקִּיפִין, וּבְגִין כֶּף פְּלָהוּ תַקִּיפִין. וְאֹקִימְנָא בְּאֵינֹן
שְׁעִיעֵן אֲתַאוּדֹן מְאַרְיָהוֹן דְּמִתְקַלָּא, (ס"א זרְחִימוּתָא) דְּכִתְיֵב, (תַּהֲלִים כה) כָּל
אֹרְזוֹת י"י וְחֶסֶד וְאַמֶּת. וְכָל כֶּף, בְּגִין דְּמִשְׁכִּין מִמוּזוֹן סְתִימִין דְּרַהֲיִטִי
דְּמוּזָא.

וּבְגִין כֶּף מִשְׁתַּכּוּזֵי כָּל וַד כְּפּוּם אֹרְזוּי, מוּזַד מוּזָא בְּאֵינֹן קוּצִין
שְׁעִיעֵן, אֲתַמְשְׁכֵן מְאַרְיָהוֹן דְּמִתְקַלָּא, (זרְחִימוּתָא) דְּכִתְיֵב כָּל אֹרְזוֹת י"י וְחֶסֶד
וְאַמֶּת.

מִמוּזָא תַנְיִינָא, בְּאֵינֹן קוּצִין תַקִּיפִין, אֲתַמְשְׁכֵן וְתַלְמִין מְאַרְיָהוֹן דִּיבָבָא
וְיִלְלָא דְכִתְיֵב בְּהוּ דְרַךְ רִשְׁעִים פְּאַפְלָה לֹא יַדְעוּ בְּמָה יִפְשְׁלוּ. מֵאֵי קָא
מִיָּרִי. אֲלָא לֹא יַדְעוּ, כְּלוּמַר לֹא יַדְעִין, וְלֹא בְּעָאן לְמַנְדַּע, בְּמָה יִפְשְׁלוּ. אֵל
תַקִּרִי בְּמָה, אֲלָא בְּאֵימָא יִפְשְׁלוּ. בְּאֵינֹן דְּמִתְאַוּדִין בְּסִטְרָא דְּאֵימָא. מֵאֵי
סִטְרָא דְּאֵימָא. גְּבוּרָה תַקִּיפָא מֵינָה מִתְאַוּדִין מְאַרְיָהוֹן דִּיבָבָא וְיִלְלָא.

מִמוּזָא תַלְיָתָא, בְּאֵינֹן קוּצִין דְּאֵינֹן בְּאַמְצָעִיתָא, אֲתַמְשְׁכֵן וְתַלְמִין
מְאַרְיָהוֹן דְּמִיָּדִין (זמֵאֲרִין). וְאַקֶּרוּן אֲפִין גְּהִירִין וְלֹא גְּהִירִין. וּבְהִינֵי פְתִיב (מְשַׁלֵּי
ז) פִּלְס מַעֲלָל רְגִלִּיהּ. וְכָלֵא אֲשַׁתְּכוּזֵי בְּאֵינֹן קוּצִין דְּשַׁעְרֵי דְּרִישָׁא.

מִצְוָא דְּגוּלְגֻלְתָּא, מִצְוָא לְאַתְפַּקְדָּא (ס"א לֵאֲתַפְקֵרָא) וְזִיבְיָא עַל עוּבְדֵי־הוֹן.
וְכֹד הָאֵי מִצְוָא אֲתַגְלִיָּא, מִתְעַרְיִן מְאַרְיָהוֹן דְּרִינִין, לְאֵינֹן דְּלֹא מִתְכַּסְּפִין
בְּעוּבְדֵי־הוֹן. הָאֵי מִצְוָא סוּמְקָא כּוּוּרָא. וּבְשַׁעֲתָא דְּאַתְגְּלִיָּא מִצְוָא
דְּעֵתִיקָא בְּהָאֵי מִצְוָא, אֲתַהֲדֶרֶת וּוּוּרָא פְּתִלְגָא. וְהָאֵי שַׁעֲתָא, עַת רְצוֹן
אֲקֶרִי לְכָלֵא.

בְּסַפְרָא דְּאַנְדָּתָא דְּבִי רַב יִיבָא סָבָא אָמַר, מְצוּוּ. וְכִי מְצוּוּ, מִצְוָא
דְּעֵתִיקָא. וְאֵי לֹא, אֲשַׁדִּי וּזִי בִין תַרְיִן אֲתַוּוּן, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (בְּמִדְבַר כד) וּבְמוּזִין
פְּאַתֵי מוּאָב.

וְאֹקִימְנָא, דְּאַקֶּרִי נְצוּוּ בְּאַתְוּוֹן רְצוּפִין. וְכְמָה נְצוּזִים הוּוּ. וְאַף עַל גַּב
דְּנְצוּוּ אֲוּרָא (בֵּאַתְרָא) בְּנְצוּוּ אֲוּרָא אֲסַתְלַק, וְאֵיִת נְצוּזִים אֲוּרְזִין דְּמִתְפַּשְׁטִין
בְּכָל גּוּפָא. וּבְגִין דְּשַׁבְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְּצִלוּתָא דְּמִנְזוּתָא, בְּגִין דְּלֹא יִתְעַרְיִן,
גְּלִיָּא עֵתִיקָא קְדִישָׁא מִצְוָא דִּילִיָּהּ, וְכָל דִּינִין אֲתַכְפִּיין וְאַשְׁתַּכּוּזֵי וְלֹא
אֲתַעְבִּידוּ.

דף רצ"ג ע"ב

בְּהַאי מְצוּזָא תְּלִינן כִּי־ד בְּתֵי דֵינִין, לְכָל אֵינֻן דְּוֹצִיפִין בְּעוֹבְדֵיהוֹן. כְּמַה דְּכַתְיב, (תהלים עג) וְאָמְרוּ אִיכָה יָדַע אֵל וַיֵּשׁ דְּעָה בְּעֵלְיוֹן. וְהָא עֲשָׂרִים אֵינֻן, ד' (דף רצ"ג ע"ב) לְמַה. לְקַבְּלֵיהוֹן דְּדִי מִיתוֹת בֵּית דֵינָא לְתַתָּא, דְּתְלִינן מְלַעֲיָלָא. וְאֲשַׁתְּאָרוּ עֲשָׂרִין. וּבְגִין כֶּף לֹא מַעֲנִישִׁין בֵּי דֵינָא עַלְמָא, עַד דֵּיִשְׁלִים (נ"א עשרין) וְסַלְקָא לְכִי שְׁנִין, לְקַבְּלֵיהוֹן דְּכִי בְּתֵי דֵינָא. בְּמִתְנִיתָא סְתִימָאָה דִּיכֵן תְּנִינן, לְקַבְּלֵיהוֹן דְּכִי־ד סְפָרִים דְּאֲתַפְּלִינן בְּאוּרִינָא.

עֵינִין דְּרִישָׁא, אֵינֻן עֵינִין דְּלָא מְסַתְּמִין מְנִייהו וְזִיבִינָא. עֵינִין דְּנִיבִין וְלֹא זִיבִין. וּבְגִין כֶּף אֲקָרוּ (שיר השירים ה) עֵינֵי כְּוִנִּים. מֵאֵי יוֹנִים. כְּמַה דְּאֵת אָמַר, (ויקרא כה) וְלֹא תוֹנֹו אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים צד) וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְיָ וְגוֹי. וְכַתְיב (שם) הַזּוֹטֵעַ אַחַךְ הֲלֹא יִשְׁמַע וְגוֹי.

תְּקוּזָא דְּעַל עֵינָא, שְׁעָרֵי דְּמִתְשַׁעְרָן בְּשַׁעְרָא שְׁלִים. מֵאֵינֻן שְׁעָרִין תְּלִינן אֲלָף וו' מָאָה מְאָרֵי דְּאֲשַׁזְּוֹתָא, לְאֵינֻן קָרְבָּא. וּכְדִין קִימֵי כְּלָהוּ מִשׁוֹלְשֵׁלִיהוֹן וּמִתְפַּקְוִין עֵינִין.

כְּסוּתָא דְּעַל עֵינִין, גְּבִינִין מִתְאַוּדָן בְּהוּ. וְאֲלָף (וד' מאה) רַבּוּן מְאָרֵי תְּרִיסִין אֲתַאֲוּדָן בְּהוּ, וְאֵינֻן אֲקָרוּן כְּסוּתָא דְּעֵינִין. וְכָל אֵינֻן דְּאֲקָרוּן עֵינֵי יי', לֹא פְּקוּזִין, וְלֹא אֲתַעְרוּן, בְּרַ בְּזִמְנָא דְּאֲלִין כְּסוּתֵי דְּגְבִינִין, מִתְפַּרְשִׁין אֵינֻן תַּתָּאֵי מַעֲלָאֵי. וּבְשַׁעְתָּא דְּאֲתַפְּרָשֵׁן גְּבִינֵי תַתָּאֵי מַעֲלָאֵי, וְיִהְיִין אֲתַר לְאֲשַׁזְּוֹא מִתְפַּקְוִין עֵינִין, וְאֲתוּזֵי כְּמֵאן דְּאֲתַעַר מִשְׁיַנְתִּיה (מִשְׁנִתִּיה). אֲסַתְּוִין עֵינִין וְזִמְנָא לְעֵינָא פְּקִינָא, וְאֲסַתְּוִין בְּוִוִּירָא דִּילִיה. וְכַד אֲסַתְּוִין, אֲתַפְּקִין מְאָרִיהוֹן דְּדֵינִין לְיִשְׂרָאֵל. וּבְגִין כֶּף כְּתִיב, (תהלים מד) עוֹרָה לְמַה תִּישָׁן יי' הַקִּיצָה וְגוֹי.

אַרְבַּע גְּוִנִין אֲתוּזִין בְּאֵינֻן עֵינִין. מֵאֵינֻן זְהִירִין דִּי בְּתֵי דְּתַפְּלִין, דְּנִהֲרִין בְּרַהֲיִטֵי מוּזָא. ז' דְּאֲקָרוּן עֵינֵי ה'. וְאֲשַׁזְּוֹתָא (נפקא) גְּפָקִי, מְגוּן אוֹכְמָא דְּעֵינָא. כְּמַה דְּאוֹקִימָנָא בְּאֲדָרָא, דְּכַתְיב, (זכריה ג) עַל אֲבָן אֹזוֹת שְׁבַעַה עֵינִים. וְאֵינֻן גְּוִנִין מִתְלַהֲטִין בְּסִטְרֵיהוּ.

מְסוּבָּקָא, גְּפָקִין אוּוִּרְנִין, מְאָרֵי דְּאֲשַׁזְּוֹתָא לְדֵינָא. וְאֵינֻן אֲקָרוּן, (דברי הימים ב טז) עֵינֵי יי' מִשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ. מִשׁוֹטְטוֹת, וְלֹא מִשׁוֹטְטִים. בְּגִין דְּכַלְהוּ דֵינָא. מִירוֹקָא, גְּפָקִין אוּוִּרְנִין, דְּקִימִין לְגַלְמָא עוֹבְדִין, בִּין טַב וּבִין בִּישׁ. דְּכַתְיב (איוב ד) כִּי עֵינֵי עַל דְּרַכֵי אִישׁ. וְאֲלִין אֲקָרוּן, (זכריה ד) עֵינֵי יי' מִשׁוֹטְטִים. מִשׁוֹטְטִים, וְלֹא מִשׁוֹטְטוֹת. בְּגִין דְּאֵינֻן לְתַרִין סִטְרִין, לְטַב וּלְבִישׁ. מוּזָוִירָא, גְּפָקִין כָּל אֵינֻן רִוּוּמֵי, כָּל אֵינֻן טְבָא, דְּמִשְׁתְּכּוּזֵי בְּעַלְמָא, לְאוּטְבָא כְּהוּ לְיִשְׂרָאֵל. וּכְדִין אֲסַתְּוִין (נ"א אסתחרו) כָּל אֵינֻן תַּלְתָּ גְּוִנֵי, לְרוּוּמָא עַלְיָהוּ.

אלין גוויזין מתערבין דא בְּדָא, ואתדבֿקן דא בְּדָא כֹּל ווד אוזיף
לזבֿריה מגווי די ליה, בר מזוורא, דכלהו פליכן ביה פד אצטריר, והוא
זופי על כלא כלא. כל גוויזין דלתתא, לא יכלין כל בני עלמא, לאסוורא לון
זוורא, לאוכמא לסומקא ולירוקא. והכא באשגחותא ווד, פלהו אתאזרין
ואסתוזין בזוורא.

גבינוי לא משתכסין, בר פד בעיין גוויזין דזוורא לאשגחא, בגין דגבינוי
יהבין אתר לאשגחא, לכלהו גווי. ואי אינון לא יהבין אתר, לא יכלין
לאשגחא ולאסתכלא. גבינוי לא קיימין, ולא משתכסין שעתיא וודא
שלימותא (שלימתא), אלא פקוזין וסתמין, סתמין ופקוזין, משום עינא פקוזא
דקאי עליהו. ועל דא פתיב, (יחזקאל א) והזויות רצוא ושוב. והא אוקימנא.

פתיב (ישעיה לג) עיניך תראינה ירושלם גוה שאנן, וכתיב (דברים יא) תמיד
עיני יי אלהיך בה מרשית השנה וגו. דהא ירושלם בעינא פן,
דכתיב, (ישעיה א) צדק ילין בה. ובגין פך ירושלם, ולא ציון. דכתיב, (ישעיה
א) ציון במשפט תפודה וגו, דכלא רזומי.

עיניך, עיניך פתיב, עינא דעתיקא קדישא, סתימא דכלא. השתא, עיני יי
אלהיך בה, לטב ולבייש, כבוד דאתנוזין. (לסומקא ולירוקא. והכא באשגחותא חדא, כלהו
אסחרו ואסתחינו בחוורא. גבינוי לא משתכסין, בר כד בעיין גוויזין לאשגחא) בגין פך לא
אתקיימו בקיומא תדיר. והתם עיניך תראינה ירושלם, כלא לטב, כלא
ברזומי. דכתיב, (ישעיה נד) וברזומים גדולים אקבצך.

דף רצ"ד ע"א

תמיד עיני יי אלהיך בה מרשית השנה. מרשית זוסר א פתיב, ולא
ראשית באקף מאן היא. היא דלתתא. ולעילא פתיב, (איכה ב) השליך
משמים ארץ תפארת ישראל מאי טעמא השליך משמים ארץ. משום
דכתיב, (ישעיה נ) אלבייש (דף רצ"ד ע"א) שמים קדרות, ועינין בקדרותא,
בגוונא אוכמא אתנופו.

מרשית השנה, מאן אתר מסתכלין בירושלם אלין עיני יי, וזור ופירש,
מרשית השנה, דהוא דינא בלא אקף, ודינא אתאזר מסטרדא, אף על גב
דלאו הוא דינא ממש. ועד אזורית שנה, אזורית שנה ודאי דינא אשתכח.
דהא פתיב, (ישעיה א) צדק ילין בה, דהיא אזורית השנה.

תא וזוי, אי בלזוודוי אקרי ראשון, דכר. באקף סתים וזניי מה דלא
אתידע פד אתנופר האי אקף באתר אזר, אקרי ראשית. ואי תימא
דאתנופרא. לא אלא אתגליא ביה, ונהיר ליה, וכדין אקרי ראשית. ואפילו
בהאי ראשית, לא אשגח בירושלם, דאלמלא הות בהאי, אתקיימת

תְּדַרְא אַבְל מְרֵשִׁית כְּתִיב. וְלַעֲלֹמָא דְאֵתִי כְּתִיב, (ישעיה מא) רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הָנָם וְגו'.

וּזוּטְמָא דְעִיר אֲנָפִין, תְּקוּנָא דְפְרָצוּפָא. כָּל פְּרָצוּפָא בֵּיהּ אִשְׁתְּמוּדֵי. וּזוּטְמָא דָּא, לֹא כּוּזוּטְמָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָאָה דְכָל סְתִימִין. דְּוּזוּטְמָא דְעֵתִיקָא, וְזִימִים דְּזִימִים לְכֻלָּא. דְּהָא מִתְרִין נִקְבִּין, נְפִיקִין רוּזִין דְּזִימִין, לְכֻלָּא. בְּהַאי זְעִיר אֲנָפִין כְּתִיב, (שמואל ב כב) עֲלָה עִשָׂן בְּאִפּוֹ וְגו'.

בְּהַאי תִּנְנָא כָּל גְּוֹזֵי (תרי גווי) אֲזוּזִין בֵּיהּ, בְּכָל גְּוֹזָא וְגוּזָא, אֲזוּזִין כְּמָה מְאָרִיהוֹן דְּרִינָא קְשִׁיא. דְּאֲזוּזִין בְּהַהוּא תִּנְנָא. (ובגין כד) וְלֹא מִתְבַּסְמִין כְּלָהוּ, אֲלֵא בְּתִנְנָא דְּמִדְּבֻזָּא דְּלִתְתָּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית ח) וַיִּרְוּ יְיָ אֶת רִיזוֹ הַגְּיוּזוֹן. מַהוּ הַגְּיוּזוֹן. אֲתַבְּסָמוּתָא דְּמְאָרִי דִּינָא, גְּזוּת רוּזוֹ.

וַיִּרְוּ יְיָ אֶת רִיזוֹ הַגְּיוּזוֹן, אֶת רִיזוֹ הַקָּרְבֵּן לֹא כְּתִיב, אֲלֵא אֶת רִיזוֹ הַגְּיוּזוֹן. דְּכֻלְהוּ גְּבוּרָאן דְּאֲזוּזִין בּוּזוּטְמָא, וְכָל דְּאֲתַאזְזֵן בְּהוּ, כְּלָהוּ מִתְבַּסְמִין. וְכְמָה גְּבוּרָאן מִתַּאזְזֵן כּוּזָא, דְּכְתִיב (תהלים קו) מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת יְיָ יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. וְהַאי וּזוּטְמָא, מִזְּדֵי נִקְבָּא נְפִיק אִשָּׁא דְּאֲכֻלָּא כָּל שָׂאָר אִשִּׁין. בְּזוּד נִקְבָּא תִּנְנָא. וְהַאי וְהַאי אִשְׁתְּכּוּזוּ בְּאִשָּׁא וְתִנְנָא דְּמִדְּבֻזָּא. וְאֲתַגְּלִיא הַאי עֵתִיקָא קְדִישָׁא, וְאִשְׁתְּכּוּזוּ כְּלָא. הִינֵּנוּ דְּאֲתַמְר (ישעיה מח) וְתִהְלֵתִי אֲזוּטְמָא לָךְ.

וּזוּטְמָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא אָרִיָּהּ, וּמִתְפַּשְׁט. וְאֲקָרִי אָרְךְ אֲפִים. וְהַאי וּזוּטְמָא, זְעִיר. וְכֵד תִּנְנָא שְׂרִי נְפִיק בְּבִהִילוֹ, וְאֲתַעֲבִיד דִּינָא. וּמֵאֵן מַעֲכַב לְהַאי. וּזוּטְמָא דְּעֵתִיקָא. וְכֻלָּא כְּמָה דְּאֲמִינָא בְּאֲדָרָא, וְאֲתַעֲרוּ וּזְבִרִיא.

וּבְסִפְרָא דְּרַב הַמְּנֹנָא סָבָא, אֲזִיקִים הִנֵּי תְּרִי נִקְבֵי מִזְּדֵי תִּנְנָא וְאִשָּׁא. וּמִזְּדֵי גְּיוּזָא וְרוּזָא טְבָא. דְּאִית בֵּיהּ יְמִינָא וּשְׂמָאֲלָא, וְכְתִיב (ס"א דכתיב) (הושע יד) וַיִּרְוּ לֹו כָּל־בְּנֵי. וּבְנִקְבָּא כְּתִיב, (שיר השירים ז) וַיִּרְוּ אֲפָךְ כְּתִפּוּזִים. וּמַה בְּנִקְבָּא חָכִי, כָּל שְׂכָן בֵּיהּ. וְשְׂפִיר קְאָמֵר.

וּמַה דְּאָמֵר וַיִּרְוּ יְיָ אֶת רִיזוֹ הַגְּיוּזוֹן. הַגְּיוּזוֹן בְּתִרֵי סְטְרִי, וּזְד גְּיוּזָא, דְּאֲתַגְּלִיא עֵתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, דְּהַאי הוּא גְּיוּזָא וְאֲתַבְּסָמוּתָא לְכֻלָּא. וּזְד אֲתַבְּסָמוּתָא דְּלִתְתָּא, בְּהַהוּא תִּנְנָא וְאִשָּׁא דְּמִדְּבֻזָּא. וּבְגִין דְּאִיהוּ מִתְרִין סְטְרִין, כְּתִיב גְּיוּזוֹן. וְכֻלָּא בְּזְעִיר אֲנָפִין אֲתַמְר.

תְּרִי אֲזִיקִין, לְמִשְׁמַע טַב וּבִישׁ. וְתִרְוּוּיָהוּ סְלִקִין לְזוּד. דְּכְתִיב, (מלכים ב יט) הִטָּה יְיָ אֲזִנָּה וּשְׁמַע. אֲזִנָּא לְגוּ בְּגוּ דִּילִיהּ, תְּלִיא בְּרִשִׁימִין עֲקִימִין, בְּגִין

דִּיתַעֲכַב קָלָא לְאֵעֲלָא בְּמוּזָא, וַיְבוּזִין בֵּיהּ מוּזָא, וְלֹא בְּבַהִילוֹ, דְּכָל מַלְכָּה דִּיהוּי בְּבַהִילוֹ, לֹא הוּא בְּזוֹכְמִתָּא שְׁלִימִתָּא.

מֵאוּדְגִין אֲלִין תַּלְמִין כָּל מֵאֲרִיָּהוּן דְּגֵדְרִפִּין, דְּנִטְלִין קָלָא מֵעֲלָמָא, וְכִלְהוּ הֲכִי אֲקֵרוּן אֲנִי י״י, דְּכִתִּיב בְּהוּ, (קהלת י) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךָ אֶת הַקּוֹל וְגו'. כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךָ אֶת הַקּוֹל, הָאִי קָרָא קְשִׁיָּא, הַשְׁתָּא מֵאִי קוֹל אִיכָּא הֲכָא, דְּהָא רִישָׁא דְּקָרָא כְּתִיב גַּם בְּמִדְעָה מְלַךְ אֶל תִּקְלָל, בְּמִדְעָה כְּתִיב, וּבְזוּדְרֵי מִשְׁכַּבְּךָ וְגו'. מֵאִי טַעְמָא כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךָ אֶת הַקּוֹל, וְהָא לִיכָּא הֲכָא קָלָא.

דף רצ"ד ע"ב

אֲכָּא וְדָאִי כָּל מוֹה דְּיוֹשִׁיב בְּרֵזְזֵי, וְכָל מוֹה דְּיִסְתַּכַּל בְּלִבּוּי, לֹא עֲבִיד מַלְכָּה, עַד דְּאֲפִיק לִיהּ בְּשִׁפּוּתִיהּ, וְהוּא (ואף על גב דאיהו) לֹא אֲתַכּוּן בֵּיהּ. וְהֵיא מַלְכָּה דְּאֲפִיק, מִתְּבַקְעָא בְּאוּרָא, (דף רצ"ד ע"ב) וְאֲכָּא וְסַלְקָא וְטָסָא בְּעֲלָמָא, וְאֲתַעֲבִיד מִנִּיהּ קָלָא. וְהוּא קָלָא נִטְלִין לִיהּ מֵאֲרִי דְּגֵדְרִפִּין, וְסַלְקִין לִיהּ לְמַלְכָּא, וְעֵייל בְּאוּדְגִין. הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב, (דברים ה) וַיִּשְׁמַע י״י אֶת קוֹל דְּבְרִיכֶם. (במדבר יא) וַיִּשְׁמַע י״י וַיַּזְכֵּר אִפּוֹ.

וּבְגִין כֶּף, כָּל צְלוּתָא וּבְעוּתָא דְּבַעֲי בְּרֵזְזֵי מִקְמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּעִי לְאֲפִיקָא מִלִּין בְּשִׁפּוּתִיהּ, דָּאִי לֹא אֲפִיק לִוָן, לָאו צְלוּתִיהּ צְלוּתָא, וְלָאו בְּעוּתִיהּ בְּעוּתָא. וְכִיּוֹן דְּמִלִּין נְפִיקִין, מִתְּבַקְעִין בְּאוּרָא, סַלְקִין וְטָסִין וְאֲתַעֲבִידוּ קָלָא, וְנִטְיִל לִוָן מֵאֵן דְּנִטְיִל, וְאֲזִיד לִוָן לְאֲתַרְאֵמִיא (ככתרא) קְדִישָׁא, בְּרִישָׁא דְּמַלְכָּא.

מִתַּלְתּוּ וְזִלְלֵי דְּמוּזָא, נְטִיף נְטִיפָא לְאוּדְגִין, וְהוּא אֲקָרִי נְזוּל כְּרִית. כְּמוֹה דְּאֵת אֲבֵר, (מלכים א יז) נְזוּל כְּרִית, כְּלוּמַר, כְּרוּתָא דְּאוּדְגִין. וְקָלָא עֵייל בְּהוּא עֲקִימָא, וְאֲשְׁתַּאֲב בְּהוּא נְהָרָא, דְּהוּא נְטִיפָא. וְכִדִּין אֲתַעֲכַב תַּבְּוֹן, וְאֲתַבּוּזִין בִּין טַב לְבִישׁ. הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב, (איוב מד) כִּי אֲוֶן מִלִּין תַּבְּוּן. וּמֵאִי טַעְמָא אֲוֶן מִלִּין תַּבְּוּן. מִשּׁוּם דְּאֲתַעֲכַב קָלָא בְּהוּא נְהָרָא דְּנְטִיפָא, בְּעֲקִימוּתָא דְּאוּדְגִין, וְלֹא עֵייל בְּבַהִילוֹ. וּבְגִין כֶּף אֲתַבּוּזִין בִּין טַב לְבִישׁ, (שם) וְזִיךְ יִטְעַם לְאֲכוּל. מֵאִי טַעְמָא זִיךְ יִטְעַם לְאֲכוּל. בְּגִין דִּיתַעֲכַב תַּבְּוֹן, וְלֹא עֵייל בְּבַהִילוֹ בְּגוּפָא, וְעַל דָּא יִטְעַם וַיַּתַּבּוּן, בִּין מִתִּיקָא לְמִרְרוֹ.

בְּהֵאִי נְזִקְבָּא דְּאוּדְגִין, תַּלְמִין נְזִקְבִין אוּזְרִין, נְזִקְבָּא דְּעֵינִין. נְזִקְבָּא דְּפּוּמָא, נְזִקְבָּא דְּזוּזְטָמָא. מִהוּא קָלָא דְּעֵייל בְּנְזִקְבָּא דְּאוּדְגִין, אִי אֲצִטְרִיךְ עֵייל לְנְזִקְבֵי דְּעֵינִין, וְנִבְעִין דְּמִעִין. מִהוּא קָלָא אִי אֲצִטְרִיךְ, עֵייל לְנְזִקְבָּא דְּזוּזְטָמָא דְּפִרְדִּשְׁקָא, וּמִפְקֵי תַנְנָא וְאֲשָׁא מִהוּא קָלָא. הֲדָא הוּא

דְּכַתִּיב, (במדבר יא) וַיִּשְׁמַע יְיָ וַיִּזְזַר אֶפְרוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְיָ. וְאִי אֲצַטְרִיף, עַיִל
הַהוּא קָלָא לְנוֹקְבָא דְּפוּמָא, וּמְלִיל וְזָזַר מִלִּין (נ"א גזרין) מַהֲהוּא קָלָא. כָּלָא
מַהֲהוּא קָלָא דְּאוּדְנִין. עַיִל בְּכָל זֹפָא וְאַתְרֵיגִישׁ מַנְיָה כָּלָא. (ס"א כמה
תלייא) (וכלא תלייא) בְּהַאי אוּדְנָא. זְכָאָה מֵאן דְּזָטִיר מְלוּי. עַל דָּא כְּתִיב, (תהלים
לד) נִצְזֹר לְשׁוֹנֶה מִרַע וּשְׁפַתֶּיךָ מִדְּבַר מִרְמָה.

הַאי אוּדְנָא קָרִי בֵּיה שְׁמִיעָה. וּבְשְׁמִיעָה אֲתַפְלִיכָן אֵינוֹן מוּזִי. וְזַכְמָה
אֲתַפְלִיל בֵּיה, דְּכַתִּיב, (מלכים א ג) וַנִּתְּתָ לְעֵבֶדְךָ לֵב שׁוֹמֵעַ. בֵּינָה, כְּמָה דְּאֵת
אָמֵר (שמואל א ג) דְּבַר כִּי שׁוֹמֵעַ עֵבֶדְךָ. (מלכים ב יח) כִּי שׁוֹמְעִים אֲנִי. (ובהני
תליין כלא) דְּעַת, כְּמָה דְּאֵת אָמֵר, (משלי ד) שְׁמַע בְּנִי וְקוּז אָמְרִי. (משלי ב) וּבְצִוֵּתִי
תִּצְפּוֹן אֶתְּךָ. הָא כָּלָא תַלְמִין בְּאוּדְנִין בְּהַאי אוּדְנָא תַלְמִין צְלוּתִין וּבְעוּתִין
וּפְקִיזוֹ דְּעֵינִין. הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (מלכים ב יט) הִטָּה יְיָ אֲזָנָה וּשְׁמַע פְּקוּז
עֵינֶיךָ וּרְאָה. הָא כָּלָא בֵּיה תַלְמִיָא.

בְּהַאי אוּדְנָא, תַלְמִין רוּזִין עֲלָאִין, דְּלָא זְפָקִין לְבַר, בְּגִין כֶּה הִיא עֲקִימָא
לְזוּ. וְרוּזָא דְּרוּזִין סְתִימִין בֵּיה, וְוִי לְהַהוּא מְזַלָּה רוּזִין. וּבְגִין דְּהַאי אוּדְנָא כְּנִישׁ
רוּזִין, וְעֲקִימוּתָא דְּלְזוּ זְטִיל לֹז, לָא זְלִי רוּזִין לְאֵינוֹן דְּעֲקִימִין בְּאַרוּזִייהוּ, אֲלָא
לְאֵינוֹן דְּלָא עֲקִימִין. הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (תהלים מה) סוּד יְיָ לִירְאִיו וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעֵם, דְּזְטִיל אַרוּזִי וְזְטִיל (ונטרי) מִלִּין.

וְאֵינוֹן דְּעֲקִימִין בְּאַרוּזִייהוּ, זְטִיל מִלִּין וְעֵינִילִין לֹז בְּבַהִילוֹ, וְלִית בְּהוּ אֶתְר
לְאֵתְעַכְבָּא. וְכָל נוֹקְבִין אוּרְזִין, מִתְפַּתְזִין בֵּיה, עַד דְּנְפָקִין מִלִּין בְּנוֹקְבָא
דְּפוּמָא. וְאֵלִין אֲקָרוּ וּנְיִבֵי דְּרָא, שְׁנַנְאִי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. בְּמִתְזַיְתָא דִּילָן
תְּנֹן, פְּאִילוֹ קְטִיל גּוֹבְרִין, וּכְאִילוֹ פְּלֹז לְעֵבֹדָה זְרָה. וְכָלָא בְּנוּד קָרָא,
דְּכַתִּיב, (ויקרא יט) לֹא תִלַּךְ רֶכֶס בְּעַמָּה לֹא תַעֲמוּד עַל דָּם רַעַף אֲנִי יְיָ. מֵאן
דְּעֵבֵר עַל הַאי רִישָׁא דְּקָרָא, פְּאִילוֹ עֵבֵר עַל כָּלָא.

דף רצ"ה ע"א

זְכָאָה וּזוּלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקֵיָא, דְּעֲלִייהוּ כְּתִיב, (משלי יא) וְנָאֵמֵן רוּזִין מְכַסֶּה
דְּבַר. נָאֵמֵן רוּזִין וְדָאִי, דְּהָא רוּזָא דְּלִהוֹן מֵאֶתְר עֲלָאָה קְדִישָׁא אֲשֶׁתְּלִיף,
וּבְגִין כֶּה נָאֵמֵן רוּזִין אֲקָרוּן. וְסִימֹן דָּא אוֹקִימְנָא, הַהוּא דְּמְזַלָּה רוּזִין, בְּיַדוּעַ
דְּנִשְׁבֹּמְתִיה, לָאו אִיהוּ מְנוּפָא דְּמִלְכָא קְדִישָׁא. וּבְגִין כֶּה לִית בֵּיה רוּזָא, וְכָלָא
מֵאֶתְר דְּרוּזָא הוּא. וְכֹד תִּיפּוּק זְשִׁמְתִיה, לָא אֶתְרֵיבָא בְּנוּפָא דְּמִלְכָא, דְּהָא
לָא אֶתְרִיהּ הוּא. וְוִי לְהַהוּא בְּרַשׁ, וְוִי לִיה, וְוִי לְנִשְׁבֹּמְתִיה. זְכָאָה וּזוּלְקִיהוֹן
דְּצַדִּיקֵיָא, דְּמְכַסִּין רוּזִין, כָּל שְׁכֹן רוּזִין עֲלָאִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. (רוזין עלאין
דמלכא קדישא) עֲלִייהוּ כְּתִיב, (ישעיה ס) וְעַמָּה כּוֹלֵם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ
אַרְצָא. (דף רצ"ה ע"א)

אנפוי, פתרון תקרובין דבוסמא. (כלהו) סהדותא על מיה דאמינא, דהא סהדותא ביה תליא ובכללא תליא סהדותא אבל הני תקרובי דבוסמא, וזורא וסומקא, סהדותא לאבא ואימא סהדותא לאוססנא דירית ואויד לון. והא במתניתא דילן אוקימנא, כמה פרסי בין וזורא לסומקא, ואתכלילן ביה פוזא בסטרא דוזורא.

כד אתגהיר מנהירו דוזורא דעתיקא, ופניא ההוא וזורא על סומקא. וכלהו בנהירו אשתכחו. וכדין פתיב, (במדבר ו) יאר יי פניו אליה. וכד וייבין סניאין, תליין דינין בעלבא, אשתכחות סגירותא בכלא (ס"א בעלמא). וסומקא אתפשט באנפין, וזופא כל (נ"א על) וזורא. וכדין כללא אשתכחו בדינא. וכדין פתיב (תהלים לד) פני יי בעושי רע. (בגדי קנאה כתיב (ישעיה נט) בגדי נקם) וככלא בהאי תליא, ובגין דא סהדותא הוא בכלא.

כמה וכמה מארי תריסין מוזפאן להני גווי, מצפאן להני גווי. כד גהירין גווי, פל עלמין פלהו בודו. בזמנא דגהיר וזורא, פלא אתגווי בההוא גווי. וכד אתגווי בסומקא כללא הכי אתגווי בההוא גווי.

באלין תקרובין דבוסמא, שארי דיקנא לאתגוואה, מרישא דאודנין, וגוויית וסליק בתקרובא דבוסמא, שערין אוכמין דדיקנא, בתקווא יאה שפיר. כגבר תקיף, שפיר משווא דרבות דדיקנא עלאה דעתיקא, בהאי דיקנא דזעיר אנפין אתגווי, וגהיר.

שפירו דהאי דיקנא, בטי תקוונן אשתכחו. וכד משווא דרבות, דתלת עשר גביעין דדיקנא דעתיקא קדישא גהיר בהאי דיקנא, אשתכחו כ"ב תקוונן. וכדין מתברכין פלהו. וישראל סבא מתברכא בהאי, וסיבון, (בראשית מח) בך יברך ישראל. כל תקוונן דדיקנא דא, אוקימנא באדרא קדישא, דכלהו מתיקוונן דעתיקא קדישא אתקנו. והכא בעינא לגלאה, מיה דלא אתגלי תפון, בגין למיעל פלא פסופא. (הא כל תקוונן דדיקנא אוקימנא דכלהו מתיקוונן

דדיקנא (דעתיקא) עתיקא קדישא אוקימנא באדרא קדישא)

שיתא איגון, טי אקרון. תקוונא קדמאה, נפק ההוא ניצוצא בוצינא דקרדיגותא, ובטש בתוונת שערא דרישא, מתוונת קוצין דעל אודנין, וגוויית מקמי פתווא דאודנין עד רישא דפומא. הא תקוונא דא מעתיקא קדישא לא אשתכחו, אלא כד גגיד מזלא דעתיקא קדישא, ותליא מניה ההוא מבועא דזכמיתא (סח), כד אימא אתמשכא ואתכלילת באוירא דכיא, ההוא וזורא נקיט אימא (סח), וניצוצא עאלת ונפקת, ואתאוד דא ברא, ואתעבידת ווד תקוונא.

וכד אצטריך סלקא דא על דא, ואתפסיא ווד מקמי וודא. ובגין קד פלא אצטריך, ווד למעבד נוקמין. ווד לרומא. ועל האי תאיב להאי דיקנא דוד מלכא, כמה דאוקימנא.

בהאי דיקנא טי תקונין אשתכחו, שיתא רבוון דתלין בהו, ומתפשטין בכל גופא. ואלין שיתא דתלין, תלין בשערי דתווחת תקרובא דבוסמין. תלת מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא. ובקירותא דדיקנא, תלין תלת אונרין. ווד לעילא בשפון, ותרין באינון שערין דתלין עד טבורא. וכל הני שיתא, גי מפאן וגי מפאן, אתמשכן ותלין פלהון, באינון שערי דתלין ומתפשטין בכל גופא.

ובגין דהני תלתא אינון בקירו דדיקנא יתיר מכלהו, כתיב בהו שמו קדישא. דכתיב, (תהלים קיח) מן המצר קראתי יה, ענני במרום יה, יי לי לא אירא. והא דאוקימנא באדרא, מן המצר קראתי יה, מאתר דשרי דיקנא לאתפשטא, דהוא אתר (סי' דחיק) רוזיק מקמי אודנין, שפיר הוא.

ובספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא, הכי אמר ואוקים, דשירותא דדיקנא מווסד עלאה, דכתיב, (דברי הימים א כט) לך יי הגדולה והגבורה והתפארת וגו'. וכלא הוא, והכי שארי, ותשעה אתמשכן ותלין בדיקנא, ובמקמי אודנין, הכי שארי, וקיומא לא מתקיימין אלא באתר אונרא, כמה דאוקימנא.

דף רצ"ה ע"ב

וכד אצטריך עלמא לרומי, אתגליא מולא קדישא. וכל הני תקונין דבדיקנא יקרא דועיר אנפין, פלהו רומי משתכחי. וכד אצטריך לדינא, מתווינא דינא, וכדין עבדין נוקמין לשנאיהון דישראל, לאינון דעקין להו. (דף רצ"ה ע"ב) כל יקירו דדיקנא, באינון שערי דתלין אינהו, משום דכלא פהאי תלין.

כל הני שערי דדיקנא דועיר אנפין, פלהו קשישין תקיפין, משום דכלהו אכפין לדינן, בשעתא דמולא קדישא אתגלי. וכד פעה לאנוא קרבא, פהאי דיקנא אתווי כגבר תקיף, מארי נצון קרביא. וכדין מריט מאן דמריט, ואגליש מאן דאגליש.

הני תשעה תקונין, אמרן משה זמנא תננינא, בשעתא דאצטריך לאהדרא לון פלהו רומי. דאף על גב דתליסר תקונין לא אמרן השתא, פכוונא תלייא מלתא, דהא לא ייעול פהני תקונין לאדרבא, אלא במולא אתפון, ואדפר ליה. דהא הוא דכתיב, (במדבר יד) עתה יגדל גא פון יי. מאן פון יי. דהוא דאקרי מולא קדישא, סתימא דכל סתימין. דוילא דא,

וְנִהְיִירוּ דָא, מִמְזִלָא תְלִי וְכִיּוֹן דְאָמַר מִשֵׁה דָא, וְאֲדָכֶר דָא, וְאֲתַכְּוֹן בֵּיהּ, אָמַר הֲגֵי תַשְׁעָה תַקוּנָא, דְתַלְמִיךְ בְּזַעֲרֵי אַנְפִּין. בְּגִין דְנִהְיִירוּ כְּלָהוּ, וְלֹא יִשְׁתַּכּוּ דִינָא. וְעַל דָא כְּלָא בְּמִזְלָא תְלִי.

הָאִי דִיִּקְנָא כּוּד שְׂרָאן שְׁעָרֵי (ס"א לאתערבא) לְאֲתַעְרָא (לאתארכא), אֲתַנְוּזִי כְּגִיבַר תַּקִּיף כְּגִיבַר מְאָרִי נְצוּזוּ קְרַבִּין. בְּהָאִי דִיִּקְנָא, נְגִיד מְשׁוּזוּ דְרַבּוּת מַעֲתִיקָא סְתִימָאָה. כְּמָה דְאֵת אָמַר, (תהלים קלג) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזֶּקֶן וְזֶקֶן אֲהָרָן.

אֲלִין שְׁעָרֵי לֹא וּזְפִיין עַל שְׁפוּן, וְשְׁפוּן כְּלָהוּ סוּבְמִקִּין כְּוּרְדָא. דְכַתִּיב, (שיר השירים ה) שְׁפָתוֹתַי שׁוֹשַׁנִּים. שְׁפוּן מְרוּשָׁן גְּבוּרָה, מְרוּשָׁן וּזְכָמָתָא. בְּאִינוֹן שְׁפוּן תַּלְמִיךְ טַב וּבִישׁ, וְזִי וּמוֹתָא. מֵאֲלִין שְׁפוּן תַּלְמִיךְ מְאָרִיהוֹן דְאֲתַעְרוּתָא, דְכּוּד מְרוּשָׁיִן אֲלִין שְׁפוּן, מִתַּעְרִין כְּלָא לְמִזְזָר (מארי) דִינָא, בְּכָל בְּתֵי דִינִין, (דמדוריהוּן בהוּן, וּבְגִין כּוּד) דְאֲקָרוּן עִירִין. דְכַתִּיב, (דניאל ד) בְּגִזְרַת עִירִין פְּתִיבָא וּבְמֵאמֵר וְגו'. (ובמימר קדישין שאלתא)

מֵאִי עִיר. בְּסַפְרָא דְאֲנִדְתָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (שמואל א כח) וַיְהִי עֶרְף. דְּמִתַּעְרִין דִינִין לְאִינוֹן דְלֹא אֲתַרוּזִימוּ לְעִילָא, בְּגִין כְּף מִתַּעְרִין אֲלִין דְאִינוֹן מְאָרִי דְבָבוּ, (ס"א להו) (בכלהו) וְעַם כָּל דָא בְּתֵי גְוִנֵי בְרוּבִי וְדִינָא, וְעַל דָא אֲקָרוּן עִיר וְקָדִישׁ דִינָא וְרוּבִי.

וּבְאֲלִין שְׁפוּן, אֲתַנְוּזִי פּוּמָא כּוּד אֲתַפְתּוּ. רוּזָא דְנְפִיק מִן פּוּמָא, בֵּיהּ מִתַּלְבְּשִׁין כְּמָה אֲלִף וְרַבְבִּין. וְכּוּד אֲתַפְשֵׁט, מִתַּלְבְּשִׁין בֵּיהּ גְּבִיאַן מְהִימְנִי. וְכְלָהוּ פֶה יִי אֲקָרוּן. כּוּד מִלִּין נְפִיק מִן פּוּמָא, וּמִתַּרוּשָׁיִן בְּשְׁפוּן, מִתַּנְהָרִין לְכְלָהוּ תַמְנֵי סְרִי אֲלִפִין עֲלָמִין, עַד דְּמִתַּקְטְרִין כְּלָהוּ כְּוּרְדָא, בְּתַמְנֵי סְרִי אֲרוּזִין וּשְׁבִילִין, דְאֲשַׁתְּמוּדְעִין.

וְכְלָא מוּזַפָּאן לְפּוּמָא דָא, (בדא) בְּלִישָׁן מִמְלַל רַבְרַבִּין בְּקִיטְרָא דְטִיִּהָרָא בְּעוּטְרָא. וְעַל דָא כְּתִיב, (שיר השירים ה) וְזָכּוּ מִמִּתְקִים, מִמִּתְקִים וְדָאִי. מֵאִי וְזָכּוּ. כְּמָה דְאֵת אָמַר, (איוב לד) וְזִוְיָהּ יִטְעַם לְאֲכֹל. וְכָלוּ מוּזַמְדִים, אִשׁ וּמִים. אִשָּׁא וּבִמְיָא מִתַּתְקִנָן, (ס"א מתדבקין ויאן) יֵאֵן בְּצִיּוּרִי, (בציווי) דְהָא גְוִנֵי מִתַּנְוּבְרִין כְּוּרְדָא.

וְזָכּוּ, בְּאֲתַוּוֹן רְשִׁימָן, דְּמִתַּנְלָפֶן בְּעִטְרוֹי גְּלִידִין (גליפיו) אוּזַהִיעַ בְּעָרוֹן. אִי, דְטִרִיד מִלְכִין, (דניאל ב) וּמִהֶעֱדָא מִלְכִין, וּמִהֶקֶם מִלְכִין. וְזִי, דְטִרִיד וְזִוְיָת, וְסִלִיק וְעִטִיר, כְּבִישׁ בְּאִשָּׁא גְּלִיף בְּרוּזָא. הִי יִנְיָקָה דְאִימָא, סְטִיר לְגוּקְפָא, אֲתַפְשֵׁט לְגוּקְפָא רַבָּא, בְּתִיאֲוִבְתָא דְקִרְתָא קָדִישָׁא, (עד דמתקטרי) מִתַּתְקִטְרִי אֲתַרִין דָא בְּדָא. כְּמָה דְאֵת אָמַר, (שיר השירים ד) הֵרֵב הַבּוֹר גְּבַעַת הַלְּבֹנָה. עֵי

טיהרא דטיפסא, גליפא בטיפסא, רהיטין דענפין מתאונדן, לסטרוי לרוזין גליפין.

והא ברוי דאתון דשלמה מלכא, אתעטרו אלין אתון די, בדי גיכיק בוזיך כמה דאת אמר וזיך יטעם לאכול, (אייב ו) היאכל תפל מבלי מלוח וגוי. וכתוב (ישעיה לב) והיה מעשה הצדקה שלום. (תהלים יט) הגוומדים מזהב ומפז רב ומתוקים וגוי. מתוקים ודאי.

דוד מלכא אמר, גם עבדך נזהר בהם וגוי. אסהרנא עלי דכל יומאי אודהרנא בהו, דלא לאטעאה בהו, בר יומא ווד דעטירנא עטרי מלכא, במערטא דמרוניא, וזומינא בוצינא דאשא מתלהטא אפותיא דמרוניא (ני"א דמערטא), ואודענענא. מההוא יומא אודהרנא ברעתי בהו, ולא שביקנא לון כל יומאי. זכאה וזולקיה מאן דאודהר במתיקא דמלכא, וטעים בהו פדקווי. על דא פתיב, (תהלים לד) טעמו וראו כי טוב יי וגוי. וכתוב (משלי ט) לכו לזמנו בלזומי וגוי.

דף רציו ע"א

אתפשט דכורא בדעת, ואתמליין אכסדרין ואדרין, מרישא דגולגלתא שרי, ואתפשט בכל גופא, מוודוי ודרועוי ובכלא. מאוזרוי, אתהבך גיצונא דבוצינא דקרדינותא, ולהטא ואפיק (דף רציו ע"א) גלגלתא וודא, סתימא מכל סטרוי, ונהירו (ס"א ונחיתו) דתרי מווי גליפן בה, ואתדבקת בסטרוי דדכורא. בגין כף אתקרי (שיר השירים ה) יונתי תמתי, אל תקרי תמתי אלא תאומתי ודאי.

שערוי דנוקבא כליין ביה גווי (ס"א גווי בגו גווי), פדכתיב, (שיר השירים ז) ודלת ראשה פארזמן. אתקטר גבורה בוזמש גבוראן, ואתפשטת נוקבא בסטרהא, ואתדבקת בסטרוי דדכורא.

עד דאתפרשא מסטרוי. ואתיאת לאתנוברא עמיה אפין באפין. וכד מתנוברן מתנוזין ווד גופא ממש. מהכא אוליפנא, דכר בלוודוי, אתנוזי פלג גופא, וכלהו (וכלא איהו) רנומי. וכף נוקבא. וכד מתנוברן פוודא, אתנוזי כלא ווד גופא ממש, והכי הוא. אוף הכא, כד דכר אתנובר בנוקבא, כלא הוא ווד גופא, ועלמין כלהו בווידו, דהא כלהו מזופא שלים מתברכן.

והיינו רוא, (שמות ט) על כן ברח יי את יום השבת ויקדשהו. דהא אשתכוז כלא בוזד גופא שלים, דהא מטרוניתא אתדבקת במלכא, ואשתכוז גופא ווד. ועל כן ברכאן משתפוזין בהאי יומא. ומהכא, מאן דלא אשתכוז דכר ונוקבא, אקרי פלג גופא, ולית ברכתא שריא במלה

פְּגִימָא וּוּסִירָא, אִלָּא בְּאַתֵּר שְׁלִים, בְּמִלָּה שְׁלִים, וְכֹא בְּפִלְגוֹת מְלָה, וּפְלִגּוֹת מְלָה לֹא אֶתְקִיִּים לְעֵלְמִין, וְכֹא אֶתְבָּרְכֵן לְעֵלְמִין.

גוֹי דְּנוֹקְבָא, כְּכֹא מַנּוּי דְּדְכוּרָא הוּא. וְהָא אוֹקִימֵנָא מְלִי, וְאַשְׁתַּמוּדֵעֵן בִּינֵי וּבְרִיָּא. מִהֲאִי נּוֹקְבָא מִתְאַוּדֵן כָּל אֵינֹן דְּלִתְתָא. מַנְהַ יִנְקִין, וּבָה תְּבִין, וְהִיא אֶתְקִרִיאת אִם לְכִלְהוּ. כְּמָה דְּאוּרָא אִם לְנוֹפָא, וְכָל גּוֹפָא מַנְהַ (ס"א לגנתא וכל גנתא מנה) יִנְקָא. כִּף הָאִי אִם לְכִלְהוּ אוּרֵין דְּלִתְתָא.

כְּתִיב, (משלי ז) אֲבוּר לְחֻכְמָה אוּוֹתִי אֶת. אֵית וּכְמָה וְאֵית וּכְמָה, וְהִיא נּוֹקְבָא, אֶתְקִרִי וּכְמָה וְעִירָא לְגַבֵּי אוּרָא וְעַל דָּא כְּתִיב, (שיר השירים ח) אוּוֹת לְנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ וְגו'. דְּהָא דָּא בְּגִלְוֵתָא אֶתְמַשְׁרָה. אוּוֹת לְנוּ קִטְנָה, וְדִאִי קִטְנָה אֶתְנוּזִי אֲבָל רַבְרָבָא הִיא, וְסִיגְיָהּ הִיא, דְּהָא הִיא שְׁלִימוּ דְּנָטִיל מִכְּכֹא. כְּמָה דְּכְתִיב, (שם) אֲנִי וּזְמוּנָה וְשָׂדֵי כְּמַגְדְּלוֹת. וְשָׂדֵי, דְּהָא מְלִין אֵינֹן לֵינְקָא לְכִלְא. כְּמַגְדְּלוֹת, דְּאֵינֹן נְהָרִין רַבְרָבִין דְּנִפְקוּ מֵאִימָא עֲלָאָה.

הוּ אֶתְפִּשֵׁט דְּכוּרָא בִּימֵינָא וְשְׂמַאֲלָא, בְּיִרוּתָא דְּאוּסֵנָא. וְכַד גּוֹנֵי אֶתְנוּבְרוּ, אֶקְרִי תְּפִאֲרַת. וְאֶתְתֵּקֵן כָּל גּוֹפָא, וְאֶתְעַבֵּיד אֵילְנָא רַבְרָבָא, וְתִקִּיף, שְׁפִיר וְיָאָה, (דניאל ד) תְּוֹוֹתוּהִי תִטְלַל וְזִיוֹת בְּרָא, וּבְעַנְפוּהִי יִדְרוּן עוֹפֵי שְׂמִינָא, וּמִזֹּן לְכִלְא בֵּיהּ. דְּרוּעוּי יְמִינָא וְשְׂמַאֲלָא. בִּימֵינָא וְזִיִּים וְזוּסָד, בְּשְׂמַאֲלָא מִיִּתָּהּ וּגְבוּרָה. מַעוּי, אֶתְתֵּקֵן בְּדַעַת, וְאֶתְמַלִּין כָּל אֶכְסַדְרִין וְאֶדְרִין, כְּמָה דְּאֵמִינָא, דְּכְתִיב, (משלי כד) וּבְדַעַת וּדְרִים יִמְלָא.

הוּ אֶתְפִּשֵׁט גּוֹפָא, בְּתֵרִין שׁוֹקִין. וּבִתְּוֹתוּדֵן בִּינֵיהוּ תֵרִין כּוֹלִין, וְתֵרִין בִּיעֵי דְּדְכוּרָא. דְּכָל מִשְׁוּזָא וְרַבּוּת וּזְיִלָא (דזכורא) דְּכָל גּוֹפָא, בְּהוּ אֶתְכַנְשֵׁ, דְּכָל וּזְיִלִין דְּנִפְיק, מַנְהוּן נִפְקִין. וְשֵׁרִין כְּכֹא בְּפּוּם אִמָּה. וּבְגִין כִּף אֶקְרוּן אֲבָאוֹת, (דכל גופא, בהו אתכנש, ושׁרׁיין כלא בפּוּם אמה. ובגין כך אקרון צבאות, דכל חׁיילין (דנפקי) דנפיק, מנהון נפקי) וְאֵינֹן נְצִוּוּ וְהוּד. תְּפִאֲרַת, יְדִוּׁד. נְצִוּוּ וְהוּד, אֲבָאוֹת. וּבְגִין כִּף יְדִוּׁד אֲבָאוֹת.

אִמָּה דְּדְכוּרָא, סִיבּוּמָא (נ״א כסותא) דְּכָל גּוֹפָא, וְאֶקְרִי יְסוּד. וְדָא הוּא דְּרֵנָא דְּמִבְּסָם לְנוֹקְבָא. וְכָל תִּיאֻבְתָא דְּדְכוּרָא לְגַבֵּי נּוֹקְבָא, בְּהִיא יְסוּד עֵייל לְנוֹקְבָא, לְאַתֵּר דְּאֶקְרִי צִיּוֹן. דְּהֵתָם הוּא אֶתֵר כְּסוּתָא דְּנוֹקְבָא, כְּבֵית רְנוּם לְאַתְתָא. וּבְגִין כִּף, י״י אֲבָאוֹת אֶקְרִי יְסוּד.

כְּתִיב (תהלים קלב) כִּי בָּנוּר י״י בְּצִיּוֹן אֹנֶה לְמוֹשֵׁב לוֹ. כַּד אֶתְפִּרְשֵׁת מִטְרוּנֵינָתָא, וְאֶתְנוּבְרַת בְּמִלְכָא אֲנִפִין בְּאֲנִפִין, בְּמַעְלֵי שְׂבִתָא. אֶתְעַבֵּיד כְּכֹא וּזְד גּוֹפָא, וְכַדִּין יְתִיב קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּכוּרְסִיָּהּ. וְאֶקְרִי כְּכֹא שְׂמָא

שְׁלִים, שְׂמָא קְדִישָׁא, בְּרִיךְ שְׁמִיה לְעַלְמֵי לְעַלְמֵי עַלְמִין. כָּל אַלְיָן מוֹלִין סְלִיקָנָא עַד יוֹמָא דָּא, דְּאִתְעֵטֵר בְּהוּ לְעַלְמָא דְּאִתִּי, וְהִשְׁתָּא אֲתַגְלִיין הֶכָּא, זְכָאָה וּזוּלְקִי.

דף רצ"ז ע"ב

הָאִי מִטְרוּנִיתָא, כִּד אֲתוּזְבֵּרַת עִם מַלְכָּא, כָּל עַלְמִין מִתְבָּרְכִין, וְאִשְׁתְּכֻזוּ בּוֹדוּוֹתָא דְּכַלָּא. (דף רצ"ז ע"ב) כְּמָה דְּדְכוּרָא כְּלִיל בְּתַלְתָּא, וְשִׁירוּתָא בְּתַלְתָּא. כִּד כְּלָא הֶכִי, וְסִיּוּמָא דְּכָל גּוֹפָא הֶכִי, וּמִטְרוּנִיתָא לֹא מִתְבָּרְכָא, אֲכָלָא בְּכַלְלָא דְּתַלְתָּא אַלְיָן, דְּאִינּוֹן נְצוּזוּ הוּד יְסוּד, וּמִתְבַּסְמָא וּמִתְבָּרְכָא בְּאַתֵּר דְּאֲקָרִי קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים דְּלַתְתָּא. דְּכַתִּיב, (תהלים קלג) כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה. דְּהָא תְּרִין דְּרֵגִין אִינּוֹן לְעֵילָא וְתַתָּא. וּבְגִין כִּד לִית רְשׁוּתָא לְמִיעַל תַּמָּן, בַּר כְּהֵנָּא רַבָּא, דְּאִתִּי מִן סִטְרָא דְּנוּסְד. בְּגִין דְּלֹא עֵייל לְהֵוּא אֲתֵר דְּלְעֵילָא, אֲכָלָא הֵוּא דְּאֲקָרִי וּנְסֵד, וְעֵייל בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, וּמִתְבַּסְמַת גּוֹקְבָא. וּמִתְבָּרְכָא הָאִי קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים בְּגוּ לְגוּ, אֲתֵר דְּאֲקָרִי צִיּוֹן. צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם, תְּרִין דְּרֵגִין אִינּוֹן, וּזְד רַנּוּמִי, וּזְד דִּינָא צִיּוֹן, דְּכַתִּיב, (ישעיה א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפֹּט תִפְוֵדָה. יְרוּשָׁלַם, דְּכַתִּיב, (ישעיה א) צֹדֵק יִלְיִן בְּהַ כְּמָה דְּאֲקִימָנָא.

וְכָל תִּיאוּבְתָא דְּדְכוּרָא לְגַבִּי גּוֹקְבָא, הֶכָּא הוּא, וְקִרְיָן לְהוּ בְּרָכָה, דְּמִתְמָן זְנָקִי בְּרַסָן לְכַלְהוּ עַלְמִין, וְכַלְהוּ מִתְבָּרְכִין. הָאִי אֲתֵר אֲקָרִי קֹדֶשׁ. וְכָל קְדוּשִׁים דְּדְכוּרָא עֵיילִין תַּמָּן, בְּהֵוּא דְּרֵגָא דְּאִמִּינָא, וְכַלְהוּ אֲתִינּוּ מִרִישָׁא עַלְמָה דְּגוֹלְגֻלְתָּא דְּדְכוּרָא, מִסִּטְרָא דְּמוּזִי עַלְמִי, דְּשְׁרִיין בֵּיתָא, וְנָגִיד הֵוּא בְּרָכָה בְּכָל שְׁיִפִי גּוֹפָא, עַד אִינּוֹן דְּאֲקָרוּן צְבָאוֹת. וְכָל הֵוּא נָגִידוּ דְּאֲתִנְגִיד מִכָּל גּוֹפָא, מִתְכַּנְשִׁי תַּמָּן, וְעַל דָּא אֲקָרוּן צְבָאוֹת, דְּכָל צְבָאוֹת דְּעַלְמִין וְתַתְּאִין תַּמָּן זְנָקִין. וְהֵוּא נָגִידוּ בְּתֵר דְּאֲתִכְנִישׁ, תַּמָּן שְׁרִיין לִיה בְּהֵוּא יְסוּד קְדִישָׁא, כְּלָא וּזְוֹרָא, בְּגִין כִּד אֲקָרִי וּנְסֵד. וְהֵוּא וּנְסֵד עֵייל לְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דְּכַתִּיב (תהלים קל"ג) כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה וְזִימִם עַד הַעוֹלָם.

אֲמַר רַבִּי אֲבָא, לֹא סִיִּים בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא לְמִימַר וְזִימִם, עַד דְּאִשְׁתְּכֻכוּ מַלּוּי, וְאִנָּא כְּתַבְנָא, סְבַרְנָא לְמַכְתַּב טְפִי, וְכָל שְׂמַעְנָא. וְכָל זְקִיפָנָא רִישָׁא, דְּנִהוּרָא הוּהוּ סְגִי, וְכָל הוּהוּ יְכִילָנָא לְאַסְתַּכְלָא. אֲדַהֲכִי אֲוִדְעוּעָנָא, שְׂמַעְנָא קָלָא דְּקָאֲרִי וְאֲמַר (משלי ג) אֲרַךְ יָמִים וְשָׁנוֹת וְזִימִם וְגוֹ. שְׂמַעְנָא קָלָא אֲוִרָא, (תהלים נא) וְזִימִם שְׂאֵל מִבְּרָךְ וְגוֹ.

כָּל הֵוּא יוֹמָא, לֹא אֲפָסִיק אֲשָׁא מִן בֵּיתָא, וְכָל הוּהוּ מֵאֵן דְּמִטִּי לְגַבִּיהַ, דְּלֹא יְכִילוּ דְּנִהוּרָא וְאֲשָׁא הוּהוּ בְּסוּוֹרְגִינָה. כָּל הֵוּא יוֹמָא זְכִילָנָא עַל

ארעא, וגעניא. בטר דאזיל אשא, וזמינא לבוצינא קדישא קדיש הקדשים, דאסתלק מן עלמא, אתעטף שכיב על ימיניה, ואנפוי וזיכין.

קם רבי אלעזר בריה, ונטיל ידוי ונטיק לון, ואנא לזיכנא עפרא דתזוזת רגלוי. בעו וזברינא למבכי, ולא יכילו למכלא. שארו וזברינא בבכיה, ורבי אלעזר בריה נפיל תלת זמנין, ולא יכיל למפתוז פומיה. לבתר פתוז ואמר, אבא אבא תלת הוו, ווד אתזוזרו השתא תגוד וזיזתא, צפראן טאסין, משתקען בגוקפאן דימא רבא, וזזברינא פלהו שתיין דמא.

קם רבי וזינא על רגלוי ואמר, עד השתא בוצינא קדישא מסתכל (ס"א משתדל) עלן. השתא לאו הוא עדן, אלא לאשתדלא ביקריה. קם רבי אלעזר ורבי אבא, נטלו ליה בטיקרא דסיקלא, מאן זומא (ס"א ערעורא וערבוביא) ערבוביא דזזברינא, וכל ביתא הוה סליק ריוזין סליקו ביה בפורייה, ולא אשתמש ביה, אלא רבי אלעזר ורבי אבא.

אתו טריקין, ומארי תריסין דכפר צפרי וטרדאן בהו (ס"א דצפרי וטרדיא והוו) בני מרוזנא, צוויזין בקטירין, דזושיבו דלא יתקבר תמן. בטר דנפק פורינא, הוה סליק באורא. ואשא הוה להיט קמיה, שבעו קלא, עולו ואתו, ואתכנשו להיכלא דרבי שמעון, (ישעיה נה) יבא שלום יזוויזו על משכבותם.

כד עאל למערתא שבעו קלא במערתא, זה האיש מרעיש הארץ מרזיז ממלכות, כמה פטרין ברקיעא משתכסין (ס"א ולא משתכחין) ביומא דין בגיגה, דנא רבי שמעון בן יונואי, דמאריה משתבזו ביה בכל יומא. וכאה וזלקיה לעילא ותתא. כמה גניזין עלאין מסתמין ליה, עליה אתמר (דניאל יג) ואתה לך לקץ ותגוז ותעמוד לגורלך לקץ הימים. עד פאן האדרא קדישא זוטא

דף רצ"ז ע"א

אמר רבי יוסי, כמה וזביבין ישראל קמי קודשא בריה הוא, בקדמיתא קרא לון גוי קדוש, דכתיב, (דברים יד) כי עם קדוש אתה וגוי. לבתר קרא לון קדיש, דכתיב, (ירמיה ב) קדיש ישראל ליי ראשית (דף רצ"ז ע"א) תבואתה. מה בין האי להאי. אמר רבי אבא, קדיש עלאה מספלא, דהכי תנינן, כד אתזזברן פלהו קדושי פודא, אקרונ קדוש. וכלהו סלקין ומתכנשין לכהוא אתר עלאה, דאקרי קדיש.

ובגין כך קי קי קי (קדוש קדוש קדוש), קדיש ישראל אתעביד בנייהו. ובגין דישראל בתלת דרגין מתעטרון, כד אתזזברן פודא, אקרונ קדיש ישראל ליי, דאיהי ראשית. והא אוקימנא תבואתה, בה"א. כל אוכליו יאשמו, מאי כל אוכליו יאשמו. אמר רבי אבא, הא אתמר, דכתיב, (ויקרא כג) ואיש כי

יֹאכַל קֹדֶשׁ בְּשִׁנְיָהּ. וּכְתִיב (שם) וְכָל זֶר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ, וַיִּשְׂרָאֵל אֶקְרוּן קֹדֶשׁ, בְּגִין כֹּף כָּל אוֹכְלֵי יִאֲשְׂמוּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא דְכָלְא, אֲתַכְלִיל בְּקֹדֶשׁ. (ס"א א) וְזוֹכְמָה עַלְמָה קֹדֶשׁ אֶקְרִי, וְכַד נִהִיר דָּא וְזוֹכְמָה עַלְמָה, וְזוֹכְמָה דְשִׁלְמוּה נִהִיר. כְּמָה דְכְּתִיב, (מלכים א ה) וַתֵּרֵב וְזוֹכְמָה שְׁלֹמֹה, דְקִיּוּמָא סִיְהָרָא בְּאֲשִׁלְמוּתָא. וְהָא אוֹקִימָנָא. וְכַד אֲתַבְּרָכָא מִיִּסוּד, הָכִי קְרִינֵן לָהּ קֹדֶשׁ, דְאִיהוּ אֲנִהִיר בְּשִׁלְמוֹ. וְכַד לֹא אֲתַנְהָרָא מִתַּעֲטָרָא בְּאֲשִׁלְמוּתָא, קְרִינֵן לָהּ רוּזֵן הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא אֲתַקְרִי קֹדֶשׁ כִּי־הוּא דְלַעֲיָלָא. וְכַד מִתַּבְּרָכָא מִהָאֵי יִסוּד, וַיִּנְקָא לְכָל אֵינֻן דְלִתְתָא, אֲתַקְרִי אִם, כִּי־הוּא דְלַעֲיָלָא. וְקְרִינֵן לִיהּ קֹדֶשִׁים. וְכַדִּין קְרִינֵן לִיהּ קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים, דְבֵיהּ כְּלָהּ דְכְּתִיב, (שׁו"י הַשִּׁיּוּם ד) אֲתֵי מִלְּבָנוֹן כְּלָהּ וְגו'. מֵאֵי לְבָנוֹן. דָּא עֲדָן, דְאֲתַלְבֵּן מִכָּל סְטָרִין. וְעֲדָן הָא יְדוּעַ לְצַבִּי וּבְרִיָּא.

תָּאנָא, כְּתִיב כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא, מֵאֵי כִי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא כְּתִיב הָבֵנו גּוֹדֵל לֹא־לֵהִינוּ. אָמַר רַבִּי אֲבָא, הָבֵנו גּוֹדֵל, דָּא גְדוּלְהָ, הַצּוּר תָּמִים פְּעֻלוֹ, דָּא גְבוּרָה. כִּי כָל דְרָכֵי מִשְׁפָּט, דָּא תַפְאָרֶת. אֵל אֲמוּנָה, דָּא נְצוּזָא. וְאִין עוֹל, דָּא הוֹד. צְדִיקָא, דָּא יִסוּד. וַיִּשְׂרָאֵל, דָּא אֲדָקָא. הוּא כָלְא שְׂמָא קֹדֶשִׁיא דְקוּדְשָׁא בְרִיָּהּ הוּא, וּבְגִין כֹּף כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, שֵׁם יְיָ מִמֶּשֶׁ. וּמִשָּׁה בְּהֵי־א שְׁעָתָא גְּלִי לָהּ לְיִשְׂרָאֵל. דְכְּתִיב, (דברים לא) בֵּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם וְגו'. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, הֵוּא זְכָרָה דְזוֹכְמָתָא עַלְמָה בֵּיהּ. כַּד מְטִי יוּמָא לֹא־סְתַלְקָא מִעֲלָמָא, בְּעֵי לְזַלְמָה הֵוּא זְכָמָתָא, לֹא־אֵינֻן דֵּי רוּזֵן קֹדֶשִׁיא בִּינְיָהּ. מְזַלְן. מִמִּשָּׁה. דְכְּתִיב בֵּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם. וּכְתִיב, (שם) וְעָתָה כְּתַבּוּ לָכֶם אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְגו'.

וְאִם לָאוּ, עֲלִיהּ כְּתִיב, (משלי ג) אֵל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעַלְיוֹ. כְּמָה דְאֵת אָמַר, (משלי ד) כִּי לְקוֹז טוֹב נִתַּתִּי לָכֶם וְגו'. (משלי ג) בְּהִיּוֹת לָאֵל יִדָּהּ לַעֲשׂוֹת. עַד לֹא תִסְתַּלַּק מִן עֲלָמָא, וְלֹא אֲתִיָּהִיב כֹּף רְשׁוּתָא לְזַלְמָה.

אָמַר רַבִּי זוּרִיא, הָאֵי קְרָא אוֹלִיפְנָא מְנִיה וְזוֹכְמָתָא עַלְמָה, וְהָכִי הוּא. אֲבָל סִיפִיה דְקְרָא, מִקְשֵׁר קְשָׁרָא דְמִהִיבְנוּתָא, בְּמֵאֵי דְכְּתִיב הוּא. כְּמָה דְאֵת אָמַר, צְדִיק וַיִּשְׂרָאֵל הוּא. כְּלוּמַר הוּא כָלְא. הוּא וּזְד בְּלָא פְרוּדָא. דָּאֵי תִימָא כָּל הַגֵּי סְגִיאִין אֵינֻן, וְזוּר וְאָמַר הוּא, כְּלָהּ סְלָקִין וּמִתַּקְשָׁרִין וּמִתְאַוּדִין בְּזוּד. וְכָלְא, הוּא הָיָה, וְהוּא הָוָה, וְהוּא יְהָא. וְהוּא וּזְד. בְּרִיָּה שְׂבִיחָה לְעַלְמָא וְלַעֲלָמֵי עֲלָמִין. (ע"ל) עַד כֵּן מִתַּקְשָׁרִין מְלִין, וּמִתְאַוּדִין מְלִין קֹדֶשִׁין, דְשְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְרִיָּהּ הוּא.

זכאה וזולקיה מאן דקרי למלכא, ויגדע למקרי פדקא יאות. ואי איהו קרי ולא ידע למאן קרי, אתרוזיק קודשא בריה הוא מניה, דכתיב, (תהלים קמה) קרוב יי לכל קוראיו וגו'. קרוב יי לכל קוראיו, למאן קרוב. וזר ואמר, לכל אשר יקראוהו באמת, וכי אית מאן דיקרי ליה בשקרא. אמר רבי אבא אין, ההוא מאן דקרי ולא ידע למאן דקרי מנלן. דכתיב לכל אשר יקראוהו באמת. מאי באמת. בזותמא דגושפנקה דמלכא, דהוא שלימו דכלא. הך הוא דכתיב, (מיכה ז) תתן אמת ליעקב ווסד לאברהם. ובגין כך לכל אשר יקראוהו באמת כתיב. זכאה וזולקיה דמאן דעאל, ונפק למגדע ארוזי דקודשא בריה הוא. ועל דא כתיב, (משלי ז) וארוז צדיקים כאור נורה וגו'. וכתיב (ישעיה ס) ועבור כלם צדיקים וגו'.

דף רצ"ז ע"ב

תניא אמר רבי יצחק, כל הגי תקונין, וכל הגי מלי, למוזצדי וזקלא אתמסרן. ותנין, וזיבין כפיכול עבדין פגימותא לעילא. מאי פגימותא. פמה דכתיב, שונת לו לא בניו (דף רצ"ז ע"ב) מומם דהא כל הגי תקונין לא משתכוזי פדקא יאות. פתוב אוןד אומר, (ישעיה נט) וילבש צדקה פשריין, וכתוב אוןד אומר (ס) וילבש בגדי נקם תלבושת. אלא אמר רבי יצחק, וילבש צדקה, בזמנא דישראל זכאן. לא זכו, וילבש בגדי נקם וגו'.

אמר רבי יוסי מאי פגימותא. פמה דתנין, דאבהן לא מסתפקין (ס"א מסתפקו) לאתברכא מדהוא שקי דזולא. כל שכן בגין. פמה דאת אמר, שונת לו לא בניו מומם. מאי לו לא תרי זמני. אלא ווד לעילא, ווד לתתא.

והיינו דאמר רבי שמעון, כל זמנא דזיביא סגיא בעלמא, כפיכול שבא קדישא לא מתברך בעלמא. וכל זמנא דזיביא לא סגיא בעלמא, שבא קדישא מתברך בעלמא. הך הוא דכתיב, (תהלים קד) יתמו ופאים וגו', ברכי נפשי את יי הללויה. אמר רבי אבא, מקרא זה ממש הוא, דכתיב שונת לו לא בניו מומם. מאן גרים לזבולותא דא. דור עקש ופתלתול, בגין דאינון זיביא ודרא אשתכוז הכי.

בגין כך בתר דאמר משה כל הגי מלין, ואדכר שמא קדישא פדקא יאות, אמר ודאי צדיק וישר הוא, מלה בתקוניה. אבל שונת לו לא בניו מומם. מאי טעמא הכי. משום דאינון דור עקש ופתלתול. אמר רבי יהודה, לו לא, פלומר לגרמיהו עבדין דא וזיבין, דגרמין לאסתלקא ברכאן בעלמא. אמר רבי אבא, לו לא, דא אוקימנא ודכי הוא. מה פתיב בתריה. הלוי תגמלו זאת, לשלמא גמול דא לקודשא בריה הוא, על כל אינון טבאן דגרים לה, ועביד לקבלה.

רבי אֶלְעָזָר פְּתוּז, (ויקרא כו) וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם וְגו'.
זָכַיִן אֵינֶן יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל עַמּוּן עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, דָּאָף עַל גַּב
דְּאֶרְצֵינּוּ קָמִי מֵאֲרִיֵּהוֹן, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא בְּעֵי לְשַׁבְּקָא לֹאן. דְּבִכְל
אַתְר דְּגָלוּ בִּינֵי עַמְמֵינָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִמְהוֹן בְּגָלוּתָא. הֲדָא הוּא
דְּכַתִּיב וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם וְגו'.

רבי אבא אמר, וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם.

תָּא וְזוּי, פְּמֹה וּבִיבּוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַבִּיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דָּאָף עַל
גַּב דְּגַרְמִין לְמַגְלֵי בִּינֵי עַמְמֵינָא, שְׂכִינְתָא לֹא אֲתַעֲדִיאת מַנְהוֹן לְעַלְמִין. דְּלֹא
תִּימָא דְּאֵינֶן בְּלוּזוּדֵיהוּ בְּגָלוּתָא מִשְׁתַּכּוּזִין. אֶלָּא וְאָף גַּם זֹאת עִמְהוֹן
מִשְׁתַּכּוּזִין. הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם וְגו'.

לְמַלְכָּא דְּאֶרְצֵינּוּ עַל בְּרִיָּה. גֵּזֵר עֲלֵיהּ עוֹנֵשָׁא לְאַתְרוּזְקָא מַנְיָה, וּלְמִיזַל
לְאַרְעָא רוּזִיקָא שְׁמַעְיָה מִטְרוּנִיתָא וְאַמְרָה, הוּאִיל וּבְרִי אָזִיל לְאַרְעָא
רוּזִיקָא, וְשִׂדֵי לִיָּה מַלְכָּא מוֹהִיכְלִיָּה, אָנָּא לֹא אֲשִׁיבּוּק לִיָּה, אוּ תַרְוֵנָּא
כּוּזָדָא גִיתוּב לְהִיכְלָא דְּמַלְכָּא אוּ תַרְוֵנָּא כּוּזָדָא גִיתוּב בְּאַרְעָא אַוּרָא.
לְזַמְנִין, פְּקִיד מַלְכָּא עַל מִטְרוּנִיתָא, לֹא אֲשַׁכּוּהָ. דְּהוּוֹת אֹחֶלֶת עִם בְּרִיָּה,
אַמְר, הוּאִיל וּמִטְרוּנִיתָא תַּמּוֹן, תַּרְוֵיָּהוּ יְתוּבּוֹן.

וּבְזַמְנָא דְּפְקִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִטְרוּנִיתָא, פְּקִיד לָהּ בְּקַדְמִיתָא,
וּבְגִינָה פְּקִיד לְבָנָי. הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב, (שמות ו) וְגַם אֲנִי שְׁמַעְתִּי אֶת זְאֲקַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. מֵאֵן גָּרִים דְּאָנָּא שְׁמַעְנָא עֲקַתְהוֹן. כְּבִיכּוּל, מִטְרוּנִיתָא.
דְּדַכְרָנָא לָהּ. הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב, (שמות ו) וְאֶזְכּוֹר אֶת בְּרִיתִי. וְכַתִּיב (שמות
ג) וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ. וְכֹד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהַדֵּר לְיִשְׂרָאֵל מִן
גָּלוּתָא, מוֹה כְּתִיב. (דברים ל) וְשֵׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרוּחְךָ, דָּא
מִטְרוּנִיתָא. וְעוֹד כְּתִיב, (תהלים פה) רְצִית יְיָ אֶרְצָךְ שְׁבֹת שְׁבוֹת יַעֲקֹב.

אַמְר רַבִּי יְהוּדָה, הַלְלֵי תַגְּמְלוֹ זֹאת, בְּגִין דְּאַתּוֹן דוֹר עַקֵּשׁ וּפְתַלְתּוּל,
אַתּוֹן הוּוִיתוֹן גַּרְמִין דְּתַגְּלֵי זֹאת בְּגָלוּתָא. הַלְלֵי תַגְּמְלוֹ זֹאת. דָּא הוּא גְּמוּל
דְּעַבִּיד עַמְכוּן, בְּכָל אֵינֶן זִימוּסִין דְּמוֹצְרִים, בְּכָל אֵינֶן אַתּוֹן דְּעַבִּד לְכוּ,
דָּא הוּא גְּמוּל דְּאַתּוֹן שְׁלַמִּין לְהֵאֵי זֹאת. מֵאֵן גָּרַם לְכוּן דָּא. בְּגִין דְּאַתּוֹן עִם
גָּבַל וְלֹא וְזָכַם, וְלֹא מוֹסְתַכְלִין בְּכָל אֵינֶן טָבֵן דְּעַבִּד לְכוּ עַד הַשְׁתָּא.

הַלְלֵי תַגְּמְלוֹ זֹאת, דָּא שְׂכִינְתָא. וְהֵא אֹקִימְנָא מְלִי, דְּתַנִּין, הִיא
דְּבַהֲבָרָאם, (בראשית ג) וְעִירָא. הִיא דְּבַהֲלֵי רַבְרָבָא. וְהֵא אַתְמַר דְּתַנִּין,
אַמְר רַבִּי יְהוּדָה, הִיא דְּבִכְל אַתְר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַקְרִי אִם. וְתַרִּי

עֲלֵמִין זַיְנָהוּ, דְּכִתִּיב, (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהָא תַנְיִן בְּרֹא
דְּקָרָא, (במדבר כח) בְּשֵׁמוֹן כְּתִיב רְבִיעִית הַהִין.

דף רח"צ ע"א

תַנְיָא רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּכֹמֶה אֲתֵרִי אֶסְתַּכְלָנָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לָא אֲעֵדִי (דף רח"צ ע"א) רוֹזִימוּתָא מַזְיָהוּ דִישְׂרָאֵל, דְּבָכַל אֲתֵר דְּאֵינוֹן הוּוּ,
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִינְיָהוּ. דְּכִתִּיב, (ויקרא כו) לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא זַעֲלָתִים
לְכַלּוֹתֶם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם. דִּיִּיקָא אִתְּם, בִּינְיָהוּ עֲמַהוּן לָא אֲעֵדִי מַזְיָהוּ
לְעֵלְמִין.

רַבִּי יְצוּק הוּוּ אֲזִיל בְּאַרְוָא, וּפְגַע בֵּיהּ רַבִּי וַזִּינָא, אָמַר לִיה
(זמניא נה) בְּאַנְפָּה, דְּהָא בְּמַדוּרָא דִשְׁכִּינְתָא מְדוּרָה. מֵאִי כְּתִיב. (שמות
6) וְאָרַד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם. וְאָרַד, אָרַד מִבְּעֵי לִיה. וְאָרַד בְּקַדְמִיתָא.
אִימַתִּי. כַּד זָנוּת יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם. וְלָמָּה. לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם. דְּאֶלְמָלָא לָא
הוּוּ בִינְיָהוּ, לָא יִכְלִין לְמַסְבֵּל גְּלוּתָא. כְּמָה דְּאֵת אָמַר (תהלים צא) עֲבֹז אֲנֹכִי
בְּצָרָה אֲנוּלְצָהוּ וְאֶכְבְּדָהוּ.

אָמַר לִיה, וְהָא בְּכַל אֲתֵר דִישְׂרָאֵל שְׂרִיין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִינְיָהוּ.
וְכַל אֲתֵר דְּנוֹכְיָמִי דְרָא אֲזִלִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִיל עֲמַהוּן,
דְּכִתִּיב, (שם) כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לָךְ וְגו'. מִנְכֵן דְּכִתִּיב, (בראשית לב) וַיַּעֲקֹב הִכָּה
לְדַרְכּוֹ וְגו', וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב פֶּאֶשֶׁר רָאִם מוֹנֶנֶה אֱלֹהִים זֶה. הַשְׁתָּא זְשִׁתְתָּהּ
כּוּזָדָא, וְגִיזִיל בְּאַרְוָא, דְּהָא יְדַעְנָא דְלֵאֲתֵר וּזְד אֲזִלִין, לְקַבְלָא אֲנְפוּי
דִשְׁכִּינְתָא. אָמַר לִיה, וְהָא. אָמַר רַבִּי יְצוּק, תַנְיִן, שְׁלוּוֹנִי מִצְוֶה אֵינֵן זִיזְקִין,
לָא בְהִלְכֶתֶן וְלָא בְּנוֹזְרֶתֶן. וְאַנֵן לֵאֲתוּזָאָה קַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִלִין,
וְלָא דְּוִזִילָנָא.

עַד דְּהוּוּ אֲזִיל, אָמַר רַבִּי וַזִּינָא, כְּתִיב (בראשית ב) אֲכָלָה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם, לֵאכְלָלָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהָאָרֶץ, לֵאכְלָלָא קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְכַל מַה דְּלִתְתָּא, אֵינוֹן אֶקְרוּן תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם מַזְיָהוּ.

אָמַר לִיה אִי הָכִי מַהוּ בְּהַבְרָאָם, וְאֲתֵמַר בְּהִי בְרָאָם. אָמַר לִיה כְּלָא
וּזְד מְלָה, כַּד שָׁמַיִם אֲתוּזְבְּרוּ, הָאִי הִי אֶפִיקַת תּוֹלְדוֹת, וְאֵינוֹן אֶקְרוּן תּוֹלְדוֹת
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. אָמַר לִיה אִי הָכִי, בְּמֵאִי אֲזִקִימָנָא בְּהִי בְרָאָם, בְּאַבְרָהָם.
אָמַר לִיה כְּלָא וּזְד מְלָה הוּא, בְּאַבְרָהָם, הֵינֵנו הַשָּׁמַיִם, דְּמִתְמָן שְׂרִיין
לֵאֲתַפְשִׁטָּא. בְּהִי בְרָאָם, הֵינֵנו וְהָאָרֶץ, וְכַלָּא וּזְד מְלָה.

אָמַר לִיה, וְהָאִי הָכִי הוּא, וְהָא אֲזִלִין, דְּכִתִּיב, אֱלֹהֵי תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ. וְתַנְיִן, הָעוֹלָם הוּוּ זְבְרָא בְּהִי, דְּכִתִּיב בְּהַבְרָאָם. וְהָעוֹלָם הָבָא,

גְּבֵרָא בְּיָ, דְּכִתִּיב, (בראשית ב) וְגֵהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵץ. לְאֶכְלָלָא הַשָּׁמַיִם. אֶת הָעֵץ, לְאֶכְלָלָא אֶת הָאָרֶץ.

וְהָא אֲוִקִימָנָא, דְּכִתִּיב, (שיר השירים ד) מֵעֵץ גָּזִים, דָּא הִיא הַשָּׁמַיִם, בְּאֵר מַיִם וַוּיִים, דְּכִתִּיב, (בראשית כז) וַיִּכְרוּ שָׁם עֲבָדֵי יִצְחָק בְּאֵר, דְּכִתִּיב(שם) וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם וַיּוֹפּוֹר בְּאֵר אֲנוּרַת וְגו'. וְגוֹזְלִין מִן לְבָנֹן, דְּאִינוּן מִתְעַטְרִין לְעִילָא, וְסַלְקִין בְּרִישָׁא דְּמִלְכָּא. דְּכִתִּיב, (תהלים קח) כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם וְסֻדְרָה.

מִן לְבָנֹן, מִתְמַן זְפָקִין לְבִינָה. וְגִיד וְאֶתְמַשְׁרָה לְכָל זְוּוּיִין, עַד דְּנִגְדִין אִינוּן מִבּוּעֵין, וְנִזְוֵתִין לְאֶתְכַנְשָׁא לְאַתֵּר דְּאֶקְרִי יַמָּא רַבָּא. דְּכִתִּיב, (קהלת א) כָּל הַנְּזוּלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'. וְכִתִּיב, (ישעיה נא) הַבֵּיטוּ אֶל צוּר וּזוֹצְבֹתֵם וְגו'. לְבִתֵּר כְּתִיב, (שיר השירים ד) עֵץ זַעֲוֹל אוֹזוֹתֵי כִפָּה וְגו'. וּמִכָּאן, נְפִיקוּ תוֹכְדוֹת לְכָלָא. דְּכִתִּיב, בְּהַבְרָאָם, בְּהַ בְּרָאָם מִמֶּשֶׁ, בְּאֶבְרָהִם. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְאֶפִּילוּ בִיעֲקֵב מִמֶּשֶׁ. וְכָלָא וּזְד מִכָּה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כִּד אֲנִן יִתְבִּין לְקַמִּיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּלָּא אֶתְמַר קַמִּיָּה בְּאֶתְגְּלִיא, וְלָא אֶצְטְרִיכְנָא לְכָל הָאִי. אָמַר לִיה, לָאו רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּשָׂאָר בְּנֵי נָשָׂא, דְּכִלְהוּ קַמִּיָּה, כְּשָׂאָר גְּבִיָּאֵי לְקַמִּי מִשָּׂה. עַד דְּהוּוּ אֹלִי, אָמַר רַבִּי וַוּיָא, כְּתִיב, (ישעיה מט) הִתְשַׁכּוּ אֵשֶׁה עוֹלָה מִרוּם בֶּן בִּטְנָה וְגו'. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ, וְהָכָא מָאִי קָא מִיִּירִי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִי בְּקִטּוּרָא דְּוִבְרִיָּא, סְמִיכָא לָא אֶסְמִכְנָא, אֲנִן מִדָּה זִימָא.

אָמַר לִיה, דְּהָא קָלָא דְּרַמִּיָּא וּזְד, שְׁמַעְנָא יוֹמָא וּזְד, כִּד הָוָה אֲוִילְנָא בְּאַרְוָא, וְלָא יִדְעְנָא מֵאֵן אָמַר, וְלָא

יִדְעְנָא מִכָּה. וְתָא וַוּי, וְי יוֹמִין הוּוּ דְּוִלְיִשְׁנָא עַל דָּא, וְלָא טַעִימָנָא מִדִּי. וְהַשְׁתָּא אֲוִילְנָא לְצַבִּיָּה דְּבוּעִינָא קְדִישָׁא, דְּלִימָא לִי דִּילְמָא אֲדָכֵר. אָמַר לִיה, דִּילְמָא הָהוּא יוֹמָא דְּהָוָה אֲוִיל רַבִּי אֶלְעָזָר לְצַבִּיָּה דְּחֻמוּי, וְהָהוּא יוֹמָא אֲוִילְנָא עַמִּיָּה, וְהָא אֲדָכֵרְנָא מִכָּה.

דף רח"צ ע"ב

תָּא וַוּי, הָכִי אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מִשְׁמִיָּה דְּאַבּוּי, אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל קַמִּי קוֹדֶשׁא בְּרִיָּה הוּא, מִיּוֹמָא דְּנִפְלְגָא בְּגִלְוָתָא, קוֹדֶשׁא בְּרִיָּה הוּא שְׂבִיק לָן בְּגִלְוָתָא, וְאַנְשֵׁי לָן. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (ישעיה מט) וְתֵאמַר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יְיָ וַוּי שְׂכוֹנֵי. אָמְרָה שְׂכִינָתָא, הִתְשַׁכּוּ אֵשֶׁה עוֹלָה, וְכִי יִשְׂרָאֵל דְּאֶקְרוּן בְּנִין, כְּמִדָּה דְּאֶתְ אָמַר, (דברים יד) בְּנִים אַתֶּם לִי אֱלֹהֵיכֶם. מִרוּם בֶּן (דף רח"צ ע"ב) בְּטְנָה, כְּמִדָּה דְּאֶתְ אָמַר, (ירמיה ב) וְאַנְכִי נְטַעְתִּיךָ שׁוֹרֵק כִּלְהָ זֶרַע אֶמֶת.

גם אלה תשפוזנה, דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ. ואנכי לא אשפוזך, מפאן, דקודשא בריך הוא לא שביק לון לישראל לעלמין.

הו אמר, התשפוז אשה עולה מרום בן בטנה. דא הוא רוא עלאה, דאמר קודשא בריך הוא, הא מלין אלין בשמיה אוודן, כמה דקודשא בריך הוא לא אנשי שמיה, דהא הוא סלא. כה קודשא בריך הוא לא אנשי לון לישראל דאינון אוודן בשמיה ממש. אתרגיש רבי וזיא, אמר ודאי דא היא מלה. בריך יהא קודשא בריך הוא דאערענא לה, וידענא מלה. וידענא מאן ההוא דשמענא מניה.

ותא וזי, דההוא יומא דרהיטנא די מילי, ולא אשפוזנא מאן הוה. אמר ליה, בגין דעאלנא בוזד מערתא דרבי אלעזר נפיש שענתא וזיא קרי עליה רבי וזיא הגי קראי, (ישעיה נח) אז יבקע פשוור אורף וגוי. אז תקרא וזי יענה וגוי אז תתענג על יי וגוי. (דברים לב) זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור וגוי. זכור ימות עולם, רבי אבא אמר, מאן ימות עולם. אינון שיתא יומין, דעבד קודשא בריך הוא עלמא בהו. דכתיב, (שמות לא) כי ששת ימים עשה יי וגוי. ששת ימים, ולא בששת ימים, והא אוקימנא בינו שנות דור ודור. כלומר, אינון ימות עולם, ידעו וישתמודעו כל אינון שנין יומין, וכל דרא ודרא, עד דרא דא דאתון קיימין.

שאל אביה ויגדה, דא קודשא בריך הוא. הדיא הוא דכתיב, הלא הוא אביה קנה ויגדה, והוא יגלה עומקא דנוכמתא. ומאי היא. אלא כד אינון שיתא יומין שכלילו עלמא, לא שכלילו ליה, אלא בגינה, דתיתי אנת ותקיים אורייתא דתנינן. כל מה דעבד קודשא בריך הוא, על תנאי עבד, דכד ייתון ישראל, אי יקבלון אורייתא זאת, ואי לא דיהדר ליה ליהוה ובהו. ובגין כה, אינון ימות עולם ידעו ואשתמודען סלא.

והא תנינן, הנהו ענפי דאילנא, הנה מתאודן בגו אילנא, והא אוקימנא כדין קודשא בריך הוא ברר לון, לממנן תריסין, על שאר עמין, ואתון מה פתיב. פי וזלק יי עמו יעקב וזבל וזולתו, דלא יהב להו לרבבא, ולא למלאכא, ולא לממנא אורא, והא עמא דקודשא בריך הוא נסב לזולקיה.

באן אתר אשפוז ליה. ימנאנו בארץ מדבר ובהו יליל ישימון וגוי. דכתיב, (יהושע נד) תרוז אבי אברהם וגוי. ואקוז את אביכם את אברהם וגוי. ומתקא דבר להו לישראל בכל דרא ודרא, ולא אתפרש מניהו, ודבר להו ברוחמי, הדיא הוא דכתיב פגשר יעיר קנו וגוי. (דברים לב) פגשר יעיר קנו. אמר רבי יוסי, לא אשפוזנא מאן דזייס על בגוי, כהאי נשרא.

ועל דא תנינן, פתיב, (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין ופני שור מושמאל. גשר באן דוכתייה. באתר דיעקב קאים. הדא הוא דכתיב, (משלי ל) דרך הנשר בשמים. בההוא אתר ממש. מאי טעמא. בגין דאיהו רומי על בני, ודינא לבני אורנין. כה קודשא בריך הוא, דבר לבני כגשר דא.

מה פתיב יי בדר יגונו ואין עמו אל זכר. הוא בלחודוי, דכתיב, (שמות יג) ויני הולך לפניהם וגו'. ואין עמו אל זכר, דלא דבר להו לישראל לא מלאכא, ולא ממנא אורא, דאיעון אקרון אל זכר. ודא הוא דאמר משה, (שמות לג) אם אין פניה הולכים אל תעלנו מזה. הדא הוא דכתיב, יי בדר יגונו. הוא בלחודוי, ואין עמו אל זכר.

זכאה וזלקיהון דישראל, דקודשא בריך הוא דבר עמהון, (בישראל) הכי עליהו פתיב, (תהלים קלה) כי יעקב בזור לו יה ישראל לסגולתו, וכתיב, (שמואל א יב) כי לא יטוש יי את עמו וגו'. מאי טעמא לא יטוש הי את עמו. בעבור שמו הגדול, בגין דהאי בהאי אתדבק. ועל דא לא ישבוק לון קודשא בריך הוא, דבכל אתר דאיעון שריין, קודשא בריך הוא עמהון כמה דאקימנא. (דברים לג) לו נזכמו ישכילו זאת. אמר רבי יוסי, כל הני קראי דהכא, אוכוזי איעון, דאוכוזו להו משה לישראל, בר ההוא שמה קדישא, דגלי בשירותא דמלוי. אמר רבי אבא, ואפילו מה דאוכוז לישראל, בכללא דשמה קדישא הוא, דלית מלה באורייתא דנפיק מכללא דשמה קדישא. דאורייתא כלא שמה דקודשא בריך הוא איעון.

דף רצ"ט ע"א

והני קראי ידיעאן איעון. אבל בגין דשמה (דף רצ"ט ע"א) דקודשא בריך הוא רשים בהאי פרשתא, אצטריכנא עד השתא. והכא הא פתיב, לו נזכמו ישכילו זאת, זאת ודאי, והא בכמה אתר אוקימנא האי, דאי ישראל יגדעון האי, איך זאת אוינדא בדיעוי לאתפרעא מן וזיבנא, יבינו לאוריתם, וסתמרו למהוי בה. כמה דכתיב, (איוב ט) וארץ מתקוממה לו.

דבר אור לו נזכמו ישכילו זאת. דאיהי מתקשרא בהו בישראל, כד נטרין פקודי אורייתא, ונתבין עמה בשלם, יגדעון דסייעתא דהאי זאת עמהון, לאתפרעא משנאיהון. וישראל דאיעון זעירין ביני עממיא, יגדעון, איכה ירדוף אוד אלה ושנים יגיסו רבבה. ובאן גרים להו. האי זאת, דהוה בהו בשלם, כד עבדין פקודי אורייתא. ולעלבין לא אתעדי מנייהו, למעבד להו נוקמין. (דברים לג) אם לא פי צורם מחרם ויי הסגרים. מאי טעמא פי צורם מחרם. בגין צור ילדה תשי, דתקונין לא שראן כדקא יאות באורייתא. אם לא פי צורם מחרם. אמר רבי יהודה דא אברהם,

כָּמֹה דְאוּקִימָנָא, דְאָמַר אַבְרָהָם יִתְּנֵנִי בֶן יִשְׂרָאֵל בְּגִלְתָּא, וְלֹא יִיעֲלוֹן
 בְּנֵיהֶם דְתַרְיָן אֲלֵין גְּלוּתָא וְנִיהֲגִים, לֹא יִסְבְּלוֹן יִשְׂרָאֵל. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אֶסְתַּחֲבֵם עַל יְדוּי, דְכָל זְמַנָּא דִּי יוּזְבוּן יִשְׂרָאֵל, יִפְלוֹן בְּגִלְתָּא, וְיִשְׁתַּעְבְּדוּן
 בְּהוּ שְׂנְאִיהוֹן. וּבְגִין כֶּךָ, אַנְרִים מְכָרִים וְדָא, וְיֵי הַסְגִירָם, וְאֶסְתַּחֲבֵם עַל יְדוּי.
 תִּנְיָא, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵאֵי טַעְמָא אוֹכּוּזוּ לְהוּ מִשָּׁה בְּהָאֵי שִׁירָה הָכִי,
 בְּגִין דְאֵינְהוּ זְמִינִין לְמִיעַל לְאַרְעָא, וְלֹאֲשֵׁרֵי בְּנֵיהֶוּ שְׂכִינְתָא, וּבְגִין כֶּךָ
 אוֹכּוּזוּ לְהוּ עַל הָאֵי.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, בְּתַרִּי אֲתַרִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְאוֹכּוּזָא לְהוּ
 לְיִשְׂרָאֵל, וְזוּדָאן אוֹמוֹת הָעוֹלָם. וְזוּד דְכַתִּיב, (הושע יב) וְרִיב לִנְי עִם יְהוּדָה
 וְלִפְקוּד עַל יַעֲקֹב כְּדָרְכָיו וְגו'. שְׂמַעִין אוֹמוֹת הָעוֹלָם וְזוּדָאן, אָמַרִי, הַשְׁתָּא
 יִשְׁתַּצֹּן מִעַלְמָא, כִּד זְמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאֵינִין וְזוּדָאן, מַה פְּתִיב
 בְּתַרִּיהּ. בְּפִטְן עַקֵּב אֶת אוֹזְוִי וְגו'. כִּד שְׂמַעִין, אָמַרִין, דָּא הוּא תְּשׁוּבָה.

לְאֶתְתָא דְהוּהָ לָהּ קְטָטָה בְּבִרְתָּא, אֹלֶת לְמַקְבִּיל עֲלֵיהּ דֵּינָא, וְזַמְתָּ
 לְדֵינָא דְאִין נְפִשִׁין. מִנְיָהוּ לְאַלְקָאָה, לְאַלְבָּא, לְאוּקְדָא, אָמַרְתָּ וְיֵי מַה
 אֲעֵבִיד מִן בְּרָא. כִּד סִיּוּם דֵּינָא, אָמַר לְהָהִיא אֵינְתוּ, אֵימָא, מַה אֲעֵבִיד כֶּךָ
 בְּרִיךְ, אָמַרְתָּ קוּבְלָנִי, עַכְ"מ. (דברים לב) יִמְצָאֶהוּ בְּאַרְצָא מוֹדְבָר וּבִתְהוּ, וְדָאֵי
 לְבַתֵּר עֵבֶד לְכָל אֵינִין קְלִיפִין, דִּיהוֹן כְּלָהוּ מִשְׁתַּעְבְּדִין לֵיהּ. עַד הָכָא הוּהוּ
 פְּתִיב בְּתַהוּא סְפָרָא, דְקָרְטָנָא אֶסְיָא לְבַתֵּר הוּהוּ רְשִׁים בְּהָאֵי קְרָא, כָּל
 גְּטוּרָא דְאַצְטְרִיף אֶסְיָא וְזַפִּים לְמַעַבְד לְמַרְעֵי דְשְׂכִיב בְּבֵי מַרְעִיָה, בֵּי
 אֶסְרִי דְמַלְכָּא, לְמַפְלוֹז לְמַאֲרֵי עַלְמָא.

דְכִד אוֹיֵל אֶסְיָא וְזַפִּים לְגַבִּיהּ, יִמְצָאֶהוּ בְּאַרְצָא מוֹדְבָר וּבִתְהוּ יִלְיֵל
 יִשְׁיִמוּן, מַרְעִין דְשִׁרְיָין עֲלֵיהּ, אֶשְׁכוּז לֵיהּ בְּאַסִּירוּ דְמַלְכָּא. אֵי תִיבָא הוּאִיל
 וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ס"א פקיד) יִפְקוּד לְתַפְשָׁא לֵיהּ, דְלֹא יִשְׁתַּדַּל בְּרֵשׁ
 אַבְתְּרִיהּ. לֹא הָכִי, דְהָא דוּד אָמַר, (תהלים מא) אֲשֵׁרֵי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל וְגו', דָּל
 הוּא דְשְׂכִיב בְּבֵי מַרְעִיָה. וְאֵי אֶסְיָא וְזַפִּים הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב
 לֵיהּ בְּרַכָּאן, לְהָהוּא דִּישְׁתַּדַּל בֵּיהּ.

וְהוּא אֶסְיָא, יִמְצָאֶהוּ בְּאַרְצָא מוֹדְבָר, בְּבֵי מַרְעִיָה שְׂכִיב. וּבִתְהוּ יִלְיֵל
 יִשְׁיִמוּן, דְאֵינִין מַרְעִין דְזוּקִין לֵיהּ. מֵאֵי אַצְטְרִיף לֵיהּ לְמַעַבְד. יִסּוּבְבְּנְהוּ
 יִסּוּבְבֵי סְבוּת, וְיִתִּי עֲלוּת, בְּגִין דִּימְנַע מַנְיָה אֵינִין מִלִּין דְזוּקִין לֵיהּ. יִקִּין לֵיהּ,
 וְיִפִּיק מַנְיָה דְמָא בִּישָׂא. יְבוּנְנְהוּ יִסְתַּפֵּל וְיִבִּין הוּא מַרְעָא מִמָּה הוּי,
 וְיִסְתַּפֵּל בְּגִין דְלֹא יִתְרַבִּי עֲלוּי, וְיִמַּאֲרָ לֵיהּ. לְבַתֵּר יִצְרְנְהוּ פְּאִישׁוֹן עֵינוּ, בְּגִין
 דִּיהוּא גְטִיר כְּדָקָא יְאוּת, בְּאֵינִין מִשְׁקִי, בְּאֵינִין אֶסְוּתָא דְאַצְטְרִיכוּ לֵיהּ, וְלֹא

יִטְעִי (ס"א מינייהו) בִּינְיֵיהוּ. דְּאִלְמְלִי יִטְעִי, אֶפְיִלוּ בְּמִלְהָ וּזְד, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְזָשִׁיב עַל הַהוּא אֶסְיָא, כְּאִלוּ שְׁפִירָה דְּמָא וְקִטְלִיה.

דף רצ"ט ע"ב

בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִי, דְּהָא עַל גַּב דְּהַהוּא בְּרַ נִשְׁ אִיהוּ בְּבִי
אֶסְרִי דְּמִלְכָּא, וְאִיהוּ אֶסִיר בְּבִי אֶסִירִי, דִּישְׁתַּדְּל בְּרַ נִשְׁ עֲלִיה, וְיִסְיַע לִיה
לְאַפְקָא לִיה מִבֵּי אֶסִירִי. וְהוּהוּ אָמַר הַכִּי. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּן דִּינִין דְּבִנֵּי
עֲלָמָא לְעִילָא, הֵן לְבָנֹת הֵן (דף רצ"ט ע"ב) לְשֵׁרוּשֵׁי, הֵן לְעִקּוּר, הֵן לְעִנּוּשׁ
נְכֻסִין, וְלְאַסוּרִין. מֵאַן דְּאַתְנוּזֵי לְעִנּוּשׁ נְכֻסִין, נְפֻל בְּבִי מַרְעִיָה, וְלֹא יִתְסִי, עַד
דִּיתֵן כָּל מַה דְּאַתְגְּזֹר עֲלִיה. כִּיּוֹן דְּאַתְעִנֵּשׁ בְּמַמוֹנֵיה, וְיִהִיב כָּל מַה דְּאַתְגְּזֹר
עֲלִיה, אֶתְסִי, וְנִפְקֵי מִבֵּי אֶסִירִי. וְעַל דָּא אֶצְטְרִיךְ לְאַשְׁתַּדְּלָא עֲלִיה דִּיתֵן
עוֹנְשִׂיה וְיִפּוּק.

מֵאַן דִּיתְנוּזֵי לְשֵׁרוּשֵׁי, יִתְפֻּסּוֹן לִיה, וְיִהִיב לִיה בְּבִי אֶסִירִי, עַד דִּישְׁתַּרְשׁ
מִכְּלָא. וְכֹלְמִנִין דִּישְׁתַּרְשׁ מִשְׁיִפִּי, אוּ מוּזַד מִנְיָהוּ, וְלְבַתֵּר יִפְקוֹן לִיה מִבֵּי
אֶסִירִי. מֵאַן דִּיתְנוּזֵי לְבָנֹת, הַכִּי הוּא, דְּאִילוּ יִתֵּן כָּל כּוּפְרָא, וְכָל מַמוֹנָא
דְּעֲלָמָא לֹא יִשְׁתַּזִּיב.

וְעַל דָּא אֶצְטְרִיךְ לְאַסְיָא וּזְכִיב, לְאַשְׁתַּדְּלָא עֲלִיה, אִי יָכִיל לְמִיָּהֵב לִיה
אַסְוּתָא מִן גּוּפָא, יְאוּת. וְאִי לֹאוּ, יִתֵּן לִיה אַסְוּתָא לְנִשְׁמַתִּיה, וְיִשְׁתַּדְּל עַל
אַסְוּתָא דְּנִשְׁמַתָּא. וְדָא הוּא אֶסְיָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁתַּדְּל עֲלִיה
בְּהֵאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, עַד הַשְּׁתָּא לֹא שְׁמַעְנָא מֵאַסְיָא דָּא, וּמִסְפָּרָא דָּא. בְּרַ
מִזְמַנָּא וּזְדָא, דְּאָמַר לִי טַיִיעָא וּזְדָא, דְּשַׁמְעֵי לְאַבּוּי, דְּאַסְיָא וּזְדָא הוּהוּ בְּיוֹמוּי,
דְּכַד הוּהוּ מִסְתַּפְּל בְּבִר נִשְׁ, כַּד אִיהוּ בְּבִי מַרְעִיָה, הוּהוּ אָמַר, דָּא נִזִּי וְדָא
מַת. וְהוּוּ אֶמְרִין עֲלִיה דְּהוּא וְכָפָה קְשׁוּט, דְּחִזִּיל וּנְטָאָה. וְכָל מַה דְּלָא
יָכִיל (אַצ"ל לְמַזְבֵּן) לְמַדְבַּק מַה דְּאַצְטְרִיךְ, אִיהוּ הוּהוּ קִנְי, וְיִהִיב מִדִּילִיה. הוּהוּ
אֶמְרִין, דְּלִית וּזְכִיב בְּעֲלָמָא כְּגִינְיָה. וּבְצִלּוֹתִיה הוּהוּ עֲבִיד יִתִיר, מִמַּה דְּהוּהוּ
עֲבִיד בִּירוּי. וּכְדָרְמִי קֵן, דָּא הוּהוּ הַהוּא אֶסְיָא.

אָמַר הַהוּא טַיִיעָא, וְדָאֵי סְפָרָא דִּילִיה בְּיַדֵּי אִיהוּ, דְּקָא יִרִיתְנָא מֵאַבִּי
אַבָּא, וְכָל מַלּוּי דְּהַהוּא סְפָרָא, כְּלָהוּ אֶתְמִיסְדוֹן עַל רִזִּין דְּאַוּרִיָּתָא, וְרִזִּין
סְתִימִין אֶשְׁכּוּנָא בֵּיה, וּמִלִּין דְּאַסְוּתָא סְגִיאִין, דְּאִיהוּ אָמַר דְּלָא יְאוּת
לְמַפְעַל לֹון, בְּרַ (א) אִיהוּ דְּחִזִּיל וּנְטָאָה.

וְאִינִין מִמַּה דְּהוּהוּ עֲבִיד בְּלָעַם, דְּהוּהוּ לְוִישׁ לְוִישִׁין עַל מַרְע, וְהוּהוּ אָמַר
בְּפּוּמוּי וְאַתְסִי מִיד. וְכְלָהוּ בְּרִיר לֹון בְּהַהוּא סְפָרָא. וְאָמַר, דָּא אֶסוּר, וְדָא
מוּתֵר לְמֵאַן דְּחִזִּיל וּנְטָאָה. בְּגִין דְּמַרְעִין סְגִיאִין אָמַר, דְּתַלְכִּיָּא אַסְוּתָא

דלחון, בלוישו דפומא. ואינון מסטרא דנוזש, ומנהון מסטרא דקסם. וכל אינון דאסור לומר בפומא, ואסור למעבד בעובדא, הוה אמר. עד דאשכונא על מרעין ידיעאן דאצטריך לומר פה. וכלהוויי בנדיי ובשמתא, על ההוא מרע. ואיהו תוהא סגי לגבן.

וודי רבי אלעזר, וודו וברייא. אמר רבי אלעזר, אי ההוא ספרא הוה לגבן גוזמי מה איהו אמר. אגא אמסר במסירה, על מנת לאוואה לבוצינא קדישא. ותנינן, אמר רבי אלעזר, ההוא ספרא הוה בידי תריסר ירוני, ואשכונא ביה גהורין עלאין וקירין. פד מטינא לאינון רוין דהוה מבלעם תוהנא.

יבא ווד לווישנא באתר ווד, והו אנתון סלקן ונזותן. עד דנמינא בוזלמא, ואמר לי, מה לה למיעל בתוומא דלא דילך, ולא אצטריך לך. אתערנא, ואבאיש קמאי, על רוין סתימין דהו תמן. שדרנא לדהו יודאי, ורבי יוסי ברבי יהודה שמייה, ויהיבנא ליה ספרא.

וברוין דבלעם אשכונא, מאינון שמהן דמלאכין דשדר ליה בלק, ולא הו מסתדרן על תקונייהו פדקא יאות. אבל כמה זיני אסוותא אשכונא ביה, דקא מתתקני על תקוני אורייתא, ורוין סתימין דילכה. ונמינא דאינון בוזסידותא. ואלותין ובעותין לקודשא בריה הוא. ואי תימא, דהוה עביד אסוותא בפסוקי אורייתא, או ברוין דאורייתא. וס ושלום. אלא הוה אמר רוין דאורייתא, ועל ההוא רזא אפיק רוין דאסוותא, דלא נמינא פדהו גוונא לעלבין. אמינא בריה רומנא, דאזכים לבני נשא מוזכמתא דלעילא.

ומאינון מלין דבלעם נסיבנא, ונמינא בהו דלא הוה בעלמא וזכים בורשין פניניה. אמינא, בריה רומנא דבטל מעלמא וורשין, דלא יטעון בני נשא מבתר דולקתא דקודשא בריה הוא יתברך ויתעלה שמו אמן.

ברוך יי' לעולם אמן ואמן ומלוך יי' לעולם אמן ואמן.

Visit: <http://DailyZohar.com>, <http://RabbiShimon.com>
<http://KabbalahSecrets.com>

